

ZIUA
NAȚIONALĂ
A ROMÂNIEI

C
E
R
S
E
N
I
N

Revista Forțelor Aeriene Române

Nr. 4 (167) ♦ 2021

www.roaf.ro

REVISTĂ EDITATĂ DE STATUL MAJOR
AL FORTELOR AERIE

CONSILIUL EDITORIAL AL REVISTEI CER SENIN

PRESEDINTE:

**General-locotenent
VIOREL PANĂ**

MEMBRI:

**General de flotilă aeriană
VALERICĂ VRĂJESCU**

**General de flotilă aeriană
IULIAN PAȚILEA**

**General de flotilă aeriană
ing. LIAN SOMEȘAN**

**Comandor
LAURENȚIU MITITELU**

MEMBRI ONORIFICI

**DUMITRU AMARIEI
PETRE BĂNĂ
NICOLAE RADU**

REDACȚIA

SECRETAR GENERAL DE REDACȚIE:

căpitan MIRELA VÎȚĂ
e-mail: mvita@roaf.ro

PROCESARE TEXTE:

LEANA TUDORAN

FOTOREPORTER:

ADRIAN SULTĂNOIU
e-mail: asultanoiu@roaf.ro

GRAFICĂ & DTP:

DIANA ȘUICĂ
e-mail: msuica@roaf.ro

COPERTA I: ONOR DIN AER AL FORTELOR AERIE,
FOTO: ADRIAN SULTĂNOIU
COPERTA III: SISTEMUL PATRIOT LA ZIUA NAȚIONALĂ,
FOTO: ADRIAN SULTĂNOIU
COPERTA IV: „ÎMPREUNĂ SUNTEM PUTERNICI”,
FOTO: E-53 Av.V.WARHAWKS

SUMAR

AGENDA INTERNĂ	3
ZILE DE SĂRBĂTOARE	4-9
AGENDA INTERNAȚIONALĂ	10-11
POLIȚIE AERIANĂ ÎNTĂRITĂ	12
EVENIMENT	13
POVESTEA CONTINUĂ	14-17
ROMÂNIA E PUTERNICĂ	18
CARIERĂ MILITARĂ	19-21
EXERCIȚII	22-27
DEPUNERE JURĂMÂNT	28-29
ANIVERSĂRI	30-34
CORESPONDENȚĂ EXTERNĂ	35-38
REPERE MORALE	39
INSTRUCȚIE	40-41
INTERVIU	42-43
PERFORMANȚĂ ÎN MEDIUL INTERNAȚIONAL	44-46
PASTILA DE PSIHLOGIE	49-50
SPORT MILITAR	47-51
SIGURANȚA AERONAUTICĂ	52-53
FORȚELE AERIE ÎN LUME	54-55
MEREU ALĂTURI DE SEMENI	56
PAGINA DE SUFLET	57
SUB TRICOLOR	58

PAGINILE 4-9

PAGINA 12

PAGINA 18

PAGINILE 24-27

COPYRIGHT:

**Este autorizată orice reproducere,
cu condiția specificării sursei.**

NORME DE COLABORARE:

**Cititorii pot trimite pe adresa redacției
texte și fotografii care se încadrează în
tematica revistei.**

**Manuscrisele nu se înapoiază.
Răspunderea juridică pentru conținutul
articolelor aparține în exclusivitate
autorilor, conform art. 326 CP.**

**CORECTURA:
CENTRUL TEHNIC-EDITORIAL AL ARMATEI**

ȘOSEAUA FABRICA DE GLUCOZĂ
NR. 2-4, SECTOR 2, BUCUREȘTI
Telefon/Fax: 021/232.63.27;
021/232.21.83 int. 104,110
E-mail: cersenin@roaf.ro
ISSN 1582-6317. B 916.10; C 3146.18

**Tipărită la
CENTRUL TEHNIC - EDITORIAL
AL ARMATEI**

**Responsabilitatea privind tehnoredactarea
revine în totalitate redacției**

**Prezenta ediție s-a încheiat la data de:
15.12.2021**

AGENDA INTERNĂ

SCHIMBĂRI LA CONDUCEREA MAPN

În data de 26 noiembrie, la sediul MAPN, a avut loc, în prezența prim-ministrului României, domnul Nicolae-Ionel CIUCĂ, ceremonia de investire în funcție a noului ministru al apărării naționale, domnul Vasile DÎNCU.

„Mandatul meu va fi sub semnul continuității. Știu că nu e ușor să duc mai departe marile proiecte pe care le are armata română. Un proiect important este reziliența României, adică

capacitatea României de a se adapta la situații neprevăzute”, a precizat el la ceremonia de investitură de la sediul MAPN.

„Voi încerca să fiu cea mai bună interfață cu societatea politică, cu societatea civilă, cu Parlamentul și în același timp să pot să apar armata, așa cum armata ne apără pe noi. Cea mai bună armă este mintea omului, dar avem nevoie și de o dotare la cel mai înalt nivel”, a mai adăugat domnul Vasile Dîncu.

**Ceremonia de investire în funcție a
noului ministru al apărării naționale,
domnul Vasile DÎNCU**

Laurențiu TUROI, MAPN

ZILE DE SĂRBĂTOARE

Ceremonie la BAIFPA

Maistru militar Bogdan PANTILIMON

Cu prilejul Zilei Naționale a României, Bazei Aeriene de Instruire și Formare a Personalului Aeronautic „Aurel Vlaicu” i-a fost conferită Emblema de Onoare a Forțelor Aeriene, în semn de apreciere a profesionalismului personalului unității și a contribuției aduse în ridicarea prestigiului categoriei de forțe pe care o reprezintă.

La ceremonia care a avut loc în data de 9 decembrie, comandantul Bazei, **generalul de flotilă aeriană Ovidiu BĂLAN**, a menționat că această recunoaștere se datorează eforturilor personalului unității: „Doresc să vă mulțumesc dumneavoastră, celor din față! Împreună cu ceilalți colegi ați făcut ca evenimentul de astăzi să fie posibil.”

„Sunteți o organizație de elită dintr-un sistem de elită din Armata României. Un colectiv care și-a îndeplinit misiunile la standarde deosebite în acest an, plin de provocări, nu numai pentru Armata României, ci pentru întreaga societate românească. Și atunci, mă alătur comandantului dumneavoastră în a vă mulțumi pentru calitatea, pentru competența și dăruirea cu care vă executați misiunile.” – a subliniat **generalul-locotenent Viorel PANĂ**, șeful Statului Major al Forțelor Aeriene.

În data de 17 decembrie, la Baza 90 Transport Aerian s-a desfășurat ceremonia de decorare a Drapelului de Luptă al unității cu „Emblema de Onoare a Forțelor Terestre”.

Emblema din partea Forțelor Terestre ale Armatei României a fost aplicată de către **generalul-maior Dragoș IACOB**, comandantul Diviziei 2 Infanterie.

Evenimentul s-a desfășurat sub amprenta bunei colaborări între cele două categorii de forțe armate la misiunile naționale și internaționale, subiect evidențiat în cadrul alocuțiunilor celor doi reprezentanți oficiali. **Comandorul Ciprian MARIN**, șeful de stat major al Bazei 90 Transport Aerian și comandantul Escadrilei 903 Transport Aerian, i-a mulțumit generalului-maior Dragoș IACOB, reprezentatul Forțelor Terestre la ceremonie, în numele conducerii și a întregului personal al bazei, subliniind că „această distincție acordată unității este în fapt o recunoaștere a muncii și meritelor fiecărui membru al personalului, în efortul de susținere a misiunilor încredințate de-a lungul timpului. Sunt pe deplin conștienți că ne vom desfășura în continuare activitatea în același ritm, în sprijinul tuturor categoriilor de forțe și al celorlalte structuri ale Sistemului Național de Apărare.”

Ceremonie la Baza 90 Transport Aerian

De-a lungul timpului, în plan extern, Forțele Aeriene Române au fost prezente cu personal și tehnică în misiuni sub egida NATO și ONU, în Teatrele de Operații din zona Balcanilor de Vest, Afganistan, Mali, sau pentru protejarea spațiului aerian al Alianței în zona Țărilor Baltice. În ceea ce privește Teatrul de Operații Afganistan, Forțele Aeriene Române au participat cu detașamente proprii, timp de patru luni în 2006 și timp de 12 luni în perioada aprilie 2011- aprilie 2012, când România a asigurat, în calitate de „Lead Nation”, conducerea activităților pe Aeroportul Internațional Kabul (KAIA) și securitatea în zona de apărare terestră aferentă. De asemenea, prin capabilitatea de transport, s-a asigurat, rotirea contingentelor militare românești care s-au dislocat de-a lungul celor 19 ani de participare la misiunea NATO RESOLUTE SUPPORT din Teatrul de Operații Afganistan, cu aeronave C-130 Hercules și C-27J Spartan. Cea mai recentă misiune externă a Forțelor Aeriene Române, aflată încă în desfășurare, o reprezintă participarea, cu personal și o aeronavă C-27J Spartan la operația NATO ALLIED SOLACE, pe care Alianța a inițiat-o în scopul sprijinirii și relocării refugiaților afgani. Detașamentul a fost dislocat inițial la începutul lunii septembrie în Italia, iar acum continuă să acționeze, până la finalul anului, de pe locația Bazei 90 Transport Aerian

Comandantul dispozitivului de defilare, format din două detașamente, a fost generalul de flotilă aeriană Valerică VRĂJESCU, comandant al Componentei Operaționale Aeriene și locțiitor al șefului Statului Major al Forțelor Aeriene

Drapelele de Luptă ale detașamentelor care au participat la parada de Ziua Națională au purtat distincțiile cu care au fost decorate de-a lungul timpului

Conducerea și dirijarea zborului la parada de Ziua Națională au fost efectuate de militari din Statul Major al Forțelor Aeriene, Componenta Operațională Aeriană și Baza 90 Transport Aerian, iar comunicațiile aer-sol au fost asigurate de militari de la Centrul 85 Comunicații Aero și Informatică

ZIUA NAȚIONALĂ A ROMÂNIEI 2021

Adrian SULTĂNOIU

Primul detașament al Forțelor Aeriene a fost format din militari de la Brigada 76 CSR, Componenta Operațională Aeriană, Centrul 70 Geniu, Regimentul 74 PATRIOT, Baza 90 Transport Aerian. Garda Drapelului a fost formată din militari de la Grupul 210 Sprijin

Detașament al Forțelor Aeriene format din militari ai Brigăzii 1 Rachete Sol-Aer comandată de colonelul Bogdan ISTRATE

Primele misiuni executate de Bateria 1 PATRIOT au fost reprezentate de dislocarea în Poligonul Capu Midia și participarea, în expoziție statică, la exercițiul Justice Sword 2021. Militarii din cadrul bateriei PATRIOT urmează un program de instruire intens prin cursuri de specializare în cadru instituționalizat la centrul din FIRES din Statele Unite ale Americii, prin derularea unui program de instruire pe configurația specifică sistemului PATRIOT livrat României și a unui program de instruire colectivă cu sprijinul partenerului american

Militari din subunitățile HAWK au fost prezenți în expoziția statică

ZIUA NAȚIONALĂ A ROMÂNIEI 2021

Aflat la prima paradă de Ziua Națională, Regimentul 74 PATRIOT, înființat la 1 decembrie 2018, a aniversat trei ani și este unitatea care gestionează unul dintre cele mai importante programe de înzestrare derulate în Armata României: Programul Sisteme de Rachete Sol-Aer cu bătaie mare. Sistemul PATRIOT, aflat și în dotarea armatei Statelor Unite și a armatelor unor state membre NATO, printre care enumerăm Germania, Olanda, Grecia, Spania și Polonia, reprezintă o capabilitate unică, testată în luptă

Forțele Aeriene Române au participat, în perioada octombrie 2019- octombrie 2020, la Misiunea Multidimensională Integrată ONU de Stabilizare în Republica Mali cu două rotații a câte 120 de militari (piloți, personal tehnic și medical) și patru elicoptere IAR-330 Puma L-RM. Optimizarea elicopterelor și pregătirea personalului militar au fost factori esențiali pentru îndeplinirea cu succes a acestei misiuni ONU în Africa

CU TRICOLORUL PE CRESTELE MUNTILOR

Maistru militar Vlad CIOBANU

Sergent major Florin NĂSTASE

Pentru a treia oară consecutiv, cele două aniversări atât de dragi militarilor covășneni – „Ziua Armatei” și „Ziua Vânătorilor de Munte”, au fost cinstite așa cum se cuvine de către personalul structurilor din garnizoana militară Sfântu Gheorghe. A devenit deja o tradiție ca expediția organizată de către Garnizoana militară Sfântu Gheorghe, în cooperare cu Batalionul 22 Vânători de Munte „CIREȘOIA”, în Munții Făgăraș, să fie așteptată de către toți participanții la arborarea Drapelului României pe cel mai înalt vârf din țară, vârful Moldoveanu (2544 de metri).

Participant, pentru a treia oară consecutiv, a fost și **sergentul major Florin NĂSTASE**, de la Batalionul 5 Rachete Sol-Aer „Horea”.

„A fost o experiență deosebită, alături de un colectiv minunat. Din păcate, din cauza pandemiei, brigada a fost reprezentată de data aceasta doar de patru militari, fiind o activitate deosebită pentru noi. Avem speranța că în anul 2022 vom veni cu un suflu nou și cu forțe proaspete, pentru că pe lângă activitatea în sine, pentru noi ca militari putem spune că este și un test de rezistență fizică. Vreau să subliniez faptul că invitațiile de la Centrul Militar Județean Covasna ne fac o deosebită plăcere, eu cred că așa putea să merg pe munte de două, trei ori pe an, foarte mult contând oamenii de lângă tine, de încrederea pe care să te poți baza. Suntem militari, dar înainte de toate suntem oameni”, a transmis sergentul major Florin Năstase.

Inițiată în anul 1996, de către **colonelul (r.) Adrian NEGOIȚĂ** și **locotenent-colonelul Mihai Liviu GAIȚĂ**, la această ascensiune a participat personal aparținând structurilor Ministerului Apărării Naționale și Ministerului Afacerilor Interne din garnizoană, precum și alți iubitori ai muntelui din mediul civil, care au dorit să le fie alături în această temerară drumeție.

Cu ocazia acestor expediții se omagiază și memoria celui care a fost **plutonierul major Dumitru BERCHIU**, angajat al Inspectoratului pentru Situații de Urgență „Mihai Viteazul” al județului Covasna, unul dintre pasionații drumețiilor montane, participant activ la cucerirea mărețului vârf căruia, din păcate, la numai 40 de ani, un stop cardio-respirator i-a pus capăt unei vieți ce nu anunța cu nimic tragicul eveniment.

În memoria acestuia, și în acest an, participanții au arborat, alături de drapelele României, și steagurile de identificare ale structurilor participante și un tricou cu portretul acestuia, acțiune ce, de asemenea, va intra în tradiția acestei ascensiuni. „ODIHNEASCĂ-SE ÎN PACE!”

Alături de sergentul major Florin Năstase, în această nobilă misiune, Brigada 1 Rachete Sol-Aer „General Nicolae Dăscălescu” a fost reprezentată prin militarii Batalionului 5 Rachete Sol-Aer „Horea” de către **maistrul militar clasa a IV-a Alin CODERANU**, **fruntașul Mădălin ILOVAN** și **soldatul Adrian COȘCODAR**.

ZIUA ARMATEI ROMÂNIEI 2021

Adrian SULTĂNOIU

Ziua Armatei României, 25 octombrie, a fost sărbătorită în format restrâns și cu respectarea măsurilor de prevenire a transmiterii virusului SARS-CoV-2, în principalele garnizoane din țară și în bazele militare din teatrele de operații unde sunt dislocați militarii români.

În prezența președintelui României, **domnul Klaus Werner IOHANNIS**, în Parcul Carol din București s-a desfășurat o ceremonie la Monumentul Ostașului Necunoscut.

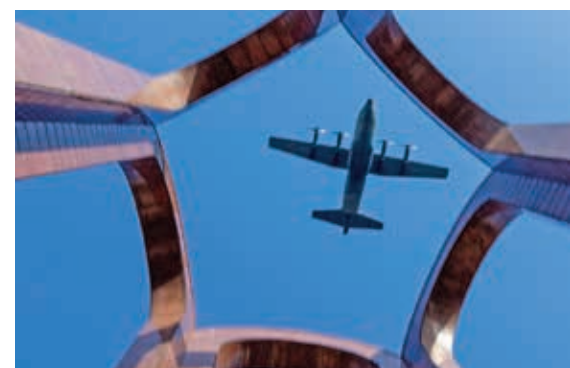
Forțele Aeriene au prezentat onorul din aer, prin trecerea la verticala monumentului cu elicoptere IAR-330, C-130 Hercules și C-27J Spartan de la Baza 90 Transport Aerian și F-16 de la Baza 86 Aeriană.

Conducerea și dirijarea zborului au fost efectuate de militari din Statul

Major al Forțelor Aeriene, Componenta Operațională Aeriană și Baza 90 Transport Aerian iar comunicațiile sol-aer la obiectiv au fost asigurate de militari de la Centrul 85 Comunicații Aero și Informatică „General Doroftei Ghermănescu”.

În efortul de război, România a pierdut circa 170.000 de ostași, alte sute de mii fiind răniți sau dați dispăruți. Eliberarea teritoriului național, la 25 octombrie 1944, a fost obținută prin lupta a peste 520.000 de militari români. Armata României a continuat apoi să lupte pe teritoriile Ungariei, Cehoslovaciei și Austriei, alături de trupele aliate, contribuind, prin noi jertfe și sacrificii, la marea victorie obținută la 9 Mai 1945, ce a marcat sfârșitul celui de-al Doilea Război Mondial în Europa.

LA MULȚI ANI ARMATEI ROMÂNIEI!!

VIZITA DELEGAȚIEI ȘEFULUI SMFA ÎN TURCIA

În perioada 5-8 octombrie o delegație a Forțelor Aeriene Române condusă de șeful Statului Major al Forțelor Aeriene, general-maior Viorel PANĂ a efectuat o vizită oficială în Turcia, la invitația comandantului Forțelor Aeriene ale Turciei, generalul Hasan KÜÇÜKAKYÜZ. Pe timpul vizitei au avut loc întâlniri și discuții pe subiecte de interes comun în domeniul forțelor aeriene, cu accent pe creșterea capacității operaționale în vederea îmbunătățirii posibilităților de descurajare și de apărare ale Alianței în zona Mării Negre, posibilități de instruire în comun, în special prin participarea la exerciții bilaterale sau multinaționale și prin desfășurarea unor exerciții de realimentare în aer atunci când aeronavele cisternă aparținând Forțelor Aeriene ale Turciei zboară în spațiul aerian românesc sau în zona Mării Negre, precum și posibilitatea efectuării de schimb de experiență pe linia mentenanței aeronavelor F-16.

Delegația română s-a întâlnit cu șeful Forțelor Aeriene ale Turciei, general Hasan KÜÇÜKAKYÜZ, care a reiterat invitația adresată Forțelor Aeriene Române de a participa cu aeronave și personal și la alte exerciții găzduite de Forțele Aeriene Turce și a mulțumit pentru confirmarea părții române privind participarea la exercițiul Anatolian Phoenix, menționând posibilitățile de instruire și împărtășire a bunelor practici și procedee de care piloții turci, cât și instruire în comun a acestora. Pe timpul discuției, partenerul turc a susținut ideea dezvoltării cooperării bilaterale la nivelul forțelor aeriene, printr-o implicare activă în diferitele exerciții bilaterale sau multinaționale, atât în Turcia, cât și în România, prin programe de schimb de piloți de aeronave F-16 și instruire în comun a acestora.

O altă activitate deosebit de importantă a constituit-o întâlnirea avută cu comandantul Forțelor Armate ale Turciei, **generalul Yaşar GULER**. Pe timpul acestei întrevederi generalul Guler a menționat că România este un partener strategic al Turciei, că se dorește dezvoltarea acestui parteneriat strategic mai ales în ceea ce privește cooperarea

Colonel Cristian ȘOLEA

militară bilaterală, la nivelul tuturor categoriilor de forțe și în ceea ce privește cooperarea pe linia asigurării descurajării acțiunilor Federației Ruse în zona Mării Negre.

Agenda de lucru a fost una încărcată și a cuprins vizitarea Bazei 1 Aeriene de aeronave de luptă și a Escadrilelor 401 și 113 de F-16, de la Eskişehir, a Bazei de Mentenanță aeronave F-16 din aceeași localitate, precum și a Bazei 2 Aeriene (Școala de Instruire în Zbor) de la Izmir, în care s-au evidențiat următoarele aspecte:

– s-au prezentat categoriile de aeronave pe care se execută instruirea, modul în care se realizează și se execută planurile de pregătire teoretice și de instruire în zbor, programele de zbor existente și calificările obținute de piloți;

– s-a menționat că este o unitate în care se execută instruire în zbor de la nivel începător (basic) până la trecerea pe aeronave F-16, atât pentru piloții turci, cât și pentru piloții străini, în special din țările asiatice sau africane, programul de instruire în zbor fiind similar celui urmat de piloții care se pregătesc în cadrul ENJPT.

Vizitele la sediile HAVELSAN și Turkish Aerospace, companii din industria de apărare turcă cu experiență de peste 40 de ani în domeniul aeronautic, au permis discutarea unor posibile soluții pentru facilitarea introducerii industriei naționale de apărare în discuții cu industria de profil din Turcia, precum și analiza posibilității efectuării unor schimburi de experiență în domeniul managementului calității.

Activitatea a constituit un bun prilej de discuții la nivelul șefilor forțelor aeriene, dar și a specialiștilor militari despre noile concepte sau schimbările survenite în doctrinele și planurile de apărare a spațiului aerian al Alianței, cu accent pe nevoia de întărire a cooperării în zona Mării Negre, precum și posibilitatea unor discuții specifice în vederea dezvoltării relațiilor de cooperare militară bilaterală.

VIZITĂ DE LA PENTAGON PRIVIND INVESTIȚIILE ÎN INFRASTRUCTURA MILITARĂ LA BAZA 71 AERIANĂ

Baza 71 Aeriană a fost vizitată, în data de 4 noiembrie, de către generalul de brigadă William H. KALE, directorul pentru construcții al US Air Force, locțiitor al șefului Statului Major al US Air Force pentru Logistică, Construcții și Protecția Forței, cu sediul la Pentagon, Arlington, Virginia.

Căpitan Mirela VÎȚĂ

Oaspetele s-a întâlnit cu o delegație condusă de **generalul de flotilă aeriană inginer Lian SOMEȘAN**, compusă din specialiști de logistică din cadrul Forțelor Aeriene Române, iar scopul vizitei a fost abordarea aspectelor referitoare la sprijinul tehnic, operațional și logistic asigurat de Forțele Aeriene Române necesar desfășurării misiunilor executate de detașamentul american în sprijinul operațiilor NATO. Ca director pentru construcții al US Air Force, generalul Kale este responsabil pentru furnizarea de politici și supraveghere pentru planificarea, dezvoltarea, construcția și mentenanța a 176 de baze ale forțelor aeriene americane din întreaga lume, evaluate la peste 420 de miliarde de dolari. Această responsabilitate include cazarea personalului, serviciile de urgență în caz de incendiu, eliminarea munițiilor explozive și serviciile de gestionare a situațiilor de urgență. El administrează, de asemenea, resursele pentru funcțiile de asistență la instalare, cu un buget anual de 8 miliarde de dolari și este punctul de convergență decizională pentru organizarea, formarea și echiparea unei forțe de ingineri de 51.000 de persoane.

După cum menționam anterior, în ediția 2 din 2021 a revistei, **Statele Unite au alocat un buget de peste 150 de milioane de dolari în lucrările de modernizare a infrastructurii Bazei 71 Aeriană de la Câmpia Turzii**. Proiectul de dezvoltare va permite bazei aeriene să susțină avioane grele de transport, să găzduiască avioane de vânătoare și personalul dislocat. Câmpia Turzii este o locație strategică-cheie, care necesită o infrastructură modernă pentru a sprijini misiunile de mobilitate aeriană, pentru a găzdui active ale US Air Force și pentru a putea răspunde rapid la orice problemă de securitate din regiune, menționa un comunicat al Forțelor Aeriene ale SUA. Investiția, care sprijină Inițiativa Europeană de Descurajare (European Deterrence Initiative - EDI) și care este implementată de Comandamentul forțelor americane în Europa (EUCOM), este de așteptat să sporească securitatea pe continent și să crească capacitatea de reacție și disponibilitatea forțelor aeriene americane și a forțelor statelor membre NATO din regiune.

După cum ne-a confirmat **comandorul Liviu ȚIGĂNILĂ**, membru în delegația Forțelor Aeriene Române, generalul Kale a fost informat și asupra misiunilor și a masterplanului dezvoltării infrastructurii Bazei 71 Aeriană, prin prezentări și vizită în teren la amplasamentul obiectelor de investiții care se implementează prin programul European Deterrence Initiative

(EDI)/European Reassurance Initiative (ERI), finanțat de partenerul american în Baza 71 Aeriană. Au fost abordate subiecte referitoare la stadiul execuției, soluțiile tehnice adoptate și principalele provocări cu care se confruntă contractorul, în contextul creșterii de prețuri în domeniul construcțiilor. Fondurile suplimentare solicitate de companiile de execuție vor fi asigurate de partea americană.

Delegația Forțelor Aeriene a prezentat și stadiul implementării planului național de dezvoltare a infrastructurii bazei, subliniind buna colaborare cu specialiștii militari americani pentru coordonarea lucrărilor ambelor părți.

Prezența aliaților americani pe teritoriul României reprezintă o oportunitate de dezvoltare, testare și evaluare a capacității de luptă, activitățile desfășurate în comun fiind, de asemenea, un element-cheie în creșterea nivelului de interoperabilitate dintre cele două părți.

După cum menționam anterior, în ediția 2 din 2021 a revistei, **Statele Unite au alocat un buget de peste 150 de milioane de dolari în lucrările de modernizare a infrastructurii Bazei 71 Aeriană de la Câmpia Turzii**.

Proiectul de dezvoltare va permite bazei aeriene să susțină avioane grele de transport, să găzduiască avioane de vânătoare și personalul dislocat.

Câmpia Turzii este o locație strategică-cheie, care necesită o infrastructură modernă pentru a sprijini misiunile de mobilitate aeriană, pentru a

În cadrul vizitei au fost prezentate aspecte privind programele de investiții în infrastructură, aflate în derulare la Baza 71 Aeriană, organizarea și structura bazei, precum și vizitarea trupelor SUA aflate în baza de la Câmpia Turzii

Comandorul Marius OATU, generalul de flotilă aeriană inginer Lian SOMEȘAN și generalul de brigadă William H. KALE

Formația de prezentare a Forțelor Aeriene Turce, „Turkish Stars”, a fost o prezență remarcabilă la spectacolele aeriene organizate în România încă din anul 2000

UN DETAȘAMENT AL FORȚELOR AERIENE ITALIENE, PENTRU A DOUA OARĂ ÎN SERVICIUL DE LUPTĂ LA MIHAIL KOGĂLNICEANU

Laurențiu TUROI

După încheierea misiunii partenerilor canadieni, la începutul lunii decembrie au sosit la Baza 57 Aeriană Mihail Kogălniceanu militarii italieni, cu aeronave Eurofighter Typhoon, pentru a prelua executarea misiunilor de Poliție Aeriană Întărită. Conform procedurilor, detașamentul a fost verificat și certificat înainte de intrarea în serviciul de luptă, iar ceremonia de certificare NATO a detașamentului Forțelor Aeriene Italiene a avut loc miercuri, 15 decembrie, la Baza 57 Aeriană Mihail Kogălniceanu.

În cadrul ceremoniei, comandantul CAOC Torrejon, **general-locotenent Fernando De La Cruz CARAVACA** a înmănat comandantului detașamentului italian, **colonel Morgan LOVISA**, certificatul de executare a misiunilor de Poliție Aeriană Întărită. La activitate au

participat șeful Statului Major al Apărării, **generalul Daniel PETRESCU**, șeful Statului Major al Forțelor Aeriene, **general-locotenent Viorel PANĂ** și comandantul Comandamentului Forțelor Întrunite, **general-maior Dorin IONIȚĂ**, având ca invitați pe Excelența Sa **Alfredo Maria DURANTE MANGONI** – ambasadorul Italiei la București, **general-maior Francesco VESTITO** (comandantul Italian Air Force Combat Forces), militari americani, canadieni și români. Detașamentul italian, format din aproximativ 140 de militari (piloți și personal tehnic) și patru aeronave Eurofighter Typhoon, va executa misiuni de Poliție Aeriană Întărită (enhanced Air Policing) sub comandă NATO în următoarele patru luni, alături de militari aparținând Forțelor Aeriene Române și aeronave F-16 Fighting Falcon și MiG-21

LanceR. Militarii italieni sunt deja la cea de-a doua prezență la Mihail Kogălniceanu, după misiunea de același fel executată în anul 2019.

„În contextul creșterii atenției NATO față de regiunea noastră, personalul și aeronavele aparținând Forțelor Aeriene Române, precum și personalul și aeronavele Detașamentul Black Storm au un rol semnificativ în misiunea de a menține securitatea spațiului aerian”, a declarat generalul Daniel PETRESCU.

Dislocarea avioanelor Eurofighter Typhoon în România este parte a implementării Planului de acțiune pentru asigurarea capacității operaționale a NATO pe flancul estic al Alianței, atât în zona de nord, cât și în zona de sud și demonstrează unitatea și determinarea NATO ca răspuns la provocările mediului de securitate.

EXERCITIU DEMONSTRATIV DE POLIȚIE AERIANĂ ÎNTĂRITĂ

Luni, 1 noiembrie, în Baza 57 Aeriană Mihail Kogălniceanu a avut loc un exercițiu demonstrativ de Poliție Aeriană Întărită al militarilor români și canadieni.

În cadrul acestuia a fost inclusă și interceptarea unei aeronave „țintă”, reprezentată de un avion de transport C-27J Spartan care a evoluat pe traiectul Baza 90 Transport Aerian Otopeni - Baza 57 Aeriană Mihail Kogălniceanu, de către aeronave F-16 Fighting Falcon, aparținând Forțelor Aeriene Române, aflate în Serviciul de Luptă Permanent-Poliție Aeriană (SLP-PA) și de aeronave CF-188, aparținând Forțelor Aeriene Regale Canadiene (RCF), dislocate la Baza 57 Aeriană Mihail

Kogălniceanu pentru executarea misiunilor de Poliție Aeriană Întărită. La finalul activității, în Baza 57 Aeriană, după aterizarea aeronavelor participante la exercițiu, a fost organizată o expoziție de tehnică de aviație.

Forțele Aeriene Române execută misiunea de Poliție Aeriană sub comandă CAOC Torrejon încă de la începutul aderării la NATO, fiind o misiune de apărare colectivă pe timp de pace pentru protejarea integrității spațiului aerian al Alianței. În orice moment, în Baza 57 Aeriană Mihail Kogălniceanu sunt pregătite câte două aeronave de vânătoare pentru Serviciul de Luptă Poliție Aeriană.

„VIRTUTEA AERONAUTICĂ” PENTRU PILOȚII DE C-130 HERCULES

Căpitan Mirela VÎȚĂ

Vineri, 19 noiembrie, la sediul Statului Major al Forțelor Aeriene, a avut loc, în format restrâns, ceremonia de înmănare a unor distincții militare, conferite de președintele României, în semn de apreciere deosebită pentru înaltul profesionalism, curajul și hotărârea dovedite pe timpul misiunii de evacuare aeriană din Afganistan și repatriere în condiții de siguranță a cetățenilor români și străini, îndeplinită în contextul deteriorării accentuate a situației de securitate locale.

Astfel, consilierul de stat din cadrul Departamentului Securității Naționale și secretar al Consiliului Suprem de Apărare a Țării, **general-locotenent Mihai ȘOMORDOLEA** a înmănat unor militari din Forțele Aeriene și din cadrul Comandamentului Forțelor pentru Operații Speciale, Ordinul „Virtutea Aeronautică” în grad de Cavaler, respectiv Ordinul „Virtutea Militară” în grad de Cavaler, cu însemn pentru militari, de război.

„Misiunea umanitară de evacuare a personalului român și străin din Teatrul de Operații Afganistan, de pe aeroportul Kabul, s-a desfășurat în perioada 17-21 august 2021, cu o aeronavă C-130 Hercules aparținând Bazei 90 Transport Aerian. Misiunea a însumat un total de 41 ore de zbor cu 13 escale, fiind executate trei operări pe aeroportul Kabul. Aeronava a avut la bord, pe lângă echipajele de zbor și echipa tehnică, un medic, o echipă de protecție a Forțelor pentru Operații Speciale și reprezentanți ai Ministerului Afacerilor Externe. Zborurile de extracție s-au operat de pe aeroportul Islamabad din Pakistan, aceasta fiind cea mai apropiată locație cu un nivel redus de amenințare față de aeroportul Kabul. În cele trei zboruri executate au fost evacuați în total 23 de cetățeni, 19 români și 4 străini, majoritatea fiind transportați și înapoi în țară. Una dintre cele mai mari provocări a fost operarea pe aeroportul din Kabul, în condițiile de insecuritate existente la momentul desfășurării misiunii, lipsa serviciilor de trafic aerian și a mijloacelor de navigație, imposibilitatea depănării unor eventuale defecțiuni sau a alimentării cu combustibil.

Nivelul amenințării a fost ridicat, cu tiruri de armament în proximitatea bazei, aterizări și decolări care s-au executat pe răspunderea

piloților comandanți. Riscul degradării situației de securitate în orice moment a impus operarea în condiții speciale, cu menținerea motoarelor pornite, asigurarea unui dispozitiv de protecție, control amănunțit și identificarea fiecărui pasager care a urcat la bord.

Situația și desfășurarea zborurilor a fost una dinamică, deciziile comandantului fiind determinante în executarea în siguranță a acestei misiuni. Succesul s-a datorat, pe de o parte, profesionalismului echipajelor de zbor, dar și a implicării și bune coordonări care a avut loc la nivelul Ministerului Apărării Naționale, Ministerului Afacerilor Externe și toate celelalte structuri cu atribuții în executarea unor astfel de misiuni. În semn de deosebită apreciere a înaltului profesionalism și a rezultatelor deosebite obținute de militarii români în Misiunea umanitară de evacuare a personalului român și străin din Teatrul de Operații Afganistan, președintele României, domnul **Klaus Werner IOHANNIS** a decorat pe **comandorul Bogdan DOGARU** și pe **căpitan-comandorul Emil BĂJINARU** cu „Virtutea Aeronautică” în grad de Cavaler cu însemn de război”, a transmis consilierul de stat din cadrul Departamentului Securității Naționale și secretar al Consiliului Suprem de Apărare a Țării, general-locotenent Mihai Șomordolea.

Câteva cuvinte despre cei doi piloți ai Forțelor Aeriene Române:

Comandor Bogdan Dogaru – pilot de transport, îndeplinește funcția de instructor șef securitate zbor și siguranță aeronautică,

Comandorul Bogdan DOGARU

Căpitan-comandorul Emil BĂJINARU

Consilierul de stat din cadrul Departamentului Securității Naționale și secretar al Consiliului Suprem de Apărare a Țării, general-locotenent Mihai ȘOMORDOLEA

încadrat din anul 2004 la Baza 90 Transport Aerian. Cu aproximativ 6000 de ore în carnetul de zbor, comandorul DOGARU a executat peste 100 de misiuni de transport în Teatrele de Operații din Irak, Afganistan, Mali, Bosnia-Herțegovina.

A participat la toată gama de misiuni executate cu aeronavele C-130 Hercules: „Zboruri memorabile au fost de-a lungul timpului în Afganistan, Mali, China, Irak sau Libia. Am transportat de la pasageri copii, în timpul misiunilor de evacuare din Libia, la militari răniți din China sau alte câteva astfel de transporturi din teatrele de operații, încărcături de peste 10 tone de muniție pentru sprijinul operațiilor în care a fost implicată Armata României sau unele dintre cele mai dificile – cele de repatriere a unor camarazi căzuți la datorie.

Fiecare misiune presupune particularități ce trebuie atent analizate și cântărite încă din faza de început”, au fost impresiile comandurului Dogaru.

Căpitan-comandorul Emil BĂJINARU este comandant patrulă, în cadrul Bazei 90 Transport Aerian, de unde servește patria din anul 2004. Cu aproximativ 4000 de ore de zbor, a luat parte la numeroase misiuni în toate teatrele de operații în care au fost dislocați militarii români (Afganistan, Mali, Irak, Bosnia-Herțegovina), a executat misiuni de transport și asistență umanitară în state ca India (echipamente medicale, 2021), Albania (2019, ajutoare umanitare pentru populația afectată de cutremur) și Libia (evacuare cetățeni, 2011).

VETERANUL MEREU TÂNĂR

Adrian SULTĂNOIU

Deceniul nouă al secolului XX marcat de profunde schimbări politice, de căderea Cortinei de Fier și de o atenuare a tensiunilor generate de Războiul Rece a avut, pentru toate țările ieșite de sub tutela defunctei Uniuni Sovietice, efecte benefice. Așa se face că, la jumătatea acelui deceniu, printr-o conjunctură politico-militară favorabilă definită de dorința fermă a României de a accede în cea mai puternică alianță militară a lumii, Alianța Nord-Atlantică, Forțele Aeriene Române să devină prima structură de forțe aeriene din grupul țărilor ce făcuseră parte din Pactul de la Varșovia care opera acest tip de avion. Se puneau bazele a ceea ce avea să devină o certitudine: interoperabilitatea cu structurile NATO. Putem afirma că, la nivel simbolic, Escadrila C-130 Hercules a fost prima structură care a intrat în NATO! Aflat în producție de la jumătatea anilor '50 (venit ca o comandă din partea armatei SUA ca urmare a experienței războiului din Coreea) C-130 Hercules este produs de firma americană LOCKHEED MARTIN. Zborul prototipului YC-130 a avut loc în anul 1954. În anul 1956 primele 231 de aparate intrau în serviciu.

Hercules este unul dintre, dacă nu cel mai adaptabil avion de transport tactic construit vreodată. Utilizările sale par aproape nelimitate: transport, supraveghere electronică, căutare și salvare, recuperarea capsulelor spațiale, realimentarea elicopterelor, aterizare (cu schiuri) pe zăpadă și gheață, posibilitate de înarmare, stingere de incendii și livrare de mărfuri speciale. S-a reușit chiar aterizarea și decolarea de pe puntea unui portavion fără ajutorul arestoarelor la aterizare sau a catapultei la decolare.

Are un echipaj format din patru membri (comandant, pilot secund, navigator și inginer de bord). Avionul are patru motoare turbopropulsoare de 4.591 CP fiecare, poate transporta o încărcătură de circa 19 tone iar în varianta de transport persoane poate imbarca 92 de luptători, respectiv 64 de parașutiști complet echipați. Pentru evacuare medicală, Hercules poate transporta 74 de pacienți pe tărgi și doi însoțitori medicali. Avionul dezvoltă o viteză de peste 600 de kilometri pe oră, acoperind, fără realimentare, o rază de 5.250 de kilometri.

Forțele Aeriene Române au primit, cu titlu gratuit, de la Garda de Coastă a SUA, patru aeronave C-130 B Hercules, în anul 1996.

Un avion C-130 Hercules, varianta H, a fost livrat Forțelor Aeriene Române în 2004. Acesta a fost aflat încă din iulie 2004 la sediul firmei Lockheed Martin din Greenville – SUA, cu scopul de a fi modernizat și reparat capital, pentru ca în data de 12 februarie 2007 să intre în exploatarea Flotilei 90 Transport Aerian.

Despre misiunile pe care bătrânul uriaș din Forțele Aeriene Române, C-130 Hercules, le execută în diverse țări ale lumii, am relatat în mod constant în paginile revistei noastre.

Toate detașamentele de militari români au fost transportate în zonele de menținere a păcii cu aeronave ale Forțelor Aeriene, fapt remarcat de-a lungul timpului inclusiv de partenerii americani și de înalte oficialități NATO. Zboruri, nu puține, cu un grad ridicat de risc, în condiții meteorologice

dintre cele mai grele. Iarna, de exemplu, se decolează de pe Otopeni în condiții de ceață, de viscol, pentru ca la destinație echipajele să fie „întâmpinate” de furtuni de nisip.

Vremea a fost mereu cel mai mare dușman al aeronavei C-130. Dar avioanele s-au aflat întotdeauna pe mâini bune, pricepute.

Rigoare, seriozitate, responsabilitate – acestea ar fi liniile de forță ale personalului care zboară, care exploatează C-130.

Bogdan MOVILEANU

O NOUĂ AERONAVĂ C-130 HERCULES INTRĂ ÎN DOTAREA FORTELOR AERIENE ROMÂNE

O aeronavă de tip C-130 Hercules, varianta H, transferată, cu titlu gratuit, din excedentul Guvernului Statelor Unite ale Americii către Forțele Aeriene Române, a aterizat marți, 14 decembrie, pe Aeroportul Internațional București Băneasa „Aurel Vlaicu”. Avionul de transport va intra în înzestrarea Escadrilei 901 din componența Bazei 90 Transport Aerian. Astfel, cea de-a șasea aeronavă C-130 Hercules a Forțelor Aeriene Române va spori capacitatea de proiecție a Armatei României prin executarea de misiuni de transport în sprijinul forțelor proprii sau al partenerilor din NATO. După aterizare, aeronava a fost preluată de specialiștii ROMAERO S.A. în vederea alinierii la programul de mentenanță specific Forțelor Aeriene Române.

Transferul aeronavei, ratificat printr-un acord de tipul Letter of Offer and Acceptance, este rezultatul

unui proces complex, derulat în ultimii ani în cadrul programului Foreign Military Sales (FMS) prin intermediul Biroului Cooperare Militară al SUA de la București (Office of Defense Cooperation - ODC). Pentru derularea cu maximă operativitate a transferului acestei aeronave, ODC s-a aflat în strânsă legătură cu Forțele Aeriene Române, precum și cu Biroul de coordonare al Programului C-130 din Statele Unite.

Aparatul de zbor a fost adus în România de un echipaj al 120th Airlift Wing din cadrul Air National Guard Montana, care a deținut și exploatat aeronava până în prezent.

Țara noastră este, astfel, printre primele state partenere căreia, în cadrul noului program C-130 Ramp to Ramp (R2R), îi este afluată în zbor și transferată direct o aeronavă operațională americană.

Așa se face că la Kabul, ora exactă se dădea după aterizarea C-ului românesc, primul avion al aviației noastre militare care a pătruns, după 1945, în zonele de război. Și cu care s-au stabilit premiere remarcabile.

Atingerea celui mai nordic punct de către o aeronavă militară românească – Reykjavik, în iunie 1997, a celui mai vestic – Atlanta (Georgia, SUA), punctul cel mai sudic, în Angola, la Lubango sau a celui mai estic – Medan, Sumatra. Pentru teatrele de operații aeronavele au reprezentat un cal de povară al armatei

române, din 2002 fiind transportate în Teatrele de Operații din Afganistan, Irak, Balcani și Mali peste 42.000 de militari și aproximativ 8.500 tone materiale.

Botezat după miticul personaj Hercule, cel ce se făcuse remarcat prin forța și capacitatea sa de a duce la bun sfârșit sarcinile cu care fusese provocat, avionul despre care gurile rele spuneau că „a făcut Vietnamul” (și, da, unul dintre avioanele Hercules românești „a făcut Vietnamul” (!!!)), dacă mai dorim un exemplu despre fiabilitatea acestui tip de

avion) își afirmă cu fiecare misiune rolul extrem de important pe care îl are în aviația militară română, fiind un veritabil ambasador al României acolo unde operează.

Putem spune, în același timp, că exploatarea venerabilului avion s-a constituit într-o adevărată „lecție învățată”, un reper important și, poate definitiv, având în vedere compatibilitatea, atunci când a venit momentul selecției pentru achiziția celui alt avion de transport din Forțele Aeriene Române, C-27J Spartan.

Maistru militar Bogdan PANTILIMON

Câteva repere temporale care, dincolo de misiunile de zi cu zi, au scris istorie pentru România în cei 25 de ani de exploatare ai acestui veritabil „cal de bătaie” al aviației de transport din multe țări ale lumii:

– **în data de 22 ianuarie 1997**, are loc primul zbor în România cu aeronava C-130 B Hercules, având la manșă un echipaj mixt româno-american;

– **la 18 martie 1997**, a avut loc primul zbor cu aeronava C-130 B „Hercules”, cu echipaj complet românesc, instructorii americani observând zborul de la sol;

– **în ziua de 5 iunie 1997**, are loc primul zbor internațional al aeronavei C-130 B Hercules, pilotată de un echipaj exclusiv românesc. În funcția de comandant a fost numit, atunci, căpitan-comandorul Florin CĂLIN;

– **la 15 iulie 1997**, o aeronavă de tipul C-130, comandată de căpitan-comandorul Florin Călin, transportă, dus-întors, un detașament de militari români care a participat, timp de 12 zile, la un exercițiu multinațional NATO, desfășurat în localitatea Hohn, din Germania. În aceeași perioadă, un echipaj românesc, comandat de căpitan-comandorul Florian COSTACHE, a luat parte la un exercițiu militar aliat, cu participarea apărării civile, în Islanda;

– **la 11 octombrie 1997**, are loc prima traversare a Oceanului Atlantic de către aeronava C-130 cu echipaje complet românești (comandate de căpitan-comandorul Călin și căpitan-comandorul Costache), aviatorii români fiind invitați la o conferință internațională a deținătorilor de aeronave de tipul Hercules de către firma producătoare LOCKHEED MARTIN. Cu acel prilej, aviatorii români vizitează mai multe baze aeriene americane și sunt oaspeții ambasadei României la Washington;

– **anul 1997** a fost deosebit de rodnic pentru aviatorii militari români de pe aeronava C-130 B Hercules, aceștia stabilind și un record deosebit de prestigios: locul al doilea în lume, după SUA, în ce privește numărul orelor de zbor executate cu acest tip de aparat (1.000 de ore);

– **în perioada 18–22 decembrie 1997**, un echipaj militar românesc (comandant locotenent-comandorul Daniel GEORGESCU) execută o nouă misiune cu aeronava C-130, transportând primul schimb de militari români pentru misiunea de menținere a păcii în Angola (UNAVEM). Al doilea schimb este transportat în perioada 19–21 februarie 1998, de către o aeronavă comandată de căpitan-comandorii Florin CĂLIN și Leonid ȘOTROPA;

– **între 8 și 21 martie 1998**, două aeronave C-130 participă la exercițiul militar internațional NATO/PfP „STRONG RESOLVE”, din Portugalia, transportând, atât detașamentul de militari români, cât și contingentele participante din Macedonia și Slovenia;

– **în perioada 29 iunie – 2 iulie 1998**, un echipaj românesc (comandant căpitan-comandorul Florin Călin) participă la exercițiul militar multinațional NATO/PfP „OLIMPIA”, desfășurat în Grecia. În cala aparatului a fost transportat și un elicopter românesc de tipul

IAR-316 B „Alouette”, care a îndeplinit misiuni în cadrul exercițiului;

– **în săptămâna 4–11 septembrie 1998**, o aeronavă C-130 (comandant căpitan-comandorul Florin Călin) ia parte la exercițiul militar multinațional NATO/PfP cu numele de cod „COOPERATIVE BEAR”, desfășurat în Anglia, unde obține rezultate foarte bune;

– **la mijlocul lunii octombrie 1998**, o aeronavă C-130 (comandant comandorul Florin MUNTIU) participă la exercițiul militar multinațional NATO/PfP „VOLFAC”, în Franța, unde îndeplinește mai multe misiuni de luptă. În total, echipajele românești de pe C-130 au zburat, în cadrul misiunilor „STRONG RESOLVE”, „OLIMPIA”, „COOPERATIVE BEAR” și „VOLFAC”, 260 de ore;

– **începând cu anul 1999**, la inițiativa Departamentului Apărării din SUA, se desfășoară exercițiile comune americano-române „SISTER WING”, „DRACULA’S TEARS” și „GREEN EAGLE”, la baza militară aeriană Otopeni și la Baza militară aeriană americană din Ramstein (Germania), pe timpul cărora echipajele românești zboară 44 de ore;

– **în luna octombrie 1999**, o aeronavă C-130 (comandant comandorul Florin Călin) participă la exercițiile comune româno-franceze („VOLFAC”), iar o altă aeronavă (comandant căpitan-comandorul Leonid Șotropa) ia parte la exercițiile comune româno-polone „COOPERATIVE BEAR”, îndeplinind diferite misiuni pe durata a 12 ore de zbor;

– **în lunile februarie-martie 2000**, două aeronave C-130, aparținând Forțelor Aeriene ale României, iau parte la exercițiile militare multinaționale NATO/PfP „TEAM DACIA” (în România) și „COOPERATIVE KEY” (în România), zburând 62 de ore;

– **în perioada 28 aprilie – 17 mai 2000**, un aparat C-130, cu două echipaje (comandanți comandorul Florin Călin și locotenent-comandorul Marian JILĂVEANU), participă la exercițiul multinațional „LINKED SEAS” (Portugalia). Se execută diverse misiuni pe durata a 86 de ore de zbor;

– **la mijlocul lunii septembrie 2001**, o aeronavă militară C-130 (comandant locotenent-comandorul Marian Jilăveanu) participă la exercițiul militar multinațional NATO/PfP „COOPERATIVE KEY” (Bulgaria), unde totalizează 32 de ore de zbor;

– **în data de 28 ianuarie 2002** a debutat naveta aeriană București–Kabul. Comandantul echipajului a fost comandorul Florin MUNTIU, iar aeronava cu care s-a executat prima misiune avea numărul 6166. Primul zbor spre Kabul a decurs, în general, în condiții foarte bune. Cele câteva formații verticale de nori în apropierea Ashabadului, unde s-a efectuat escala pentru alimentare, n-au pus la prea mare încercare profesionalismul echipajului. Descărcarea tuturor materialelor, pe aeroportul din Kabul, deși era prevăzută a fi încheiată în maximum o oră, s-a terminat într-un timp record: 12 minute. Imediat, aeronava a decolat spre Ashabad, iar de acolo spre București–Otopeni. Locotenent-comandorii Ninel GRIGORE și Vasile COMAN, primul – pilot secund, iar cel de al doilea – navigator de bord, aveau să declare că programul de zbor pe întregul itinerar s-a derulat conform celor planificate.

În **aprilie 2002** s-a realizat, împreună cu aviatori americani, misiunea de realimentare în puncte îndepărtate, pe timp de noapte, în beznă totală, a unor elicoptere, direct din C-130 Hercules, cu motoarele pornite. Tot atunci a fost autorizat și certificat de către americani primul echipaj pregătit pentru o asemenea operațiune, echipajul alcătuit din comandorul Florin Călin și căpitan-comandorul Florin Tănase.

LA KATUNAYACHE, ÎN SRI LANKA

În ultimele zile ale anului 2004, un avion C-130 Hercules, aparținând Bazei 90 Transport Aerian, decola spre Sri Lanka. Sub „bagheta” comandorului Ionel CIOACĂ, cele două echipaje ce aveau să se schimbe pe îndelungatul traiect de zbor, duceau în îndepărtata țară, adânc lovită de urmările unui puternic seism, ajutoarele oferite de poporul român: opt tone de materiale constând, în special, din corturi, păături, medicamente, echipament paramedical.

După un zbor de peste 15 ore, cu mai multe escale, nu fără peripeții, aeronava militară românească ateriza pe aeroportul de lângă Colombo, Katunayache. În scurtă vreme, ambasadorul țării noastre în India și consulul acreditat în Sri Lanka înmănuau, în numele Guvernului României, reprezentanților autorităților din fostul Ceylon, dovezi ale solidarității poporului român față de greu încercata populație din Sri Lanka.

LA MEDAN, ÎN INDONESIA

În primele zile ale anului 2005, a urmat un nou nou transport umanitar. Care a cuprins ajutoare pentru Indonesia și, din nou, Sri Lanka.

Prin aterizarea la Medan, în Sumatra (Indonesia), după parcurgerea a peste 11.000 de kilometri, avionul C-130 Hercules a realizat cea mai lungă cursă, stabilind, în același timp, și un alt record: atingerea celui mai estic punct de pe glob de când este în înzestrarea Forțelor Aeriene Române.

ÎN CHINA

În perioada 31.10–15.11.2010, un detașament al Forțelor Aeriene Române din cadrul Flotei 90 Transport Aerian, condus de generalul de flotilă aeriană dr. Alexandru-Petru GĂLUȘCĂ, șeful Instrucției și Doctrinei din Statul Major al Forțelor Aeriene, a îndeplinit o misiune deosebit de complexă în China, ocazie cu care a fost reconfirmată capacitatea de transport strategic a categoriei noastre de forțe. Misiunea Forțelor Aeriene a constat în asigurarea transportului în China a unui pluton format din 25 de militari aparținând Batalionului 26 Vânători de Munte „Avram Iancu”, precum și a unui pacient – militar al Forțelor Terestre ce a beneficiat de tratament de specialitate la o clinică din China și a însoțitorilor acestuia.

Forțele Aeriene Române au fost angajate, la începutul lunii martie 2011, într-o operație extrem de importantă: repatrierea cetățenilor români din Libia.

ÎN MALI

Un detașament de elicoptere militare a participat, pentru prima dată, la misiunea multidimensională integrată ONU (MINUSMA)

de stabilizare din Republica Mali, desfășurând operații de evacuare medicală, transport de trupe și echipamente, precum și asigurarea suportului logistic necesar personalului ONU dislocat în această țară. Aeronavele C-130 Hercules au asigurat sprijinul logistic pentru detașamentul românesc „Carpathian Pumas” prezent în Mali. Prin misiunile executate de aeronavele C-130, detașamentului românesc

i-au fost puse la dispoziție elementele necesare funcționării procesului operațional în teatrul african. De asemenea, au fost realizate zboruri pentru transportul delegațiilor românești.

ÎN INDIA

În perioada 28-30.04.2021, aeronava C-130 Hercules a Forțelor Aeriene Române a executat un zbor de transport aerian în New Delhi, India.

Acest zbor a fost realizat în urma solicitării de asistență a autorităților din India prin intermediul Centrului de coordonare a răspunsului la situații de urgență (ERCC) și ca urmare a evoluției dramatice a consecințelor provocate de COVID-19 asupra populației și sistemului sanitar. Aeronava a transportat în India 75 de butelii pentru oxigen medicinal și 80 de concentratoare de oxigen.

Alexandru TRANDAFIR

2014 – un prim grup, compus din trei piloți și 20 de ingineri, tehnicieni și planificatori de misiune, a ajuns pe calea aerului, cu un avion C-130, în Baza Aeriană nr. 5 Monte Real, Portugalia, în vederea începerii pregătirii pentru operarea avionului F-16

La începutul lunii iunie 2019, aeronava C-130 Hercules cu numărul de bord 6166 aparținând Forțelor Aeriene Române, ce avea la bord un detașament de 41 de militari și 11 membri ai echipajului și echipei tehnice, decola către nordul Franței pentru a participa la comemorarea celor care au participat la Debarcarea din Normandia. Alături de alte 23 de aeronave militare de transport C-130 Hercules a fost reconstituit traiecul de zbor utilizat în noaptea de 5/6 iunie 1944, pentru transportul forțelor aeropurtate din Marea Britanie pe coastele Normandiei

Adrian SULTĂNOIU

ANONIMII DIN UMBRĂ

LUPTA PE FRONTUL PANDEMIEI DE COVID-19 CONTINUĂ!

La început de octombrie, când valul patru al pandemiei a lovit cu toată forța, Ministerul Apărării Naționale a dispus măsuri de creștere a capacității de acțiune pentru prevenirea și combaterea îmbolnăvirilor cu COVID-19 și de vaccinare a populației la nivel național. În cadrul acestora, Forțele Aeriene Române au pus la dispoziție capacitățile de transport aerian necesare, adaptate pentru transport pacienți sau materiale sanitare destinate prevenirii infectării cu virusul SARS-CoV-2. Aceștia au efectuat, la solicitare, în cel mai scurt timp, numeroase misiuni în țară sau în străinătate.

La sediul Statului Major al Forțelor Aeriene s-a redeschis, din 29 octombrie, centrul de vaccinare al Grupului 210 Sprijin, care stă la dispoziția cetățenilor pentru vaccinări cu primele două doze sau chiar doza booster, sub coordonarea medicului Iulian IONIȚĂ. Din păcate, adresabilitatea a fost destul de mică, vaccinând în medie 12 persoane pe zi.

De asemenea, toate cele 11 spitale militare și cele trei unități sanitare mobile din București, Constanța și Timișoara și-au extins capacitatea de tratare a pacienților cu COVID-19 pentru forme ușoare, medii sau severe, medici din Forțele Aeriene făcând de gardă și la centrul deschis în acest scop la Institutul Național de Medicină Aeronautică și Spațială, unde funcționează și un centru de vaccinare.

Ministerul Apărării Naționale a organizat, în zilele de 1 și 2 decembrie, cu prilejul Zilei Naționale a României, un maraton de vaccinare, acțiune menită să sprijine efortul național privind combaterea coronavirusului. Astfel, celor care au dorit să se vaccineze le-au stat la dispoziție, cu program prelungit, Spitalul Clinic Militar de Urgență „Dr. Iacob Czihaș” din Iași, Spitalul Clinic Militar de Urgență „Dr. Constantin

Papilian” din Cluj-Napoca, Spitalul Militar de Urgență „Dr. Alexandru Gafencu” din Constanța, Spitalul Clinic de Urgență Militar „Dr. Ștefan Odobleja” din Craiova, Spitalul Militar de Urgență „Regina Maria” din Brașov și la Spitalul Clinic Militar de Urgență „Dr. Victor Popescu” din Timișoara.

BAZA 90 TRANSPORT AERIAN, ÎN PERMANENȚĂ LA DATORIE

Încă de la debutul pandemiei, personalul Bazei 90 Transport Aerian, aeronavele C-130 Hercules și C-27J Spartan au venit în sprijinul populației, prin executarea misiunilor de transport umanitar în sprijinul unor pacienți bolnavi de COVID-19, aflați în stare gravă, prin transferul către unități spitalicești din țară sau din străinătate, la solicitarea Departamentului pentru Situații de Urgență. Numai în anul 2021 au fost executate peste 30 asemenea misiuni de transport umanitar, având la bord chiar și șase pacienți. Transporturile umanitare nu s-au concretizat doar prin transport de pacienți în țară sau în străinătate, ci și prin aducerea în țară a unor materiale medicale de strictă necesitate; așa se face că, de exemplu, în data de 12 octombrie o aeronavă a Forțelor Aeriene Române a adus din Italia un număr de aproximativ 5000 de doze de anticorpi monoclonali donate de statul greu încercat, ca un semn de solidaritate internațională în combaterea valului al patrulea a pandemiei de COVID-19.

În aceeași perioadă, escadrila care operează aeronavele C-27J Spartan a jucat un rol important în eforturile de stingere a incendiilor de vegetație, într-o intervenție din luna noiembrie, când au acționat, pe parcursul mai multor zile, împotriva incendiului de pădure din zona comunei Oituz, județul Bacău, după efortul apreciat unanim făcut în sprijinul Greciei și al Macedoniei de Nord, țări care fuseseră cu câteva luni în urmă afectate de puternice

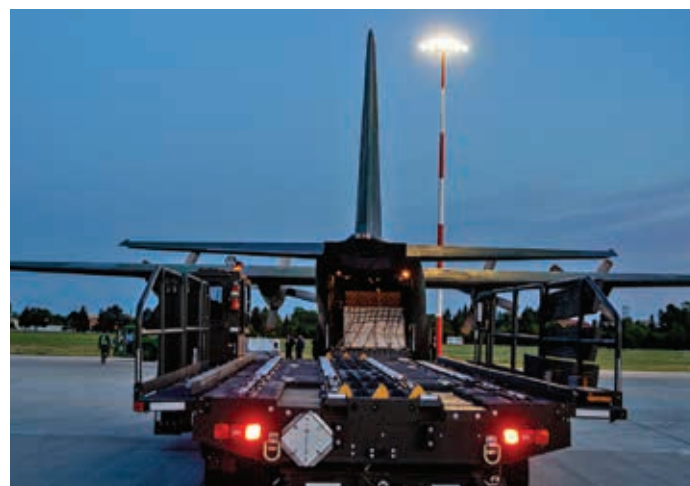
Baza 90 Transport Aerian
Adrian SULTĂNOIU

incendii de vegetație. Angajamentul militarilor din Forțele Aeriene este total și necondiționat, enumerând, într-o ordine aleatorie, tehnicienii care pregătesc aeronavele pentru zbor în așa fel încât să fie gata în orice clipă pentru decolare, piloții și tehnicienii de bord, echipele medicale care însoțesc pacienții transportați pe toată durata misiunilor (și nu au fost deloc puține!), continuând cu personalul medical din fiecare unitate militară aflat în permanență la datorie, atât în sprijinul militarilor, cât și al populației civile.

Anonimi din umbră, cu uniforma militară acoperită de combinezonul de protecție, care au contribuit la salvarea de vieți. Anonimi din umbră care la sfârșitul fiecărei zile își privesc cu seninătate în ochi semenii și primesc aprecierile lor cu un simplu „nu am făcut altceva decât să îmi fac datoria!”. Anonimi care dovedesc că împreună putem învinge!

La jumătatea lunii noiembrie, o echipă mobilă asigurată de Batalionul 5 Rachete Sol-Aer „Horea”, din componența Brigăzii 1 Rachete Sol-Aer, împreună cu personal medical specializat, s-a deplasat în localitatea Ghelița, județul Covasna pentru a asigura accesul la vaccinare a personalului nedepasabil sau pentru care accesul la un centru de vaccinare este dificil

WORKSHOPUL "WOMEN IN MISSIONS ABROAD"

Academia Forțelor Aeriene Henri Coandă a găzduit în data de 24 noiembrie atelierul intitulat "Women in missions abroad", în cadrul căruia militarii femei din Forțele Aeriene Române și din Forțele Aeriene Regale ale Canadei s-au întâlnit cu studențele Academiei, pentru a le răspunde acestora la toate curiozitățile privind dezvoltarea în carieră și participarea la misiunile externe, din perspectiva feminină.

Activitatea a fost organizată de șeful Biroului managementul problematice de gen din Ministerul Apărării Naționale, **locotenent-colonel Manuela BERCEA**, cu sprijinul consilierilor de gen din cadrul Forțelor Aeriene Române, scopul seminarului româno-canadian cu tema "Women in missions abroad" fiind instruirea tinerei generații în vederea înlăturării stereotipurilor de gen și creșterea numărului femeilor în misiunile externe. Militarii români

Căpitan Mirela VIȚĂ
Student Karina CRISTIAN

le-au povestit viitoarelor ofițeri despre participarea în teatre de operații precum Afganistan, Georgia sau Mali, iar militarii canadieni le-au vorbit despre parcursul profesional și activitatea actuală din cadrul detașamentului ce desfășoară misiuni de Poliție Aeriană Întărită (enhanced Air Policing – eAP) sub comandă NATO, dislocat în baza militară Mihail Kogălniceanu, începând cu luna august a acestui an.

Un moment special a fost intervenția **locotenent-comandorului Simona MAIEREAN**, care s-a adresat participantelor prin videoconferință, povestindu-le despre provocările sale în carieră și misiunea pe care o îndeplinește acum la Baza Aeriană Papa, în programul multinațional Strategic Aircraft Capability, din Ungaria. Lt.cdr. Maierean este o adevărată inspirație pentru orice militar la început de carieră, fiind prima femeie pilot militar din România cu certificare pe MiG-21 LanceR, devenind apoi prima femeie pilot militar

din Europa care a obținut certificarea de pilot comandant pe aeronava C-17 Globemaster, în cadrul SAC, și mai târziu instructor pe această aeronavă, executând misiuni în întreaga lume. "The issues of gender and gender perspectives are not new, but increased attention to and support for universal human rights, demands for equality in access to justice, education, healthcare and security has placed gender issues firmly on the agenda, also for military operations.", a precizat **comandorul Marius ȘERBESZKI**, comandantul academiei, în cuvântul de deschidere.

De menționat că din cei 720 de studenți ai prestigioasei instituții de învățământ militar, aproximativ 32% sunt femei. Deși seminarul a durat mai mult de 3 ore, s-a bucurat de interes excepțional din partea participantelor, studențele punând întrebări și exprimându-și cu încredere propriile puncte de vedere asupra stereotipurilor identificate în societate și a modalităților de combatere a acestora.

Căpitanul Vlad TABACARU este pilot instructor și deține clasa I pe aeronava IAR-330 (atât varianta M, cât și SOCAT), în cadrul Escadrilei 713 Elicoptere din Baza 71 Aeriană. Acesta a urmat pașii unei cariere militare încă de la vârsta de 14 ani, atunci când a devenit unul dintre elevii Colegiului Liceal Militar „Ștefan cel Mare” - Câmpulung Moldovenesc în anul 2005.

Originar din Onești, Bacău, Vlad a început să își dorească să zboare și să aibă o carieră militară încă din clasa a 7-a, când unchiul său l-a îndrumat către liceul militar. În excursia de studii, a vizitat bazele aeriene din țară, fapt care „a trezit” în tânărul elev de liceu militar pasiunea pentru zbor.

A absolvit treptat Academia Forțelor Aeriene „Henri Coandă” - Brașov, Școala de Aplicație pentru Forțele Aeriene, studiile universitare de master, științe militare și managementul sistemelor de luptă iar în anul 2013 a trecut de primul pas din cariera de pilot, prima confirmare că meseria pe care a ales-o urmează să îi ofere, atât satisfacții, cât și provocări, trecerea la zbor pe elicopterul IAR-316B.

A fost încadrat la sfârșitul aceluiași an, 2013, ca pilot Patrula 2 Elicoptere, Escadrila 713 Elicoptere SOCAT în Baza 71 Aeriană, urmând ca după absolvirea masteratului să devină pilot-șef Patrula 3, în cadrul aceleiași escadrile. În anul 2015 obține trecerea pe elicopterul IAR-330 M, executând la finalul programului de pregătire și serviciul de evacuare medicală.

Pasiune și Împlinire!

Proaspăt admis la Facultatea de comandă și stat major din cadrul Universității Naționale de Apărare, căpitanul Vlad TABACARU, încearcă mereu să se perfecționeze și își folosește determinarea, cunoștințele și experiența pentru a accede în noi etape ale carierei militare.

Acumulare de experiență alături de camarazi din Bazele 71 și 95

Căpitanul Tabacaru Vlad a fost mereu foarte bine integrat în colectiv, cu o atitudine pozitivă la toate activitățile și misiunile încredințate, un ofițer și un pilot demn de încredere, responsabil și cu o dorință permanentă de a-și ridica nivelul de pregătire și de a obține noi calificări specifice personalului navigant.

Care sunt obiectivele de viitor, ne spune chiar el: „Pe viitor îmi doresc să pot transmite mai departe cât de bine pot cunoștințele și deprinderile acumulate până în prezent, pentru că satisfacția de a-ți pune amprenta pe pregătirea colegilor mai mici este un sentiment deosebit. De asemenea, îmi doresc să particip la o misiune în afara țării și de ce nu, să-mi desfășor activitatea la un eșalon superior”.

Felicitări și mult succes pe mai departe!

STUDENȚII, FAȚĂ ÎN FAȚĂ CU HAWK-UL

Ce este mai frumos pentru orice student rachetist, dacă nu momentul în care partea teoretică se verifică în practică, prin lucrul la tehnică?

Studenții anului III ai Academiei Forțelor Aeriene „Henri Coandă” - Brașov au făcut un pas important în cunoașterea tehnicii de rachete, în săptămâna 08-12 noiembrie, când au vizitat Batalionul 5 Rachete Sol-Aer „Horea” din cadrul Brigăzii 1 Rachete Sol-Aer „General Nicolae Dăscălescu”.

Pe parcursul vizitei batalionului de foc de la Vâlcele, jud. Covasna, studenților le-au fost prezentate aspecte generale și specifice din activitățile de bază ale batalionului cât și modul de lucru în teren pe timpul unui antrenament/verificare a tehnicii. Activitatea a fost condusă de **locotenentul Bogdan BOGATU**, comandant de pluton HAWK, sub coordonarea comandantului companiei sprijin, **căpitan Alexandru ADAM**.

Ne dorim să continuăm tradiția de prezentare a sistemului de armă pentru studenții și elevii din învățământul militar, alimentându-le dorința de cunoaștere și perfecționare.

Mastru militar Vlad CIOBANU

„Mulți oameni mă întreabă ce înseamnă pentru mine «a zbura»? Pentru mine a zbura înseamnă a trăi. Nu văd ce poate fi mai frumos decât să zbori. Mereu îmi închipui că aripile avionului sunt mâinile mele și că pot să tai la fiecare secundă norii cei gri, îmi imaginez că motorul e sufletul meu și că fără el nu aș putea să înaintez pe drumul meu spre fericire. Ce poate fi mai frumos decât să prinzi un răsărit deasupra norilor, să treci printr-o ploaie liniștită de vară sau să te împaci sufletește la asfințitul soarelui? Pentru unii oameni munca înseamnă oboseală, stres, plictiseală. Pentru oamenii ce trăiesc în ceruri, meseria pe care o practică, aceea de pilot, îi face să supraviețuiască. Pilotajul nu e doar o meserie, ci e o boală, o boală de care nu te mai poți vindeca niciodată.”

Felicitări și mult succes pe mai departe!

„Mulți oameni mă întreabă ce înseamnă pentru mine «a zbura»? Pentru mine a zbura înseamnă a trăi. Nu văd ce poate fi mai frumos decât să zbori. Mereu îmi închipui că aripile avionului sunt mâinile mele și că pot să tai la fiecare secundă norii cei gri, îmi imaginez că motorul e sufletul meu și că fără el nu aș putea să înaintez pe drumul meu spre fericire. Ce poate fi mai frumos decât să prinzi un răsărit deasupra norilor, să treci printr-o ploaie liniștită de vară sau să te împaci sufletește la asfințitul soarelui? Pentru unii oameni munca înseamnă oboseală, stres, plictiseală. Pentru oamenii ce trăiesc în ceruri, meseria pe care o practică, aceea de pilot, îi face să supraviețuiască. Pilotajul nu e doar o meserie, ci e o boală, o boală de care nu te mai poți vindeca niciodată.”

Odată ce ai gustat din adevăratele taine ale zborului este imposibil să nu te îndrăgostești definitiv de tot ce înseamnă aviație. În calitate de pilot ajungi să-ți tratezi avionul ca pe un prieten, ca pe un membru al familiei tale la care nu ai renunța niciodată. În timp, lumea din jurul tău ajunge să nu te mai înțeleagă și să te considere un nebun obsedat de albastrul cerului.

Da! Ești un nebun! Dar ești un nebun special pentru că ceea ce faci tu nu pot face majoritatea oamenilor. Tu poți să vezi ceea ce alții nu văd, tu poți să simți ceea ce alții nu simt, tu poți să te bucuri de adevăratele frumuseți ale pământului ajungând să respici tot ceea ce te înconjoară. Sunt și

eu un nebun rătăcit prin nori. Sunt greu de înțeles, dar știu că zborul e singurul ce nu m-a dezamăgit vreodată. El e drogul fericirii mele!

Sunt primul membru din familie care a ales cariera militară și am decis să plec de acasă în clasa a IX-a urmând studiile Liceului Militar la Câmpulung-Moldovenesc. Am participat în clasa a VII-a la un concurs de matematică la liceul militar, iar când m-am întors acasă mi-am zis că acolo îmi doresc să fac liceul. Totul mi se părea atât de fascinant încât mă simțeam ca în romanele cu Harry Potter, acea cetate de pe deal, era parcă școala de magie Hogwarts. Mai târziu, în primii ani de liceu, cred că s-a concretizat și ideea de a mă face pilot militar întrucât atunci când treceau avioanele militare pe deasupra liceului toată lumea ieșea la geamuri și privea încântată evoluțiile piloților, cel mai probabil și ei fiind absolvenți de liceu militar.

Baza 95 Aeriană este și va fi mereu piatra de capătă a tuturor piloților de luptă. Aici se pun bazele și te desăvârșești ca pilot de luptă, aici înveți primele poligoane, primul zbor de noapte, primele trageri sau primele interceptări. Personal, consider că Baza 95 Aeriană este a doua mea casă, prin vechimea și prin misiunile pe care le-a îndeplinit cu succes în toți acești ani are un rol deosebit în rândul Forțelor Aeriene.

Colectivul de muncă este excepțional. Nu spun asta doar de dragul de a o spune, ci pentru că așa este. Pentru mine colectivul de muncă reprezintă

a doua mea familie. Alături de instructorii cu experiență, piloții tineri învață tainele zborului, cum să-și pregătească misiunea de zbor sau debriefingul. Colectivul este unit, deschis spre cunoaștere și pregătit pentru toate provocările ce urmează să vină, atitudine definită prin cuvintele lui Confucius, «Dacă-ți place ceea ce faci, nu vei munci nicio singură zi din viața ta».

Îmi doresc să fiu sănătos și să acumulez cât mai multă experiență de zbor astfel încât să devin instructor și să învăț la rândul meu și generațiile ce vor urma. Cred că aceasta ar reprezenta înnunarea deplină a tuturor eforturilor depuse de-a lungul vieții de pilot militar”.

Locotenentul Petru-Marius DĂNILĂ are 25 de ani și este pilot în cadrul Escadrilei 951 Instrucție Avansată de la Baza 95 Aeriană. Este din municipiul Vatra-Dornei, județul Suceava, iar cel mai mult iubește să zboare: „După ce te pregătești temeinic la sol, liniștea și faptul că ești în zbor îți oferă încredere, disciplină și răbdare și te definește ca om, iar apoi ca ofițer”, conducându-se după deviza „Totul este posibil, imposibilul cere doar mai mult timp”.

Absolvent al Colegiului Național Militar „Ștefan cel Mare” din Câmpulung-Moldovenesc, a urmat cursurile Academiei Forțelor Aeriene „Henri Coandă” din Brașov, iar în anul 2020 a obținut titlul de masterand în cadrul aceleiași academii.

Felicitări și mult succes!

NATO CBRN EOD INCIDENT MANAGEMENT STAFF OFFICER TRAINING

Căpitan Mirela VÎȚĂ Plutonier major Marius TURENSCHI

În perioada 8-12 noiembrie 2021, Centrul de Excelență pentru EOD al NATO cu sediul în orașul Trencin, Slovacia, a fost gazda unui modul de pregătire în domeniul EOD-CBRN. Cursul s-a adresat ofițerilor și subofițerilor de stat major EOD și CBRN și a avut ca scop atât instruirea personalului privind gestionarea incidentelor complexe EOD-CBRN, cât și consilierea comandanților de structuri (nivel batalion, regiment, brigadă, comandament categoric de forță) în cazul unor incidente EOD-CBRN.

La acest modul de pregătire au participat cadre militare din numeroase țări membre NATO, la această ediție fiind prezenți militari din Grecia, Franța, Germania, Portugalia, Slovacia, Olanda, Marea Britanie și România. Corpul instructorilor a fost format, atât din membrii permanenți ai Centrului de Excelență EOD, cât și din instructori asociați din diferite alte structuri de învățământ NATO și organizații civile (Centrul de Excelență CBRN – Cehia, Centrul de Excelență C-IED – Spania, OPCW – Organisation for the Prohibition of Chemical Weapons – Olanda).

Din partea României, la această activitate au participat două cadre

militare ale structurilor EOD din cadrul Forțelor Aeriene Române – **maistrul militar Gheorghiță IORDACHE** (specialist EOD în cadrul biroului Geniu-EOD al Statului Major al Forțelor Aeriene) și **plutonier major Marius Petrică TURENSCHI** (șef echipă EOD în cadrul Grupului EOD al Forțelor Aeriene Române).

Cursul a fost organizat în trei zile de pregătire teoretică, o zi cu activități practice în cadrul unui poligon specializat EOD-CBRN și o zi cu testarea finală și discuții libere. Absolvenții cursului au primit o diplomă de certificare care atestă capacitatea acestora de a manageria și consilia comandanții diferitelor structuri militare în cazul unor incidente complexe EOD-CBRN. În cadrul cursului au fost prezentate ultimele noutăți în acest domeniu complex, diferite metode de management al riscurilor unor incidente EOD-CBRN, proceduri și cursuri de acțiune folosite în managementul unor incidente de natură EOD-CBRN. Un rol important au avut și discuțiile libere între reprezentanții tuturor țărilor participante referitoare la aceste tipuri de incidente EOD-CBRN, care prin natura lor sunt extrem de periculoase și pot provoca daune foarte mari în rândul populației.

În perioada 5-8.10.2021, Baza 71 Aeriană a fost implicată în desfășurarea exercițiului bilateral româno-ungar „INTERCEPTOR 21”, destinat antrenării personalului din Forțele Aeriene din România și Ungaria în executarea misiunilor de apărare a spațiului aerian.

În cadrul exercițiului s-a urmărit realizarea interoperabilității și schimbului de experiență în aplicarea tacticilor, tehnicilor și procedurilor specifice misiunilor de Poliție Aeriană, precum și exersarea procedurilor de tip cross border.

Exercițiul se află la ediția cu numărul 11, demonstrând o îndelungă colaborare cu partenerii și vecinii noștri.

Baza 71 Aeriană, „General Emanoil Ionescu” a participat la activitate cu două aeronave MiG-21 LanceR, iar Forțele Aeriene Ungare cu două avioane Saab JAS 39 Gripen și o aeronavă Airbus 319.

EXERCITIUL „DEFT LEOPARD”

Aeronave F-16C, echipament și personal militar aparținând 31st Fighter Wing din Baza Aviano, Italia, au participat în prima decadă a lunii noiembrie la exercițiul bilateral „Deft Leopard” desfășurat în Baza 71 Aeriană. S-au executat misiuni de antrenament în comun ce au implicat aeronavele MiG-21 LanceR și personalul Escadrilei 711 Aviație-Vânătoare.

Exercițiul a urmărit demonstrarea coeziunii în aplicarea măsurilor de descurajare precum și demonstrarea capabilității de dislocare rapidă a forțelor prin punerea în aplicare a conceptului de „Agile Combat Employment”. Parteneriatele între aliații NATO sunt esențiale în implementarea cu succes a angajării în luptă și au rolul de a crește interoperabilitatea între aliați și parteneri.

RoAF LA JUNCTION STRIKE 2021

În perioada 1-12 noiembrie s-a desfășurat exercițiul Forțelor pentru Operații Speciale JUNCTION STRIKE 2021, la care au participat 800 de militari români, cu aproximativ 100 de mijloace tehnice terestre, aeriene și navale, împreună cu circa 150 de militari străini din țări aliate sau parteneri (Georgia, Grecia, Marea Britanie, Republica Moldova, Polonia, Portugalia și Statele Unite ale Americii). Aceștia s-au antrenat pe baza unui scenariu fictiv, asociat războiului hibrid, în cadrul unor structuri de nivel operativ și tactic, în format multinațional și interinstituțional, în facilități de instruire ale Armatei României și în zonele din vecinătatea localităților Reghin, Brădet, Miercurea Ciuc, Mihail Kogălniceanu și Sângiorgiu de Mureș.

Forțele Aeriene Române au asigurat sprijinul aerian cu aeronave de transport, elicoptere IAR-330 Puma și avioane de vânătoare.

Scopul principal al exercițiului JUST 21 a fost certificarea a două ținte de capabilități NATO – un Grup Maritim de Forțe pentru Operații Speciale și Comandamentul de Componentă de Operații Speciale – dar a permis, totodată, testarea nivelului de pregătire atins de personalul de conducere și de cel de execuție din structurile Armatei României.

Exercițiul a urmărit, de asemenea, dezvoltarea interoperabilității în rândul

structurilor participante, prin planificarea și executarea de misiuni și operații întrunitate specifice Forțelor pentru Operații Speciale (FOS), armonizarea procedurilor de lucru în mediul multinațional, toate acestea având ca finalitate promovarea securității regionale, în special în zona Mării Negre. Implicarea elicopterelor IAR-330 Puma ale Bazei 71 Aeriană și ale Bazei 57 Aeriană în exercițiu le-a oferit operatorilor FOS posibilitatea să exerseze procedee precum inserție prin parașutare, fast rope, trageri din elicopter, salt în tandem, pe timp de zi și pe timp de noapte.

TRAGERI REALE CU SISTEMUL OERLIKON ȘI SIMULĂRI DE ATACURI AERIENE, ÎN POLIGONUL CAPU MIDIA

În perioada 16-28 octombrie 2021, în Centrul Național de Instruire pentru Apărare Antiaeriană „General de brigadă Ion Bungescu” s-a desfășurat seria a IX-a de trageri din acest an, în cadrul căreia peste 140 de militari ai Batalionului 205 Apărare Antiaeriană „Gheorghe Pirvulescu” au participat la exercițiul „Azure Scorpions 21”.

Aplicația a presupus trageri reale cu sistemul antiaerian 2x35 mm Oerlikon și simulări de atacuri aeriene, după un scenariu care a urmărit să le testeze militarilor cunoștințele, deprinderile de luptători, viteza de reacție în situații limită și nivelul de pregătire.

Conform scenariului, pentru combaterea inamicului au fost folosite, atât ținte aeriene aflate în înzestrarea Poligonului Complex de Trageri, cât și ținte aeriene marcate de elicoptere și avioane de luptă MiG-21 LanceR aparținând Bazei 86 Aeriană.

Locotenent Anca MEDREA

CASTLE FORGE

O dublă premieră pentru „Viperele de Bărăgan” care consolidează, alături de aviatorii de la Câmpia Turzii și Mihail Kogălniceanu, prin participare efectivă, efortul NATO de întărire a flancului estic al Alianței Nord-Atlantice într-o perioadă plină de provocări.

Avioanele americane F-15 au fost, în anii din urmă, o prezență constantă în România prin exercițiile în comun cu partenerii americani, din USAFE sau Garda Națională, care s-au desfășurat la Mihail Kogălniceanu și Câmpia Turzii. Drumul deschis de camarazii care operează venerabilul și respectatul MiG-21 LanceR s-a constituit în adevărate lecții învățate pentru găzduirea, organizarea și participarea la astfel de exerciții într-un mediu interoperabil.

Prezența avioanelor F-16 ale Escadrilei 53 Aviație Vânătoare „Warhawks” în cadrul exercițiilor, desfășurate în spațiul aerian național, alături de partenerii din NATO a devenit, în cei cinci ani de când România operează acest tip de avion, o altă constantă.

Două constante care s-au transformat într-o dublă premieră în cadrul Forțelor Aeriene Române: găzduirea, după modernizare, de către Baza 86 Aeriană a unui exercițiu alături de partenerii americani și prezența, în premieră dislocat la Borcea, a redutabilului avion F-15 E Strike Eagle.

Începând cu 16 octombrie, Forțele Aeriene Române au participat cu forțe și mijloace la

exercițiul CASTLE FORGE, în cadrul căruia au efectuat în comun cu partenerii americani și canadieni, o serie de misiuni în zona Mării Negre.

Exercițiul a avut ca scop principal demonstrarea coeziunii în aplicarea măsurilor NATO de reasigurare a flancului estic al Alianței Nord-Atlantice, precum și capacitatea de dislocare rapidă a Forțelor Aeriene ale Statelor Unite ale Americii din Europa (USAFE) în scopul susținerii acestor măsuri.

Forțele Aeriene ale Statelor Unite ale Americii în Europa au participat la exercițiul CASTLE FORGE cu aeronave F-15 dislocate de pe locația Larissa, Grecia, către Baza 86 Aeriană. La antrenamente au participat și partenerii canadieni, cu aeronavele C-118 dislocate la Baza 57 Aeriană Mihail Kogălniceanu pentru executarea misiunii de Poliție Aeriană Întărită (eAP).

„Suntem foarte bucuroși că facem parte din acest exercițiu și că suntem gazde pentru astfel de avioane. Am așteptat cu nerăbdare să vină pe Borcea avioane ale partenerului american care să decoleze și să aterizeze aici. Suntem parte a exercițiului multinațional de apărare colectivă

„Tot exercițiul este interesant și provocator. Lucrăm foarte bine cu partenerii noștri. Cooperarea și comunicarea este foarte facilă, deoarece folosim același limbaj și avem aceleași standarde”, a declarat **căpitan-comandorul Adrian SELEJAN**, pilot F-16.

Castle Forge ce se desfășoară în această zonă a Mării Negre, pe care o știm destul de fierbinte în ultima perioadă.

Zburăm împreună în spațiul aerian al României. Nu este vorba doar despre piloți, ci despre tot ce ne înconjoară. Tot personalul Bazei 86 Aeriană participă la această activitate. Este pentru prima dată când participăm la acest exercițiu și sperăm să continue și în anii ce urmează. Personalul bazei și al escadrilei sunt dotori de astfel de exerciții, de acțiuni în acest mediu interoperabil, tocmai pentru a ne menține în standardele pe care ni le-am propus”, a spus locțiitorul comandantului Bazei 86 Aeriană, **comandor Cătălin MICLOȘ**.

Piloții și personalul tehnic care deserveșc aeronava F-15 s-au declarat încântați de ocazia de a lucra alături de militarii români

F-15E Strike Eagles bring Castle Forge to Romania and Bulgaria

U.S. F-15E Strike Eagle aircraft from the 336th Fighter Squadron, 4th Fighter Wing, Seymour Johnson Air Force Base, North Carolina, have arrived, at the middle of October, at Borcea AB, Romania, and Graf Ignatievo AB, Bulgaria, in support of operation Castle Forge, a U.S. Air Forces Europe-Air Forces Africa-led joint, multinational training event. The Strike Eagles are training alongside counterparts from the Romanian and Bulgarian air forces for several days.

It is for the first time in the history of 86th Air Base Borcea when F-15 was deployed there and the first multinational exercise hosted there after the modernization and endowment with F-16 Fighting Falcon aircraft.

The final Lockheed Martin F-16 Fighting Falcon combat aircraft acquired by Romania from Portugal was delivered on 25 March this year. This completed an order that commenced in 2016 when Romania acquired 12 F-16AM/BM Block 15 fighters (nine single-seat and three twin-seat), with a further five F-16s (four single-seat and one twin-seat) following for a final tally of 17.

“We’re excited to take Castle Forge to the next level with these forward movements,” said Gen. Jeff Harrigan, commander of USAFE-AFAPRICA and NATO Allied Air Command. “The opportunity to work shoulder-to-shoulder with our Bulgarian and Romanian allies will demonstrate our unshakable partnerships and ability to provide unparalleled airpower in this key region.”

Strike Eagles conquer Castle Forge phase two with NATO allies

On November 8, U.S. F-15E Strike Eagle aircraft have completed the second forward dispersals of operation Castle Forge, U.S. Air Forces Europe-Air Forces Africa's premier Agile Combat Employment exercise that brings NATO allies and components together to demonstrate a credible and reassuring presence in the Black Sea region.

From Oct. 30 – Nov. 6, F-15E elements again forward deployed from Larissa Air Base, Greece, to Graf Ignatievo AB, Bulgaria, and Borcea AB, Romania, simulating airfield opening procedures and Agile Combat Employment. Along with combined training between NATO air forces, allied integration expanded to include assets from the U.S. Navy's Sixth Fleet. The Strike Eagles supported protected entries of the USS Porter and USS Mount Whitney into the Black Sea as both vessels continue routine patrols in the region. For the Mount Whitney mission, the U.S. fighters teamed with a Greek EMB-145 and a Turkish E-7T, which provided air surveillance and command and control. This convergence of allied integration demonstrates air-maritime operations as a cornerstone of NATO multi-domain operations, as well as the alliance's ability to form a responsive joint force. Additionally, the Strike Eagles successfully

joined with the Romanian Air Force to integrate with Royal Canadian Air Force CF-188 Hornet fighters presently supporting NATO's enhanced Air Policing mission at Mihail Kogălniceanu AB, Romania.

“Castle Forge continues to demonstrate the value that working alongside allies brings to the table, not only for airpower but across the entire spectrum of military operations,” said Gen. Jeff Harrigan, NATO Allied Air Command and USAFE-AFAPRICA commander. “We are proving that our force is more flexible, more cohesive, and more capable when we train together.”

The Strike Eagles arrived in Europe for Castle Forge on Oct. 6 and conducted training alongside the Hellenic Air Force at Larissa Air Base, Greece, from Oct. 11-17. Subsets of the unit forward deployed to Graf Ignatievo AB, Bulgaria, and Borcea AB, Romania, from Oct. 18-25 to exercise Agile Combat Employment and conduct vital training alongside the Bulgarian and Romanian air forces. The F-15Es returned to Larissa AB, Greece before launching the second forward dispersals to the same locations. The aircraft have since returned to Larissa AB where they will continue operations alongside the Hellenic Air Force.

DEPUNERE JURĂMÂNT

LA ACADEMIA FORTELOR AERIENE „HENRI COANDĂ”

Adrian SULTĂNOIU

Studentii din anul I au depus în data de 22 octombrie, jurământul de credință față de țară, în cadrul unei ceremonii militare, organizate pe platoul Academiei Forțelor Aeriene „Henri Coandă”.

La ceremonie a fost prezent locțiitorul pentru Operații și Instrucție al șefului Statului Major al Forțelor Aeriene, generalul de flotilă aeriană Iulian PAȚILEA.

Depunerea Jurământului Militar consfințește legământul de credință față de patrie și popor al tinerilor care au ales cariera militară. Este un moment emoționant în care, sub faldurile drapelului, studenții anului I trăiesc emoția primirii în rândurile ostașilor români.

Ceremonia de la sediul Academiei Forțelor Aeriene „Henri Coandă” a fost organizată cu respectarea normelor pentru limitarea răspândirii SARS-CoV-2 și a fost transmisă în direct pe paginile de Facebook MAPN și AFAHC.

Mult succes în carieră celor care au depus Jurământul Militar!

„Uniforma militară este expresia exterioară a unor valori la care aderă militarul, cum salutul e forma exterioară de respect. Militarul îmbracă haina demnității, ceea ce presupune existența conștiinței valorii, afirmarea prestigiului și a autorității morale, a onoarei, adică a reputației probate, a integrității morale și, nu în ultimul rând, haina spiritului de corp, a solidarității, cooperării și încrederii în colegi. Această ținută interioară, din care rezultă fidelitatea față de patrie, de normele țării și de normele scrise sau nescrise ale corpului profesional, este cea care permite deplina angajare. Jurământul Militar presupune angajamentul față de țară îmbrăcând uniforma exterioară după ce ținuta interioară a fost pregătită. Se desfășoară de regulă în preajma Zilei Armatei și amintește celor care au depus jurământul cu ani sau cu zeci de ani în urmă că trebuie să rămână demni și solidari, fideli principiilor, valorilor și statului”.

Colonel dr. Adrian LESENCIUC despre Jurământul Militar depus de studenții Academiei Forțelor Aeriene, vineri, 22 octombrie

LA ȘCOALA MILITARĂ DE MAÎȘTRI MILITARI ȘI SUBOFIȚERI A FORTELOR AERIENE „TRAIAN VUIA”

Locotenent Laura BAȘTUREA

În data de 22 octombrie 2021, într-o frumoasă zi de toamnă, 184 de elevi ai Școlii Militare de Maiștri Militari și Subofițeri a Forțelor Aeriene „Traian Vuia” au depus Jurământul Militar, legământul de credință față de neam și țară. Atât cei 128 de elevi de anul I (93 de băieți și 35 de fete) de la profilul maiștri militari, cât și cei 56 de elevi de la profilul subofițeri (41 băieți și 15 fete) au jurat credință patriei, o adeziune sacră care reprezintă prima treaptă de afirmare într-o carieră militară.

La manifestările în cadrul cărora au depus Jurământul Militar elevii subofițeri și maiștri militari din anul I, admiși în această instituție pentru perioada de studii 2021-2022, respectiv 2021-2023, a participat șeful Secției Învățământ din cadrul Statului Major al Forțelor Aeriene, comandor Cătălin BĂSESCU, cadre militare de pe platforma bazei aeriene și din comanda unității, activitatea desfășurându-se în prezența a maxim doi

membri de familie sau apropiați ai elevilor. Evenimentul s-a desfășurat la sediul Școlii Militare de Maiștri Militari și Subofițeri a Forțelor Aeriene „Traian Vuia” din localitatea Boboc, comuna Cochirleanca, județul Buzău, într-un cadru restrâns, respectând toate măsurile privind prevenirea infectării cu coronavirus (COVID-19) dispuse la nivelul Ministerului Apărării Naționale. După sosirea comandorului Cătălin Bănescu, reprezentantul Statului Major al Forțelor Aeriene pentru această activitate, care a fost întâmpinat de către locțiitorul comandantului, comandorul Cornelii MITITELU, cei doi ofițeri superiori au salutat Drapelul de Luptă al unității militare și au trecut în revistă formația. La începutul festivității, locțiitorul comandantului, comandorul Cornelii Mititelu, a susținut o alocuțiune despre semnificația și importanța momentului în care elevii depun Jurământul Militar în fața țării, armatei și familiei: „Act unic, de tărie și bărbăție, Jurământul Militar reprezintă legătura definitivă dintre cetățean

și stat, dintre cel ce trăiește clipa prezentă și cei ce și-au jertfit viața, în veac, pentru libertate și independență, dintre tânărul, încă șovăitor, sosit în armată și ai săi de acasă, părinți, frați, surori, bunici”

După oficierea serviciului religios, Drapelul de Luptă a fost scos în fața formației, iar elevii au rostit, repetând după comandant, Jurământul Militar și rugăciunea de sacralizare:

„Eu.... jur credință patriei mele, România.

Jur să-mi apăr țara, chiar cu prețul vieții.

Jur să respect Constituția, legile țării și regulamentele militare.

Așa să-mi ajute Dumnezeu”.

Pentru a-i conștientiza asupra statutului obținut, comandorul Cornelii Mititelu le-a adresat tinerilor militari următorul îndemn: „Elevi, de azi înainte, prin voia voastră și ocrotirea lui Dumnezeu, v-ați legat pe viață de țară! Fiți demni de acest legământ! Dumnezeu să vă ajute!”

După introducerea în formație a Drapelului de Luptă, oficialitățile militare prezente au înmănat fiecărui elev insigna simbol și certificatul care atestă depunerea Jurământului Militar.

Elevul Cosmin Valentin PASCU a fost vocea tuturor celor 184 de elevi militari. A ieșit cu emoție din formație și a transmis mesajul noii generații de militari: „În acest moment emblematic al viitoarei noastre cariere de militar, ne legăm viața de un singur scop, acela de a sluji țara în care ne-am născut, fiind mândri că purtăm uniforma militară și că facem parte dintr-un colectiv atât de mare cum este Armata României. (...) Nu a fost simplu să fim admiși în această instituție de prestigiu, ba din contră, a fost nevoie să aprofundăm cu temeinicie cunoștințele necesare pentru parcurgerea examenului scris, a trebuit să ne pregătim, atât fizic, cât și psihic. Faptul că am depășit toate aceste probe, în condițiile unei concurențe semnificative, îmi întărește convingerea că în Școala Militară de Maiștri Militari și Subofițeri a Forțelor Aeriene acced doar elevii buni”.

Această festivitate, cu profunde semnificații istorice, juridice, morale, civice și patriotice, nu se putea încheia mai frumos decât cu defilarea efectivelor Școlii Militare de Maiștri Militari și Subofițeri a Forțelor Aeriene „Traian Vuia”, care au prezentat onorul oficialităților prezente, în aplauzele apropiaților elevilor.

IASMIN,

o poveste de succes

Căpitan Mirela VÎȚĂ

În urmă cu 83 de ani, la 1 noiembrie 1938, prin decret regal, a luat ființă Regimentul Geniu Aeronautic, unitate cu un specific aparte în Forțele Aeriene, ale cărui tradiții le continuă astăzi Centrul 85 Comunicații Aero și Informatică și Centrul 70 Geniu.

„Aniversarea din acest an are loc în contextul în care unitatea parcurge un important proces de modernizare a infrastructurii și de creștere a capacității de luptă, a capacităților tehnice și a posibilităților de sprijin pe linie de specialitate pentru structuri dislocabile din Forțele Aeriene.

Modelarea structurală a cazarmii a continuat și în acest an. Pe lângă alte lucrări de consolidare și reabilitare, sub ochii noștri se derulează astăzi două obiective majore de investiții: construirea unui nou pavilion administrativ și a complexului sportiv.

În prezent, centrul de comunicații dispune de o structură modernă care îi permite în viitorul apropiat, concomitent cu intrarea în înzestrare a unui nou modul de comunicații și informatică dislocabil, realizarea obiectivelor și standardelor de performanță, de compatibilitate și dislocabilitate cu cel al structurilor NATO/UE.

Cu ocazia aniversării adresez sincere felicitări și doresc împliniri și multă sănătate personalului și familiilor acestuia!” – fragment din mesajul colonelului Gheorghe NIȘULESCU, comandantul Centrului 85 Comunicații Aero și Informatică.

Modernizări la aniversarea a 83 ani de la înființarea Centrului 85 Comunicații Aero și Informatică

E drept, la nivelul Armatei, sau chiar al Forțelor Aeriene, construirea unei clădiri noi e un proiect important, de durată, dar nicidecum singular, în acest moment aflându-se în derulare, pe mai mulți ani, în diferite stadii de execuție mai multe asemenea proiecte de infrastructură, de la clădiri la căi de rulare pe aerodrom. Dar în viața unei unități, o asemenea construcție este un progres de importanță

deosebită. E drept, clădirea vechiului sediu administrativ al Centrului 85 Aerian are o frumusețe arhitecturală aparte, cu un turn înalt de observare, uși din lemn masiv și bolți rotunjite, care a oferit, vreme de multe decenii, adăpost și spațiu de lucru corespunzător personalului unității. Dar, din păcate, cu trecerea timpului, clădirea s-a degradat iremediabil, depășind standardele de siguranță, fiind încadrată, în urma expertizării tehnice, la clasa a II-a de risc seismic. Puși în fața alegerii de a repara/renova o clădire veche sau de a construi una complet nouă cu aceleași costuri, decidenții au ales să privească spre viitor.

Obiectivul proiectului de investiție imobiliară îl reprezintă realizarea unui pavilion multifuncțional, în scopul asigurării condițiilor corespunzătoare de desfășurare a activităților personalului, cuprinzând, pe lângă clădirea propriu-zisă, și alte obiective care să aducă toată cazarma la un standard înalt de funcționare:

- ◊ Drumuri și alei de acces interioare, platforme beto-nate, amenajări exterioare;
- ◊ Rețele exterioare;
- ◊ Împrejmuire, porți auto și pietonale, cabină poartă;
- ◊ Grup electrogen.

Astfel, dacă în noiembrie 2020 s-a executat turnarea betonului pentru prima porțiune de fundație, în nici un an mai târziu acesta era complet ridicat, finisat la interior și foarte aproape să își primească locatarii.

Noua clădire are 15 metri înălțime și o suprafață construită de 1200 metri pătrați, iar din punct de vedere funcțional cuprinde birouri, săli de pregătire, sala de mese, bucătărie (și spații anexă), spații tehnice. În plus, are în componență și camere de cazare cu grup sanitar propriu. „Așa cum

În anul 2021, unitatea a inițiat demersurile pentru a primi în custodie de la Muzeul Militar Național Primul Drapel de Luptă al Regimentului Geniu Aeronautic. În mijlocul pânzei de mătase cu trei fâșii tricolore țesute, este cusută stema României Mari, lucrată din fir metalic auriu și mătase

Colonelul Gheorghe NIȘULESCU, comandantul Centrului 85 Comunicații Aero și Informatică

Comandamentul Comunicațiilor și Informaticii a pregătit soldați/gradați profesioniști în mai multe centre, cred că și noi am putea face așa ceva. Mi-aș dori ca Centrul 85 să redevină

locul în care se adună și se pregătesc toți transmisioniștii. Pe vremuri, în structura acestei unități exista un batalion-școală, în care în decursul vremii s-au pregătit generații întregi

Alături de comandant, colonelul Gheorghe NIȘULESCU, locotenent-colonelul Paul ARCHIP (loțiitorul comandantului) și maiorul Adrian VASILE (șef de stat major), sunt ofițeri care au o contribuție esențială la dezvoltarea proiectelor unității

de transmisioniști, radiotelegrafiști, centraliști. Ne dorim reluarea acestei tradiții”, a explicat comandantul.

Mult așteptată este și amenajarea sălii de tradiții, care va adăposti într-un spațiu generos toate exponatele de interes din domeniul comunicațiilor pe care conducerea unității și-a dat tot interesul să le adune de-a lungul timpului.

„Eu și cei din generația mea ne vom reține în câțiva ani, dar mă bucur că am luat parte la acest proiect care va aduce îmbunătățirea calității mediului de lucru pentru cei care acum sunt mai mici în grad și vârstă, care vor fi aici pe viitor”. Colonelul Nișulescu se declara mândru de felul în care oamenii din subordine s-au implicat pentru sprijinirea proiectului de construire a noului pavilion administrativ. Vorbind despre cei tineri, îl dă ca exemplu pe **căpitanul Adrian LEUȘTEAN**, șeful logisticii, care a monitorizat îndeaproape tot procesul. „A fost o veste extraordinară de bună când s-a aprobat construcția noului pavilion. Firma care se ocupă de proiect este serioasă și responsabilă, acest lucru e clar, dar și faptul că noi am fost interesați ca totul să se finalizeze corect, în cel mai scurt timp a contat. Nu am dormit pe o ureche să așteptăm să se facă totul de la sine, am colaborat cu specialiștii din Statul Major al Forțelor Aeriene

și am încercat să armonizăm lucrurile și să rezolvăm rapid fiecare etapă de lucru”.

Nota editorului:

Cazarma în care se află Centrul 85 Comunicații Aero și Informatică poartă numele de **Iasmin**. Recunosc, o bună perioadă am avut impresia că denumirea IASMIN este o abreviere (nu știam exact de la ce anume, dar în minte mi se învârtteau cuvinte precum Informatică, Aero, Național), și chiar o consideram o întâmplare norocoasă, o abreviere cu sonorități exotice. Nu mică mi-a fost mirarea să aflu că, de fapt, potrivit legendei

cazarmă, numele provine de la o stație de transmisiuni nemțească, denumită astfel de către trupele germane prezente în unitate în timpul celei de-a Doua Conflagrații Mondiale. Să fi existat o stație cu o asemenea denumire? Greu poate acum cineva dovedi acest lucru, pentru că stația nu mai există fizic. Se poate să fi fost vorba de un indicativ al acelei stații care se scria fie Yasmin, fie Jasmine, sau un derivat al acestui nume. Cert este faptul că se pronunța Iasmin și că de acolo a rămas denumirea unității. Prima atestare oficială a acestei denumiri, la acea vreme de mult împământenită, este un

proces-verbal de predare-primire a unui teren forestier, care datează din 19.11.1955. Din limba germană Jasmin se traduce „iasomie”. Prezența bogată a acestui impresionant arbust cu flori albe, plăcut mirositoare, în incinta cazarmii ar fi constituit un argument suficient pentru ca zona să fie cunoscută sub denumirea de *Tabăra de la Iasmin*.

Un nume predestinat pentru o cazarmă mereu verde și îngrijită, cu vaste terenuri dedicate activităților sportive militare, ce și-a creat un prestigiu la înălțimea căruia se ridică până în ziua de astăzi.

Dacă în noiembrie 2020 proiectul se afla în faza inițială de turnare a betonului, 12 luni mai târziu, clădirea este înălțată, aproape de finalizare, cu respectarea tuturor etapelor de proiectare. Investiția imobiliară „Pavilionul administrativ cu dotări specifice și amenajări exterioare” va asigura condițiile corespunzătoare de desfășurare a activităților personalului unității

COLEGIUL NAȚIONAL MILITAR „MIHAI VITEAZUL”, LA 102 ANI DE LA ÎNFIINTARE

Prima zi a lunii noiembrie are o însemnătate deosebită pentru cei care, de-a lungul timpului, și-au împletit destinul cu cel al Colegiului Național Militar „Mihai Viteazul” Alba Iulia. În fiecare an, la data de 1 noiembrie este sărbătorită ziua colegiului, în acest an, instituția de învățământ liceal militar aniversând 102 ani de la înființare.

Istoria Colegiului Național Militar „Mihai Viteazul” a început în toamna anului 1919 la Târgu Mureș, în „cuibul de șoimi de la Mureș”. Decretul prin care s-a aprobat înființarea liceului militar la Târgu-Mureș a fost dat de către Regele Ferdinand I, la 23 septembrie 1919. Din martie 1920, Liceul Militar Târgu-Mureș s-a numit „Mihai Viteazul”. Era un act de venerație pentru acest domnitor, cu adevărat viteaz și vizionar, spirit luminat al epocii sale.

După o activitate de 21 de ani, în toamna anului 1940, în urma Dictatului de la Viena, liceul este strămutat temporar în vestul țării, în garnizoana Timișoara, unde după doar șapte ani, din motive politice, liceul și-a încetat activitatea împreună cu celelalte licee militare din țară.

Eforturile celor care l-au iubit, ale personalităților de marcă ale societății civile românești din vechea gardă, dar și ale conducerii administrației locale a județului Alba, anii 1970, au fost încununate de succes la 1 iunie 1975 când, prin Dispoziția Marelui Stat Major, liceul și-a reînceput activitatea în garnizoana Alba Iulia, sub denumirea de Liceul Militar „Mihai Viteazul”, devenind continuatorul tradițiilor celui înființat în anul 1919.

De atunci și până astăzi, 70 de promoții, însumând peste 7.000 de absolvenți, și-au desăvârșit pregătirea sub ocrotirea spirituală a marelui voievod Mihai Viteazul.

Anul acesta, într-un context aparte, personalul colegiului a marcat această zi printr-o ceremonie militară și religioasă care a avut loc la statuia lui Mihai Viteazul și la monumentul comemorativ dedicat absolvenților eroi, din incinta colegiului. Ceremonia a fost dedicată și momentului de la 1 noiembrie 1599, intrarea triumfală a lui Mihai Viteazul în Alba Iulia, după victoria asupra lui Andrei Bathory în bătălia de la

Șelimbăr, Transilvania intrând sub stăpânirea domnului muntean. La ceremonie au participat comandantul colegiului, cadrele militare și personalul civil angajat. Ceremonia a debutat cu intonarea Imnului Național și a continuat cu o slujbă de pomenire a voievodului Mihai Viteazul și a absolvenților eroi. A fost depusă apoi o coroană de flori și s-a păstrat un moment de reculegere în memoria absolvenților eroi.

În cuvântul rostit cu acest prilej, comandantul colegiului militar colonel Marcel DOMȘA a vorbit despre contextul actual în care ne găsim dar și performanța colegiului militar albaulian de a rămâne an de an la același nivel înalt în ceea ce privește educația tinerilor.

„Trăim astăzi două sentimente contradictorii. Primul dintre ele de bucurie, deoarece această instituție de prestigiu a învățământului militar din România reușește să rămână la același nivel înalt în ceea ce privește educația tinerilor. Și aceste merite sunt incontestabil ale elevilor în primul rând, dar și ale noastre, cei care suntem în fiecare zi, în fiecare moment alături de ei. De la deșteptare și până la stingere și chiar pe timpul nopții. Și pentru acest lucru meritați cu prisosință mulțumirile mele. Cel de-al doilea sentiment este de tristețe pentru că la ceas aniversar nu îi avem alături de noi pe elevi, cea mai mare bucurie și cel mai prețios bun al nostru. Ceea ce face ca acest moment să fie cel mai trist din ultimii zeci de ani.

Rămâne ca o sarcină în viitor pentru toți cei care facem parte din această mare familie să ducem mai departe tradiția și cultura organizațională a acestei instituții de învățământ pentru că trecutul ne obligă, prezentul ne presează și viitorul ne stă în față, luminos. Sperăm ca într-un timp foarte scurt să reluăm școala, să revenim la ceea ce este normal, astfel încât să beneficiem de aceste bucurii profesionale pe care ni le produc elevii prin ceea ce fac”, a spus comandantul colegiului militar colonel Marcel Domșa.

Prin efortul, munca și abnegația tuturor, Colegiul Național Militar „Mihai Viteazul” Alba Iulia a dobândit valoroase tradiții și rezultate deosebite care l-a consacrat printre cele mai bune instituții de învățământ militar și civil din țară.

Vivat, Colegiul Național Militar „Mihai Viteazul” Alba Iulia!

Adrian SULTĂNOIU

GRUPUL 210 SPRIJIN „GENERAL DE DIVIZIE IOAN MACRI” 18 ANI DE EXISTENȚĂ

1 noiembrie 2021 - Ziua în care Grupul 210 Sprijin „General de Divizie Ioan Macri” împlinește 18 ani de existență!

„Dacă pentru o persoană în vârstă de 18 ani reprezintă momentul primului bilanț din viață, momentul în care realizezi puterea forțelor proprii, imensa responsabilitate a conturării viitorului și dorința enormă de a reuși, pentru unitatea noastră 18 ani înseamnă o evoluție ascendentă, cu multe provocări, care ne-au întărit convingerea că doar în echipă poți atinge succesul, că efortul comun este cheia care deschide toate ușile.

Astăzi, suntem mândri de realizările noastre. Prin direcția trasată de comanda unității am reușit să ne ridicăm la înălțimea așteptărilor impuse, să confirmăm că gândirea pozitivă, dorința găsirii soluțiilor potrivite acolo unde păreau imposibil de găsit și tenacitatea depășirii tuturor obstacolelor, ne prezintă ca pe un partener de încredere, puternic care își respectă jurământul depus și datorită față de țară și sistemul militar. Prin efort comun, susținut de principiile creștine și de binecuvântările pe care Dumnezeu le-a

revărsat asupra acțiunilor noastre umanitare, am reușit să ne implicăm consistent și în societatea civilă, în zonele în care nevoia de sprijin a fost stringentă, să aducem speranța acolo unde poate lumina ei de abia mai pălpâia și de a transmite mesajul de suflet al Armatei României din care facem cu mândrie parte, acela că vom fi mereu acolo unde va fi nevoie de noi”, au fost cuvintele maiorului Laura ANTIHE, șef personal Grup 210 Sprijin, cu ocazia acestei aniversări.

Grupul 210 Sprijin „General de Divizie Ioan Macri” este structura care asigură sprijinul logistic pentru comandamentul Statului Major al Forțelor Aeriene din punct de vedere al cazării, transportului, hrănirii, echipării personalului și mentenanței tehnicii din dotare. În ultimii ani, colectivul acestei structuri s-a evidențiat prin desfășurarea frecventă a unor acțiuni de sprijin umanitar, venind în sprijinul copiilor și bătrânilor din comunități vulnerabile.

DARURI DIN SUFLET

Cea mai mare avere a unui om este timpul, iar atunci când alegi să oferi timpul tău prețios unor copii cu suferințe nevinovate, cu ochi curioși, devii cel mai bogat om din lume. Toate nevoile tale și-au găsit răspuns și poți face un popas tihnit în vârtejul nebun al zilelor noastre.

Popasul de suflet al colegilor de la Grupul 210 Sprijin „General de divizie Ioan Macri” a fost în această toamnă la Colegiul Național Militar „Mihai Viteazul” Alba Iulia și satele Gura Sohodol, Brădeana, Vlădășești, Furduiești, Deoncești și Avram Iancu, jud. Alba.

Mayorul Laura ANTIHE, coordonatoarea acestor proiecte, ne-a povestit: „La Colegiul Național Militar «Mihai Viteazul» am venit în întâmpinarea viitorilor noștri colegi, acum elevi militari, liceeni cu frumusețe în suflet și priviri, deschiși și dornici de zbor și cunoaștere, unde am încercat să le ghidăm pașii spre construirea unei cariere militare care să îi împlinească ca oameni și ca profesioniști. Experiențele personale

și profesionale pe care le-am împărtășit ne-au întărit convingerea că forța și curajul tinereții lor pot constitui garanții ale unui viitor optimist. Ce ne-am dorit noi a fost să recompensăm acest entuziasm, această dorință de afirmare concretizată în rezultatele meritorii la învățătură oferind în dar ceea ce noi am considerat că este necesar pentru un suflet de adolescent. În satele din județul Alba am întins o mână de ajutor familiilor cu copii afectate de inundațiile din această vară, constând în colete cu haine, încălțăminte, jucării și evident dulciuri.

Mulțumirile noastre se îndreaptă spre comandantul colegiului, colonel Marcel DOMȘA precum și către preotul militar de garnizoană Constantin BRATU, care, cu generozitatea specifică sufletului ardelen, ne-au ajutat în demersul nostru umanitar.

Să ne ajute Dumnezeu ca de fiecare dată când vom dori să construim astfel de activități să avem alături de noi oameni atât de generoși!”

FORȚELE AERIENE ALĂTURI DE ELEVII MUȘATINI LA A 97-A ANIVERSARE

În contextul aniversării a 97 de ani de existență ai Colegiului Național Militar „Ștefan cel Mare”, campania de promovare a Forțelor Aeriene Române a ajuns în data de 25 noiembrie, la Câmpulung Moldovenesc.

În cadrul activității elevii au aflat detalii despre oferta educațională a învățământului militar de aviație și aspecte legate de viața militarilor din Forțele Aeriene.

Cu prilejul aniversării a 97 de ani de la înființare, Drapelul de Luptă a fost decorat cu Emblema de Onoare a Forțelor Aeriene Române.

Fii tu schimbarea pe care vrei să o vezi în lume!

Țintește sus! Fii cel mai bun!

La mulți ani Colegiului Național Militar „Ștefan cel Mare”!

Colegiul Național Militar „Ștefan cel Mare” continuă tradițiile Liceului Militar „Ștefan cel Mare”, înființat la 25 noiembrie 1924 la Cernăuți, actul său de naștere fiind consfințit prin Înalț Decret Regal, semnat de Regele Ferdinand.

Au absolvit Colegiul Național Militar „Ștefan cel Mare” peste 12000 de elevi, cuprinși în 80 de promoții. Cei mai mulți au îmbrățișat și s-au remarcat în cariera militară, mai mult de 200 fiind avansați la gradul de general. Alți absolvenți au realizări importante în cercetarea științifică, în viața economică, socială și culturală.

Mădălina BURLACU

Maistru militar Bogdan PANTILIMON

În data de 19 noiembrie 2021, la Baza Aeriană Boboc/Școala de Instruire Interarme a Forțelor Aeriene, a avut loc o ceremonie dedicată împlinirii a 139 de ani de la nașterea maistorașului Aurel, ucenicul lui Dumnezeu, așa cum cu drag l-a numit Ion Luca Caragiale, pe cel care avea să facă din România, cu avionul proiectat, construit și pilotat de el, a doua țară din lume care folosea aviația în scop militar, inginerul Aurel Vlaicu.

AUREL VLAICU
139 de ani de la naștere

ITAF Task Force Air Estonia BALTIC EAGLE II

Gian Carlo VECCHI

The Italian Air Force is now integrated in the Enhanced Air Policing (the NATO security mission to protect the Baltic countries, (Estonia, Latvia, Lithuania), which officially began on May 3 with the handover with German colleagues.

Baltic Eagle II has seen 4 F-35A aircraft deployed in Estonia at the base of Ämari for 4 months, which belonged to the 13th Flight Group of the 32nd Wing, in a real world “first” for these aircrafts.

This was an excellent test that has provided great results both in terms of capacity for such a long period of time, as well as logistics and, above all, reliability of a machine that is the flagship, or if you prefer to use another term, “the tip of the spear”, of the world’s best aeronautics.

It is true that this machine has made an immense generational leap for users, finding themselves in fact “running behind” such an advanced system, trying to integrate the previous setups and make them work together.

The ITAF this time has decided to deploy its best: we should remember that it was an Italian F35A that first made the transatlantic jump starting from Cameri and landing at the base of Patuxent River in the United States, (at the controls of the F-35 Maj. Gianmarco Di Loreto), and always the AM, the first FA of the world has declared, directly from the words of Gen.S.A. Alberto Rosso during the development of the 4th Flying Course of the TLP (Tactical Leadership Programme) (30 November 2018) the achievement of the IOC (Initial Operational Capability) for the F-35A, followed by the integration in the service of the Italian Airspace Surveillance service culminating in 2018 with the Northern Lightning operation in Iceland and in 2019 in where the TFA 32nd Wing achieved FOC (FULL OPERATIONAL CAPABILITY) by a team of NATO evaluators who tested all operational standards, effectively initiating Operation Northern Lightning II, (to underline that the achievement of the FOC is to be intended for that type of use of the machine, being the F-35 an omnirole aircraft it is to be expected that the FOC for all types of mission will be achieved in the future).

Previous F35 missions were about three weeks long, therefore relatively short, while testing all the logistical capacity and not only of the AM, but a further leap in quality and capacity and not less of visibility by NATO partners was to deploy a mission for a much longer period.

The AM, already present in Ämari in 2018 with the BALTIC EAGLE (TFA 36th Wing), decided on the deployment of 5th Generation aircraft for a period of 4 months, a period dense with NATO exercises where men and weapon systems of different generations were integrated, maintaining the operational readiness during the exercises on possible scramble orders received from the COMBINED AIR OPERATION CENTRE (CAOC) of NATO based in Uedem (GERMANY).

We had the opportunity to visit the Task Force and meet the commander, Col. Pil. Vincenzo SIRICO who, besides showing us the various activities of the Task Group as an overview of the activities carried out by accepting a short interview.

It should be noted that during the visit the "yellow zone" was in force, therefore it was not

possible to film inside the QRA area and the various rooms.

All dialogues took place while maintaining the appropriate measures (mask and social distance) and the filming of the F35s was carried out while maintaining a distance from the aircraft of at least 7 meters, basically behind the red line highlighted several times in the images.

Air Policing (AP) is a capability that NATO has had since 1961 and consists of the integration of the national air defense systems of member countries into a single system. Air Policing is a purely defensive activity and is conducted since peacetime, being precisely a mission of peace for peace.

It consists in the continuous surveillance of NATO airspace to preserve its integrity and ensure its security. It is also thanks to this mission that Europe has benefited from the longest period of peace in its history.

Within the framework of Air Policing, the TFA is the most obvious manifestation of this continuous monitoring of the airspace, carried out by the Air Defense Controllers, an activity that is subject to the evaluations of the Command and Control Chain which for the Baltic area is under the NATO Command of Uedem (Combined Air Operations Center), responsible for the decision to activate, or not, the QRA-I (Quick reaction Alert - Intercept), i.e. the task the Task Force is carrying out in Estonia for the first time.

The F-35's deployment on a challenging and compelling air policing mission is part of a continuum of growth in weapon system capability. The F35 has gone through a process of growth through the building blocks approach that makes it, at the moment, an unbeatable asset.

The logistic effort has been extensive, but similar to that required for other AM aircrafts, and the deployment plan has basically followed the same process as any other weapon system. It was prepared on the basis of past experience and refined by the 32nd Wing personnel, under the direction of the Air Squadron Command and managed by Combat Forces Command and Aerospace Operations Command.

There were, of course, preliminary assessments to understand the logistic support aspects, the technical maintenance ones and the necessary supplies.

The plan, after this continuous dialogue of orientation and decision making, was the result of the cooperation of the various "expertise" present within the entire Armed Force, each for the part of its competence, with a "zoom in" operation of the theater, of analysis of its characteristics in order to adapt the logistic support to the particularities of the weapon system.

TASK FORCE

The TFA detachment is comprised of 130 male and female personnel and 4 aircraft. Officers, NCOs and Graduates come from more than 20 different Departments of the Aeronautica Militare (AM), confirming that the Task Force lives thanks to the team effort of the AF in its completeness and compactness. One of the initial challenges was to create an

effective and efficient team that would enhance the existing outstanding professionalism but that had different experiences. So one of the first steps necessary to build an effective team was to share a language and a concept of operations, to make sure that everyone was oriented to achieving the assigned procedures.

For procedures, one must first distinguish between the two different architectures of air traffic and air defense, take into account the rules of air navigation that require the submission and issuance of a regular flight plan, factors that are beyond the scope of the Task Force's activities and are the responsibility of other external agencies. The operational activities of the TFA are carried out under the Command and Control of NATO.

In particular, the Combined Air Operation Center (CAOC) in Uedem (Germany) is the structure where the evaluation of the monitored radar tracks is carried out and identified by the various radar centers in the area of competence. The CAOC, once it has determined the nature of the track observed, can decide to give the order of Scramble, which is then managed by the radar centers of the Baltic republics to which the aircrafts refer since the receipt of the order. Although the aircraft are the most obvious and conspicuous expression of the Scramble, they remain the tip of the spear: the Command and Control chain is always present and able to make the necessary assessments to determine if an intervention is required. The task of the TFA is to respond to activations to make visual identifications (VID) of these tracks.

Air Policing is fully framed as a NATO mission: all assets involved are managed, synchronized and standardized within this framework. The national authorities, as signatories of the Treaty of adhesion to NATO, allow the execution of planned operations, according to established procedures, in a direct way by the Alliance assets.

TFA ESTONIA BALTIC EAGLE II

Commander Col. Vincenzo Sirico

"Italian assets during intercepts and Visual Identifications always keep in mind that the Air Policing mission is a peacetime operation and the interception rules follow the AIP of each country. Therefore, the approach to the intercepted aircraft is always done in a very controlled and predictable way. The interceptor aircraft, according to the orders received from the chain of Command and Control, identifies the other aircraft reporting its type, flight parameters and serial number. Once these data are acquired, various cases may occur, according to the decisions taken by the CAOC of Uedem, whereby the intercepted aircraft can be escorted on a specific route, or simply follow it in the shadow (shadowing), that is a backward position to monitor its behavior. The intercepted aircraft continues, in any case, according to the authorizations it has received from the competent air traffic control bodies for the area and according to the route it has planned to carry out.

NATO rules are designed to ensure that the surveillance of the airspace in the area of competence is carried out effectively.

The necessary criteria for the use of each airspace are the correct compilation and distribution of a flight plan, bilateral radio contact with the appropriate air traffic control air traffic control agencies and the maintenance of the so-called "sqwack", an identification code assigned for air traffic management. In the absence of any of these requirements, the NATO alerting chain takes over.

NATO then evaluates whether to order the Scramble. The reasons from which the possible interception arises do not lie within the Task Force, since it is the Uedem CAOC that, having the general picture of the situation, decides the type of intervention to be carried out and under which modality. The TFA is placed in the final part of the decision, its mission is to carry out the task within the scheduled time in the planned modalities, as per the operational directive, i.e. to get the aircraft in the air in the shortest time possible to meet the requirements of VID. Such operations remain, therefore, independent from the routes flown and are always subject to the evaluation of the NATO chain of command and control and in particular to the Uedem CAOC.

Therefore, the upstream reasons are analyzed outside of what is the TFA. Moreover, we do not have a reference statistics because the observed time window is limited. The routes are monitored by the CRC and the CAOC.

REQUEST 1-: Estonia alternated between English, German, Belgian, Spanish, French, Czech. For the hosts, are they all the same or, apart from the standardization of NATO procedures, have they found something different in the behavior, procedures or psychology of the Italians?

Col. Sirico: "I can say that the standardization of procedures certainly allows to overcome the diversity. Precisely the directives ensure

that the operational output remains constant in terms of quality, regardless of the nationality of the contingent. The strength of the Alliance is also based on the fact that we all operate in the same way and we are interoperable with each other. This is the strength that goes into incorporating the differences and to enrich a complex system with the peculiarities of the various participating nations.

Obviously, there were peculiarities of the aircraft used: these variables are, however, studied before the deployment in order to create procedures, within the standard, that are identifiable. The job of the Task Force is to balance those differences that are not understood by the procedural standardization in order to identify the necessary mitigations. A prime example is that of emergency management.

Each aircraft requires different approach procedures in the event of an emergency. With NH, from day one, we began a dialogue and indoctrination operation with their emergency response teams to make them understand how to approach the F-35, what areas reach high temperatures and then how to approach safely. This joint training allowed for the creation of local procedures that complement standard procedures. The work done during these months has allowed us to operate in perfect harmony. In conclusion, I can however confirm that Italians are always very appreciated for their passion and creativity".

LOGISTICS AND MAINTENANCE

From a logistic point of view, the process of thinking, design and forecasting has allowed for solid planning that would guarantee us to not have any surprises on the field. Therefore, the F-35 deployment did not present any difficulties, partly thanks to this prior study phase. Currently, the deployment procedures are mature, efficient and lean to allow the rapid deployment and the achievement of operational capability in a very short time.

From the maintenance point of view, we carried out both corrective and periodic on-site interventions. Thanks to the logistic chain that we had planned and designed, we had no problems with the supply of spare parts.

All the maintenance carried out are basically the natural life of an aircraft. To date, we have an efficiency rate such that for every activation that has been ordered from the NATO chain of command and control, the TFA has provided a 100% response. The two aircraft that ITAF uses for this Air Policing activity are Eurofighter and F35. They are based on different technical architectures: therefore, there are differences between the two weapon systems, but no significant organizational or procedural ones were perceived. Indeed, the technical/maintenance aspects remain, so to speak, typical. In a theater like the Estonian one, we have prepared ourselves to face periodical and corrective maintenance: no problems have been encountered so as to guarantee a 100% response to the tasks received from NATO.

THE MISSION

The interceptor represents the first mission of the Armed Force which is air defence.

Regardless of the capabilities of the aircraft employed, the assigned mission remains of paramount importance: the aircraft is a tool to accomplish the assigned mission.

Bearing in mind that Air Defense is a core mission of both NATO and the ITAF, the F-35 has proven to be a reliable platform for this.

Moreover, this experience has allowed, within the capabilities, to consolidate the training path of the F-35, employing personnel and means in an Air Policing mission.

Training opportunities in other capabilities, however, have been many, thanks to the location of the TFA with the EFPBG in Latvia, for the performance of other types of missions, with which the ITAF has operated in multiple exercises.

The FALCO Task Group has participated in all the exercises carried out in theater, under the management and command and control of NATO, cooperating with other nations, other air assets, and ground assets (JTAC), so that pilots could continue to train on the full spectrum of missions of which the aircraft is capable.

The mission in Estonia ended on August 31, and was a success, it responded 100% to NATO activations, and a great organizational success for an aircraft such as F35 that has never been used for a mission of such long duration in Estonia.

Other exceptional result was the team that has been formed, the ability of horizontal networking within the team to support the mission.

It was not a team oriented towards the achievement of the goal, but it was thanks to the creation of the team that the goal was achieved.

Interview with the Commander of the TASK GROUP “FALCO”, Maj. Pil. G.

During an interception are there any interactions between NATO and Russian pilots?

Magg. G.: “All interception procedures follow well defined standards, also at civilian level, so every airplane knows that it can be intercepted, there are procedures such as radio or visual contacts that can be done.

Also, there are some NATO standards: our pilots, meaning us as Italians that we operate in the QRA are trained to perform these procedures, and the pilot when activated in any type of event, knows what to do and knows perfectly well what not to do, obviously all the aircrafts in the world monitor the frequencies of guard or emergency, if there was the need to intervene then the first contact is made on the frequency of guard obviously in English, if the pilot on the other side with whom you are interacting indicates with standard visual signals that he has radio problems, here they intervene visual signals also in this case standard and recognized in these procedures that are international, nothing is left to chance and everything is done according to NATO procedures.”

Are there any maneuvers or gestures that are used in interceptions or anything else?

Maj. G.: “The answer is always the same, we do what we are ordered to do, we do nothing but what we are told by the NATO orders, if they order me to

take photographs, I take photographs, and if they order me to do something else, I do something else, nothing other than what is in the procedures.

There has never been any dangerous behavior in flight, we are all in the air and we all know what we must do.

Are the goals being met?

Magg G.: Our main objective is to increase the integration and interoperability of the aircraft. We are the first to use the F35 in the Baltic theater and there is a lot of curiosity, being here has given us the opportunity to do a lot of training, exercises like SPRING STORM, STORM SHIELD, BALT OPS, RAMSTEIN ALLOY, and to all the drills we put a lot of effort. We show what the airplane can do, DIREX would take advice about how to modify the scenario and we would go ahead with the exercise, like, of course the F35s, the Polish SU22, the Estonian L39, Chinook, Black Hawk, JTAC, armored vehicles, live firing, but in practice from the classic scenarios the F35 “transformed” the battlefields, we raised the level of the exercise and these things had never been done.

So, primary objective is QRA, secondary objective is taking advantage of the exercise to increase integration within the orbit of the machine. We have been for a long time chasing, now the world is chasing us, and it's a huge change in mindset.”

The author wishes to thank the Stato Maggiore Difesa and Aeronautica, Col. Marco Angori and his staff, TFA commander Col. Vincenzo Sirico, Task Group FALCO commander Magg. G., Ten. Col. Pier Paolo J, Air Base commander Lt. Col. Mark Trubok, the NATO PA, the pilots of the personnel of the TFA for making this report possible.

Dublă aniversare de 102 ani

Cu prilejul aniversării a 102 ani de către colonelul în retragere Ion PROCOPIE și de către locotenentul în retragere Ion ANDRIOAEI, militarii din cadrul Bazei 95 Aeriană le-au trecut pragul caselor pentru a le arăta prețuirea, recunoștința și admirația pe care le merită.

Locotenentul (ret.) Ion ANDRIOAEI s-a născut pe 3 decembrie 1919, în satul Prăjești, comuna Măgurești, județul Bacău. O vie pildă istorică la această venerabilă vârstă, ne mărturisește cu seninătate: „În 1941 ne-am dus la Tiraspol. Am trecut Nistru. Dincolo de Nistru erau niște cazărmi sovietice. Erau vreo trei încăperi. Ne-au băgat acolo. Pe urmă noi am stat un an de zile în Tiraspol. Noi ajutam frontul, în urma frontului”.

Ca pe un act firesc pe care îl povestește în folosul generațiilor viitoare, veteranul nostru refuză să-și conștientizeze eroismul și dă dovadă de o autentică modestie și înțelepciune.

Din Moinești, județul Bacău, **colonelul (ret.) Ion PROCOPIE** s-a născut pe 5 decembrie 1919, în comuna Solonț și a plecat pe front pe

15 martie 1944 mărturisind cu o luciditate și memorie de invidiat că: „Am fost repartizați o parte lângă Brăila și o parte în Dobrogea. În Tulcea era o comună mare care avea cariere de piatră unde am făcut instrucție cu soldații din contingentul cu care am plecat pe front. Prima dată am plecat în Basarabia, într-o regiune care se numea Cetatea Albă. Ne-am retras pe 22 august, am trecut Dunărea, iar niște bătrâni de acolo ne-au dat brânză cu smântână și mămăliguță caldă. O țin minte...”.

Veritabile modele de vitejie, devotament și responsabilitate, bravii noștri veterani au scris istoria și reprezintă un exemplu pentru noi toți. Considerând că datoria și sacrificiul suprem nu pot fi contestate, abnegația pe care ei au dovedit-o apare astăzi, mai mult ca niciodată, din culisele istoriei, spre a ne oferi o lecție de viață.

Vă mulțumim pentru tot ce ați făcut în serviciul patriei și pentru că ați apărut cu propria viață valorile naționale!

La mulți ani bravilor noștri veterani de război, la împlinirea vârstei de 102 ani!

“Să nu uit niciodată de unde am plecat”

O carieră de 30 ani petrecută în slujba aripilor românești, 1500 de ore de zbor, emoții, bucurie, dar și satisfacție profesională. Așa arată cariera de succes a căpitan-comandorului Cătălin ALEXANDRU, care în data de 9 decembrie a trăit momentul emoționant al ultimului zbor.

„Începând din ianuarie 1991, am îmbrăcat haina militară, având ca start gradul de soldat, ulterior am urmat cursurile Institutului Militar de Aviație «Aurel Vlaicu», obținând gradul de sublocotenent, în anul 1995.

După terminarea studiilor și a zborului cu avionul L-29, am obținut repartizarea în Baza 95 Aeriană.

Timpe de 16 ani am zburat cu avionul MiG-21, clasic și LanceR, aceasta fiind perioada cu evoluția profesională maximă, obținând toate calificările, în toate condițiile meteo, participând la operaționalizarea escadrilei dislocabile, misiuni cu parteneri străini, dislocări atât în străinătate, cât și pe teritoriul național.

În următorii 10 ani am avut privilegiul să zbor cu avionul IAR-99 Șoim, mai mult în calitate de instructor, încercând să împart experiența și cunoștințele acumulate colegilor mai tineri, având ca motto expresia: «Să nu uit niciodată de unde am plecat».

Dacă ar fi să caracterizez perioada în care am

profesat ca pilot, aș putea spune foarte simplu că a fost prea frumoasă, prea scurtă și foarte intensă! În fiecare zi am venit la serviciu cu bucurie, așteptând fiecare zbor cu nerăbdare și planificând orice evoluție, mai întâi pe hârtie, apoi pe cerul patriei!

Ce a însemnat zborul? A fost pasiunea vieții mele! În fiecare minut din cele 1500 de ore de zbor am pus 100% suflet și pasiune! Mi-a fost greu să accept că am zburat pentru ultima dată la manșa unui avion militar, dar viața continuă și în afara zborului, sunt convins de asta! Însă îmi rezerv dreptul de a privi cerul cu dor și nostalgie, atunci când voi auzi zgomotul unui forțaj sau al unui motor reactiv! Și voi fi cu sufletul în cabina acelu

Locotenent Mădălina BURLACU

avion, împreună cu acel pilot, fost coleg sau elev, prin micile secrete și experiențe pe care le-am trăit împreună cu ei sau pe care le-am împărtășit lor.

Le doresc tuturor colegilor mei să trăiască la maximum fiecare clipă, să pună suflet și să se bucure pentru fiecare realizare! Să nu uitați de unde ați plecat!

Am onoarea să vă salut!”

Acum căpitan-comandorului Cătălin Alexandru începe o nouă etapă în viața lui, pentru care îi dorim multă sănătate și la cât mai multe momente frumoase alături de cei dragi!

Felicitări pentru tot ceea ce ați realizat într-o viață închinată zborului!

UN ALT EXAMEN LUAT CU BRIO LA SMÂRDAN

Recent, aviatorii Bazei 95 Aeriană Erou **căpitan aviator Alexandru Șerbănescu** din Bacău au executat trageri de luptă cu avioane IAR-99 Șoim și elicoptere IAR-330 SOCAT în Centrul Secundar de Instruire pentru Luptă de la Smârdan.

Elicopterele IAR-330 SOCAT au fost înarmate cu muniție de tun

Plutonier-adjutant principal **Lucian IRIMIA**

Pregătirea tragerilor începe din sală cu un briefing și continuă pe teren cu fiecare om și aparat de zbor

Se spune că toamna se numără bobocii! Toți românii adună și văd rezultatele muncii de peste an. La mijlocul acestei toamne, aviatorii Bazei 95 Aeriană au demonstrat că pregătirea din acest an a fost deosebit de fructuoasă. Și unde o puteau verifica mai bine decât prin exerciții cu trageri de luptă în Centrul Secundar de Instruire pentru Luptă de la Smârdan, adică în poligonul din județul Galați, de pe Valea Mălinei.

Așa că, în perioada premergătoare tragerilor au fost pregătiri intense, atât la sală, cât și pe aerodrom. Piloții au revăzut planurile de acțiune, traiecte, proceduri, tactici. Inginerii și maștrii militari au verificat minuțios fiecare sistem al aeronavelor implicate la trageri.

M-am alăturat lor la primele ore ale dimineții din ziua când s-au efectuat tragerile. Bruma își făcea simțită din plin prezența. Chiar dacă la început a fost frig, nimeni nu a dat înapoi, din

contră! Oriunde în marea unitate de aviație băcăuană se simțea căldura acțiunii ce urma. După briefing și zborurile de verificare s-a trecut la înarmarea aeronavelor. Aceasta s-a executat conform procedurilor, respectând toate normele specifice. Astfel, aeronavele IAR-99 Șoim au primit sub aripi bombe de 100 de kilograme, iar elicopterele IAR-330 SOCAT muniție de tun în locurile special amenajate. Peste tot au fost respectate normele de siguranță și securitate a zborului. Specială, la aceste trageri, a fost prezența tinerilor operatori FOS (Forțele de Operații Speciale) din Batalionul 53 Comando Smaranda Brăescu ce au executat trageri din compartimentul cargo cu armamentul individual din dotare, asupra unor ținte aflate la sol.

După ce totul a fost pus la punct, rând pe rând, aeronavele au decolat către poligonul Smârdan. Au zburat în formații compacte către zona de acțiune. Jos, pe pământ, românii culegeau roadele muncii lor. Sus, pe cer, aviatorii se pregăteau pentru un examen serios. Ajunși în zona poligonului, au verificat sistemele de trageri. Avioanele, coordonate de la sol de

Operatorii FOS au executat trageri din compartimentul cargo asupra unor ținte aflate la sol

Inginerii și maștrii militari au verificat minuțios fiecare sistem al aeronavelor implicate la trageri

controlori de trafic aerian s-au îndreptat către țintele indicate. De la câteva mii de metri, ele veneau în picaj și apoi lansau bombe, fix la țintă!! Au urmat elicopterele ce au executat foc cu tunul de bord calibru 20 milimetri. Țintele terestre au fost lovite în plin!! Apoi, au urmat luptătorii din forțele speciale care din ușa elicopterului au executat foc asupra unor ținte

de la sol, cu armamentul din dotare. A fost adrenalină din plin, iar bucuria era și mai mare atunci când țintele erau doborâte și confirmate de echipa de la sol. Am văzut concentrare și atenție maximă la toți cei implicați în activitate.

Am simțit că a fost un examen greu pentru aviatorii Bazei 95 Aeriană, dar care a fost luat

cu note foarte bune. Instrucția și disciplina militară, peste care se adaugă normele, procedurile și tacticile sunt stăpânite foarte bine de participanți. M-am bucurat alături de ei la sosire, după ce am fost acolo lângă ei, în elicopter și m-au molipsit și pe mine cu tot ceea ce a însemnat concentrarea și implicarea în aceste trageri.

„Prin aceste activități am urmărit menținerea antrenamentului pentru piloții din cadrul escadrilei în procesul de planificare, pregătire și analiza misiunilor de trageri reale în ținte terestre, precum și îmbunătățirea, consolidarea procedurilor operaționale de executare a misiunilor specifice cu militari din cadrul altor categorii de forțe. Tragerile s-au desfășurat conform planificării, cu respectarea strictă a măsurilor de siguranță specifice și consider că au fost un adevărat succes. Nu ne oprim aici, ci continuăm să ne pregătim pentru viitoarele misiuni”, a declarat **căpitan-comandorul Răzvan ROȘCA**, locțiitorul comandantului Escadrilei 952 Elicoptere a Bazei 95 Aeriene.

CARIERA PERSONALĂ, ÎN TANDEM CU EVOLUȚIA FORȚELOR AERIENE

CONVERSAȚIE CU ȘEFUL OFICIULUI OPERAȚII ȘI INSTRUCȚIE, COLONELUL NICULAE PETRE

Pentru cineva din afara sistemului militar, Oficiul Operații și Instrucție ar fi cel care reprezintă esența conceptului „militar” din sintagma „organizație militară”, nucleul cu specific unic la care ajungi după ce dai deoparte toate celelalte domenii care au corespondență în organizațiile civile (personal, financiar, juridic, protecția muncii etc).

Funcția de șef Oficiu Operații și Instrucție în cadrul Statului Major al Forțelor Aeriene presupune să știi ce se întâmplă pe linie de pregătire militară, exerciții, operaționalizare, serviciu de luptă, evaluări în toate structurile Forțelor Aeriene. Mai mult de atât, trebuie să știi care sunt obiectivele pe termen scurt și mediu pentru fiecare dintre aceste domenii și să faci planificarea astfel încât lucrurile să se deruleze eficient pentru îndeplinirea lor.

E o funcție care necesită viziune și experiență, iar din acest punct de vedere colonelul Niculae PETRE nu duce lipsă de niciuna. Tragerile din poligonul Așuluk, în îndepărtată zonă Astrahan a Rusiei și nopțile tensionate petrecute la unitate pe timpul Revoluției sunt reperiile care i-au marcat începutul carierei.

Redăm pe cât posibil conversația:

„Liceul militar l-am făcut la Breaza, perioada '78-'82, apoi până în 1985 am urmat Școala Militară de Ofițeri Activi de Artilerie Armata 5 și Radiolocație «Leontin Sălăjan». Revoluția m-a prins la Herești, fostul Divizion 5 al Brigăzii 1 Rachete Sol-Aer, unde am fost încadrat între '87-'91, care avea în dotare rachete Volhov. La Revoluție, în 1989, eram locotenent. Atmosfera era tensionată, dar noi nu am lansat nicio rachetă. De ce? Pentru că s-a făcut foarte bine analiza situației. L-am avut la comanda divizionului pe locțiitorul tehnic, colonelul Pașcalău, primul ofițer român responsabil cu dirijarea care a lansat rachete în poligonul Așuluk și care deținea cunoștințe temeinice de reguli de tragere. Noi eram tineri și fierbea inima în noi. Îmi amintesc că apăreau pe indicatoarele de observare ținte care manevrau la limita zonelor de nimicire a rachetelor și mitralierelor antiaeriene. Se vedea pe indicator cum snopul de cartușe de mitralieră avea traiectorie spre semnalul țintei, fără să lovească. Am văzut cu ochii mei. Cât despre lansare, Moșul, pentru că așa îi spuneam noi lui Pașcalău, a zis: *Domnilor, nu lansăm!* Și ne-a pus să urmărim pe planșetă traiectoriile. Ne-am convins că erau semnale

de la ținte terestre, mai degrabă niște autobuze pe teren înalt, care reflectau semnalul. Din fericire, nu am avut victime la Revoluție. Auzind ce se întâmplă în celelalte unități, că sunt atacate, s-a luat decizia ca militarii să rămână să păzească rampele de lansare. Au apărut incinta tehnică aproape trei zile, dispuși câte doi militari la fiecare rampă de lansare, zi și noapte. Spre sfârșitul acestei perioade tulburi a început să ningă, mă duceam să-i verific, aproape nu îi mai vedeam, acoperiți de zăpadă”.

Amintiri din Așuluk

– Încă un element marcant pentru mine a fost în septembrie 1990, când am participat la tragerile cu rachete în fosta URSS, la Așuluk. Am avut mari emoții pentru că plecam la câteva luni după Revoluție, când se schimbaseră relațiile cu rușii. Eu aveam cei mai mulți militari în subordine, aproximativ 40 de soldați gradați care își satisfăceau stagiul militar.

– Cât ați stat acolo?

– Trei săptămâni. O săptămână dura drumul dus-întors, o săptămână se pregătea tehnica pentru trageri cu evaluare din partea rușilor. Aici aveam un disconfort, nu știam cum ne vor trata rușii. Până în 1990, până la Revoluție, rușii erau tăioși, știau că toate calificativele ajungeau direct la Ceaușescu. După 1990 s-a schimbat puțin atitudinea. Dar oamenii noștri au fost verificați înainte de plecare, fuseseră bine instruiți și certificați în poligonul Capu Midia.

– Trăgeați cu rachetele lor?

– Nu, trăgeam cu rachetele noastre, pe care le trimiteam în Rusia pe calea ferată, erau în principal rachete care se apropiu de data de ieșire din exploatare. Plăteam doar țintele, erau ținte performante făcute de ruși, care imitau amenințările clasice gen avioane și o țintă care imita o rachetă balistică. Făceam tot posibilul să avem rezultate cât mai bune.

– Nu ieșeați din poligon în cele trei săptămâni?

– Nu aveam unde să ieșim din poligon, eram în pustiu în zona Astrahan. Prima gară cred că era la 100 de kilometri, era o stație pe Transsiberian. Acolo am avut plăcerea să am arbitru din partea rușilor pe maiorul Taran, care activase în Afganistan. La un moment dat, când am făcut bilanțul tragerii, ne-a povestit despre experiența sa în teatru. Pe fondul unei situații aeriene complexe, în care acționau avioane militare și civile în același timp, a trebuit, deși i-a fost greu, să ia o decizie de lansare care a

dus și la victime colaterale... Povestea lui ne-a făcut o impresie puternică legată de profesie și de asumarea responsabilității. În final, misiunea cu tragerile din Așuluk a mers foarte bine.

După care am plecat la Academie, la Universitatea Națională de Apărare, în 1991- 1993, apoi am fost încadrat la Regimentul 19 Rachete Antiaeriene de Neva, unde am plecat cu șeful nostru de promoție, care era numit șef la Operații și Instrucție. Rachetele sol-aer Neva pe atunci erau o noutate, parcurgeau procesul de operaționalizare, cu sediul la Cernica. Am stat aproape un an de zile, ca ofițer 2 în Biroul operații și instrucție, acolo eram responsabil și de pregătirea pentru trageri sol-aer. După un an mi s-a oferit posibilitatea să mă întorc la unitatea mea de suflot, Boteni, ca șef de stat major, unde am am desfășurat niște exerciții și aplicații complexe în Capu Midia, chiar când se reluseră și tragerile cu rachete. Și am fost doi ani șef de stat major la batalion, după care în 1996, după ce am acumulat experiență, comandanții mi-au propus o funcție la Brigada 1 RSA, chiar în perioada Războiului din Serbia. Țin minte că în fiecare zi adunam informații despre ce se întâmplă acolo, pe care le prezentam la briefing. În 1999 m-am hotărât și am aplicat pentru o funcție de ofițer 2 pentru Biroul planificare și conducere operații aici, pe atunci Statul Major al Aviației și Apărării Antiaeriene.

– Deci, din anul 1999 sunteți aici.

– Din 1999 am fost șef de birou, apoi când s-a construit Componenta Operațională, mi s-a propus să merg la Balotești, așa că în 2005 am plecat acolo pe partea de capacitate de luptă. Acolo am avut un alt moment care mi-a plăcut: Summitul NATO din 2008, unde am fost ofițer cu întrebuințarea în luptă a Volhovului. În 2009 ne-am întors la comandament, de unde am plecat din nou la Brigadă ca șef de operații și instrucție, sub comanda generalului Cavaleru. Aici am reluat exercițiile tactice cu batalioanele de rachete sol-aer. În plus, atunci am implementat o noua abordare privind rolul conducerii acțiunilor de luptă: conform vechii doctrine, comandantul și șeful de stat major mergeau în Centrul de Operații. Practic își concentraseră acțiunile doar acolo, neavând libertate de mișcare și pierzând cumva contactul cu restul echipei de comandă și acțiunile duse de întreaga structură. Am consultat doctrinele statelor din NATO și am descoperit principiul conducerii acțiunilor de luptă pe

palierul Force operations și Force engagement. Implementarea acestei prevederi doctrinare presupunea ca șeful Centrului de Operații Rachete Sol-Aer să coordoneze partea de angajare, iar personalul Statului Major planifica operațiile viitoare. Aceste principii s-au aplicat ulterior și la nivelul divizioanelor de rachete. Practic am introdus la nivelul unui sistem de arme rusec, o doctrină din vest. Dar norocul meu a fost că am avut sprijinul generalilor Cavaleru și Văduva, care aveau aceeași abordare.

Tranziția către actualitate

Am activat în cadrul brigăzii din 2009 până în 2011 și apoi am revenit în comandament ca șef de operații, subordonat direct șefului SMFA, până când s-a creat modulul Operații și Instrucție în 2015. De atunci lucrez cu generalul Pațilea, a fost momentul propice pentru o schimbare. Cea mai mare provocare a fost să aducem oameni noi, pentru că pleaseră în rezervă mulți dintre ofițerii cu experiență amintesc aici pe colonelul Camențu, generalul Ion Cristinel și alții. Am considerat că primul lucru pe care trebuia să-l facem era să aducem aici piloți. Aveam nevoie în special de piloți de luptă, pentru că bătea Programul F-16 la ușă. Am reușit să încadrăm funcțiile-cheie, apoi am mai lucrat la concepție. Am vrut să mai schimbăm fluxul decizional, ca oamenii să ia singuri decizii asumate și să urmărească desfășurarea proiectelor. Și am reușit acest lucru. După șase ani, cred că și generalul Pațilea este de aceeași părere, că am reușit să creăm o familie.

Provocarea PATRIOT

Colonelul Petre își amintește că printre cele mai mari provocări recente a fost programul PATRIOT. În 2017, a fost trimis în SUA, împreună cu locotenent-colonelul inginer Sorin CHERECHEȘ, pentru a iniția discuțiile cu specialiștii Guvernului SUA care se ocupau cu vânzările de armament. La scurt timp, au convocat un alt grup de lucru, aducând la masă mai mulți specialiști români. Știa că va fi un proiect de durată, iar succesul depindea de alcătuirea unei echipe cu oameni bine pregătiți și responsabili, care să se implice în fiecare etapă.

– Eu am fost desemnat șef al acestui Grup de lucru PATRIOT, dar oamenii vin din structuri diferite, au alți șefi, e o sarcină în plus față de atribuțiile lor curente, așa că era esențial să își dea interesul, să aibă mereu disponibilitate. Mă bucur să spun că au priorizat corect obiectivele. În plus, am armonizat modul de comunicare între colegii de la instrucție și colegii ingineri de la Resurse. Acum, la grupul de lucru noi suntem ca o familie și acest lucru ne dă puterea să rezolvăm problemele... Dinamica a fost rapidă, în 2018 s-a înființat Regimentul 74 și apoi am trimis imediat oamenii la curs în SUA. Un avantaj a fost că nu am pornit de la zero, am avut bazele fostului Batalion 4 RSA.

Și proiectele au continuat...

Pe urmă a fost în prim plan Programul F-16 (anul acesta am primit cea de-a 17-a aeronavă), apoi pregătirea și misiunea ONU din Mali (cu 120 de oameni și patru elicoptere timp de un an), fără să punem la socoteală activitățile

Colonelul Niculae PETRE alături de colonelul Virgil TOȘA, în delegația participantă la Ziua Distinșilor Vizitatori la exercițiul multinațional TOBRUQ LEGACY, ediția din 2018 din Ungaria și cea din 2019, desfășurată în Polonia. În poligonul Utska au fost martorii unui moment istoric: prima tragere cu sistemul de rachete HAWK, din dotarea Armatei României, în afara teritoriului național

majoritate din fiecare an, ca exercițiile și parada de 1 Decembrie. De menționat ar fi și programul Euro-NATO Joint Jet Training, cel mai important program de formare a piloților de luptă utilizat de membrii NATO, desfășurat în SUA, la care am început și noi să trimitem piloți tineri.

Exercițiile: creștere în amploare și diversificare

– Pe partea de exerciții a fost o creștere, a fost o schimbare de abordare, cel puțin în ultimii șase ani de când sunt eu aici, și zic că am reușit să eficientizăm partea de planificare și de desfășurare a acestora. Am adus oameni tineri care au fost și la cursuri în străinătate sau au participat la mai multe exerciții multinaționale și acum au experiența și ambiția de a face totul minuțios, ca la carte. Dincolo de desfășurarea propriu-zisă a unui exercițiu, avem conferințe de planificare, totul se face pe etape, obiectivele se stabilesc cu 2-3 ani înaintea. Și am avut numeroase activități, numai în 2016 am avut peste 400 de exerciții naționale și internaționale, acum au mai scăzut din cauza pandemiei. Iar dacă partea de aviație era obișnuită cu ieșirile și exercițiile multinaționale, o premieră a fost ieșirea cu rachetele sol-aer în afara țării, la exercițiul Tobruq Legacy 2018, apoi în 2019 în Polonia. Acum planificăm exercițiul Ramstein Legacy în 2024, la care să participe structuri de rachete sol-aer din Europa și SUA, în România. Totul trebuie planificat din timp, pentru că trebuie să armonizăm bugetul pentru următorii doi ani. Plus că apar alte misiuni, cum a fost cu plecarea în Africa, de exemplu, sau Resolute Support în Afganistan. Apoi, vin cele de certificare NATO care necesită timp și planificare minuțioasă, pentru că lucrezi cu alte structuri NATO, de exemplu cu specialiștii de la Ramstein. Și mai este un lucru de luat în seamă: s-au diversificat exercițiile. De la activități care vizau doar pregătirea unei baze aeriene au apărut cele de colaborare cu operatorii forțelor speciale, la care participăm cu precădere cu elicoptere, plus alte exerciții în contextul angajamentelor față de NATO.

Dinamica personalului: „trebuie să lași ceva în urmă...”

– Cum vedeți lucrurile în continuare? Cei tineri cum preiau ștăfeta?

– La PATRIOT nu-mi fac probleme, pentru că este format pe bază solidă, am lucrat la brigadă cu cei din echipa de comandă. Din

spate vin oameni pregătiți, care la rândul lor vor putea să își asume responsabilitatea până la funcțiile de conducere. Iar aici, în SMFA, avem pe fiecare domeniu ofițeri bine pregătiți, gata să preia atribuțiile unor funcții mai mari. Le dau mereu exemplu pe comandorul Fane NICOLESCU, care, atunci când a plecat de aici mi-a lăsat în grijă doi locotenenti, a zis că pe ei i-a format să rămână în locul lui, că ei știu tot ce e nevoie. Și i-am mulțumit lui Fane pentru asta. Mi-am amintit și de comandantul meu de divizion care spunea așa: *Dacă mâine pleci din divizion ce rămâne după tine?* Du-te și sădește un pom în grădină, lasă ceva în urma ta. Le recomand tuturor să își aducă oameni și să îi formeze cât mai bine. La Brigada 1 Rachete Sol-Aer există un nucleu puternic, comandantul este un colonel tânăr, care trebuie să își atragă oameni și să își facă echipă. În plus, brigada este tânără, să luăm ca exemplu bateria HAWK certificată la nivel NATO, care are ofițeri tineri, cu o pondere mare de fete, în toate funcțiile esențiale: comandant, locțiitor comandant baterie, locțiitor tehnic și ofițer responsabil de conducerea focului (*n.r. subiectul articolului Rachetiste din ediția anterioară*). Au venit sistemele PATRIOT, dar să nu uităm de proiectele de sisteme de rachete SHORAD și VSHORAD, o inițiativă care probabil se va materializa curând. În privința F-16, și acolo cifrele de școlarizare cresc, chiar dacă nu avem un orizont de timp clar pentru viitoarele două escadrale, trebuie să fim pregătiți. Ținând cont de multitudinea și amploarea proiectelor în desfășurare, care se mai și suprapun, devine o prioritate să avem oameni competenți, gata să își asume responsabilitatea.

– O carieră impresionantă, care nu se oprește aici. Care sunt planurile dumneavoastră de viitor, în ce direcție doriți să se dezvolte structura pe care o conduceți?

– Îmi doresc o structură dedicată succesului Forțelor Aeriene în plan operațional, compatibilă cu structurile similare din NATO. Suntem și vreau să rămânem o structură cu spirit de coeziune, bazată pe relații interpersonale solide. Doar o organizație flexibilă, deschisă, care pune accent pe transformare, modernizare și perfecționare poate să facă față cu succes provocărilor viitoare.

Echipa redacției îi mulțumește domnului colonel Petre pentru deschiderea de a ne împărtăși din experiența și perspectiva sa și îi dorim mult succes pe mai departe!

STRATEGIC AIRLIFT CAPABILITY,

UN PROGRAM MULTINAȚIONAL UNIC

Căpitan Mirela VÎȚĂ

Adrian SULTĂNOIU

Micul orășel cu aproximativ 30.000 de locuitori - Pápa, din Ungaria, e gazda unui program de aviație unic, numit Strategic Airlift Capability, prin care echipaje multinaționale utilizează în comun aeronave Boeing C-17 Globemaster III pentru a răspunde nevoilor de transport aerian strategic și tactic ale țărilor membre. În lumea militară modernă, transportul aerian strategic, cu precădere capacitatea de a transporta rapid echipamentele și personalul pe calea aerului pe distanțe lungi, pentru a răspunde crizelor militare și umanitare este foarte util și din ce în ce mai solicitat, chiar dacă resursele financiare alocate acestuia încă rămân limitate.

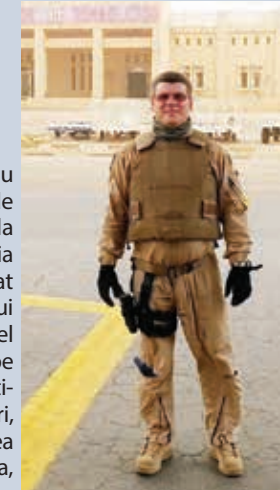
Strategic Airlift Capability (SAC), înființat în septembrie 2008, este un program independent și multinațional care oferă această capacitate crucială celor 12 țări partenere prin deținerea în comun și operarea a trei avioane- cargo cu rază lungă de acțiune, Boeing C-17 Globemaster III. Țările participante la SAC sunt formate din țări membre NATO, Ungaria, Bulgaria, Estonia, Lituania, Țările de Jos, Norvegia, Polonia, România, Slovenia și Statele Unite și din țările participante la Parteneriatul pentru Pace (PfP), Finlanda și Suedia. Cele trei aeronave Boeing C-17 Globemaster III sunt deținute, în comun, de cei doisprezece membri SAC. Aeroanvele sunt înregistrate în țara gazdă a programului, Ungaria, purtând pe derivă numele bazei de origine a SAC, HDF Pápa Air Base.

Fiecare națiune participantă deține o cotă parte din orele de zbor ale aeronavelor SAC C-17, care pot fi utilizate pentru misiuni fără condiția prealabilă de a se consulta cu ceilalți participanți, pentru a răspunde nevoilor apărării naționale, angajamentelor NATO, UE sau ONU și ajutor umanitar.

Structurile de organizare ale programului sunt *Consiliul de conducere al capacității de transport aerian strategic* și *Consiliul de administrare a programului de management al transportului aerian al NATO*, care este format din reprezentanți ai țărilor membre. Capacitatea de transport aerian strategic are o durată de viață de minim 30 de ani, iar țările sale membre s-au angajat să dezvolte constant programul și capacitățile acestuia.

Cinci ani la Pápa,

Experiența locotenent-comandorului Cristian DINU, pilot C-17 Globemaster III

Locotenent-comandorul Cristian Dinu a făcut parte din cea de-a doua rotație de piloți români care operau aeronava C-17 la Pápa, după demararea programului. Selecția pentru participarea la misiune a necesitat mai multe etape: pregătire, efectuarea unui curs de supraviețuire SERE (în Suedia, de cel mai dificil nivel), cursuri de supraviețuire pe apă, pregătire la barocamera de mare altitudine (simulare altitudini de 7000 de metri, fără mască, cu aer sărac în oxigen). Implicarea multinațională se reflectă pe toată structura, nu doar pentru piloți, astfel că țării noastre îi revin între 8 și 10 funcții diverse. „Un român era și locșitorul comandantului escadrilei logistice”, subliniază cu apreciere căpitan-comandorul Dinu.

Cum înainte de plecare, în țară, dumnealui opera aeronava C-130 Hercules pe Otopeni, i-a fost necesar un curs de trecere pe aeronava C-17 Globemaster, curs care a avut loc în SUA, la Altus AFB din Oklahoma, și a durat trei luni și jumătate. Acolo a urmat un program de pregătire pe mai multe etape, inițial pregătire teoretică, cu interacțiune umană redusă, desfășurată pe platforme multimedia, urmată de etapa pregătirii la simulatorul static (pentru faza inițială de cunoaștere a cabinei și a procedurilor *preflight*), și în final la simulatorul dinamic, concluzionând cu etapa de zbor efectiv pe aeronava C-17, cu evaluare. Apoi, din martie 2015, pilotul român a plecat să își ia în primire funcția la Pápa, în timp ce familia sa a rămas acasă, în Brașov, între cele două localități fiind un drum de 9 ore cu mașina.

Numărul misiunilor executate cu aeronavele SAC în folosul unei națiuni depinde de numărul de ore alocate fiecăru stat în parte. În total sunt alocate 350 de ore pentru instrucție și 3000 de ore pentru misiuni, fiecărei națiuni îi revine o cotă parte, iar în această situație România poate solicita

The Strategic Airlift Capability (SAC) is a multinational initiative that provides its participating nations assured access to military airlift capability to address the growing needs for strategic and tactical airlift.

In the modern world, strategic airlift – the capability for a fast transport of equipment and personnel by air over long distances to respond to military and humanitarian crises – is in high demand even though the financial environment remains restrictive.

The Strategic Airlift Capability, established in September 2008, is an independent and multinational program that provides this crucial capability to its 12 partner nations by owning and operating three Boeing C-17 Globemaster III long-range cargo jets. SAC is based at the Hungarian Defence Forces (HDF) Pápa Air Base in Pápa, Western Hungary.

The SAC nations consist of NATO members Hungary, Bulgaria, Estonia, Lithuania, the Netherlands, Norway, Poland, Romania, Slovenia and the United States and NATO Partnership for Peace (PfP) nations Finland and Sweden.

The three Strategic Airlift Capability Boeing C-17 Globemaster III aircraft are owned by the 12 SAC member nations. They are registered and flagged in the program host nation Hungary bearing the name of the SAC home base, HDF Pápa Air Base, on their tails.

Each participating nation owns a share of the available flight hours of the SAC C-17s that can be used for missions without the prerequisite to consult with the other participants to serve the needs of their national defense, NATO, EU or UN commitments and humanitarian relief efforts.

The governing bodies of the program are the Strategic Airlift Capability Steering Board and the NATO Airlift Management Programme Board that consists of representatives of the member nations.

The SAC Steering Board exercises overall responsibility for the guidance, execution and oversight of the Strategic Airlift Capability in accordance with the SAC Memorandum of Understanding. It formulates SAC requirements and communicates them to the NAM Programme Board for execution.

The Strategic Airlift Capability has a lifespan of a minimum of 30 years and its member nations have committed to constant development of the program and its capabilities.

200 de ore spre folosul propriu. Dar dincolo de numărul de ore, un factor esențial e și eficiența de încărcare a aeronavei pentru fiecare misiune, capitol la care locotenent-comandorul Dinu consideră că ne descurcăm foarte bine.

În total, SAC încadrează 25 de piloți pentru cele trei aeronave, care execută misiunile conform unei planificări rotaționale, în practică revenindu-le două săptămâni de zbor intensiv. Echipajul minim al unei asemenea aeronave este alcătuit din 2 piloți și un load master, dar de cele mai multe ori, pe curse lungi, se pleacă cu echipaj de rezervă. „Cererea de misiuni este foarte mare, aeronavele sunt plecate în permanență, rar se întâmplă să fie toate trei prezente în bază în același timp. Structura organizațională e de tip Wing, cu o escadrilă de operare, una de comandă și control (pentru planificare și coordonare) și o a treia escadrilă de suport logistic (piese schimb, sprijin aerodrom)”, ne-a explicat ofițerul român.

Dacă fiecare pilot participă la misiuni pe tot globul, cele executate în folosul națiunii proprii aduce fiecăruia o împlinire aparte. În perioada sa la Păpa, cele mai frecvente misiuni solicitate de România erau cele pentru transportul militarilor și al materialelor către sau dinspre Afganistan.

Pentru echipajele C-17 nu e ceva neobișnuit să execute misiuni pe toate meridianele. Cele mai lungi zboruri la care a luat parte au fost cele care implicau traversarea Oceanului Atlantic, până pe Coasta de Est a Americii, sau spre sudul Africii, în Zambia, zboruri care puteau depăși 10 ore. Dar cele mai frecvente misiuni la care pilotul român a participat erau cele spre Africa, cu precădere Mali, în folosul misiunii ONU de acolo, misiuni executate de multe ori cu ocolire prin Suedia, pentru preluarea materialelor, ruta finală însumând 8-9 ore de zbor, cu trecere prin zone climatice extreme.

Zborurile spre Africa aveau anumite particularități și nu erau lipsite de risc, din mai multe puncte de vedere. În primul rând, aeronava trebuia să fie dezinfectată pentru Zika și țânțari, iar echipajul urma tratamentul profilactic pentru prevenirea malariei. În al doilea rând, cum traiectul spre Africa e sărac în aeroporturi, deci neavând multe rezerve de aterizare, rezervoarele de combustibil erau spre 90% pline, pentru asigurarea autonomiei de zbor (ceea ce afecta capacitatea de încărcare). Își amintește că cele mai multe aterizări au fost în Timbuktu, o zonă aeroportuară cu resurse minime de aerodrom. Pista nu permitea încărcare maximă, iar totul trebuia pregătit în cel mai mic detaliu de acasă. În plus, în zonele de conflict, echipajului i se alăturau câte trei operatori FOS care să asigure protecția oamenilor și a aeronavei pe timpul staționării și descărcării/încărcării materialelor. Când vorbim despre capacitatea de transport strategic, ne întrebăm ce aveau la bord.

Răspunsul generic este că asigurau transportul de personal, de materiale și de echipamente militare. Majoritatea militarilor care au executat misiuni în Afganistan sau în Mali au cunoscut interiorul unei aeronave C-17. Dar cum de obicei ne rămân în memorie cele mai excepționale amănunte, comandorul Dinu ne povestește că printre cele mai neobișnuite încărcături s-au numărat: un elicopter Black Hawk, autostății radar, un tanc și chiar o saună (pentru militarii finlandezi, desigur). Indiferent de obiectele transportate, responsabilitatea pentru siguranța încărcăturii în aeronavă e crucială. Procedura de bază presupune o verificare precisă a materialelor, măsurarea și inventarierea fiecărui obiect, calculul centrajului, prinderea în chingi. Anumite transporturi atipice se executau cu încărcătură de 20-30 de tone, dar capacitatea maximă era de 77,5 tone.

Trăgând linie, pilotul român a adunat peste 2200 ore de zbor în cei 5 ani de misiune. Dar drumul spre această performanță a avut etape complexe și bine stabilite. Dacă în 2015 a început pe scaunul de copilot, în 2017 a urmat cursul de comandanți de echipaj, timp de o lună și jumătate, pentru obținerea calificărilor precum aterizarea pe piste scurte și întrebuințarea aeronavei cu toată gama de capabilități. O altă etapă de pregătire dificilă a fost realimentarea în zbor. Pilotul român a executat procedura AAR la zbor de instrucție, cu aeronave KC 135 Stratotanker ale partenerilor americani. Succesul acestei proceduri, prin care combustibilul se transferă de la o aeronavă la alta în plin zbor, necesită minim 5 minute de conectare, în care cele două aeronave sunt perfect sincronizate, cu o precizie de câțiva centimetri. „Cele 5 minute par de fapt o veșnicie, din cauza încordării și a tensiunii permanente”, completează pilotul. Ca etapă finală pentru obținerea calificării a fost misiunea de evaluare, care a durat o săptămână și a inclus zborul în zone climatice extreme (mediu cald în Africa, rece în Scandinavia) cu executarea degivrării. Locotenent-comandorul Dinu devenea, astfel, al doilea român comandant de echipaj C-17 din istorie, primul fiind **căpitan-comandorul Radu FRĂȚILĂ**.

În anul 2019, progresul în carieră a atins o altă culme, când a devenit primul pilot român instructor pe aeronava Boeing C-17 Globemaster, după parcurgerea unui alt curs în SUA. „**Din această poziție, am zburat apoi ca instructor cu piloți din toate națiunile implicate în program**”.

Un alt moment deosebit a fost pe timpul unei misiuni în Germania, când, pe aeroportul din Stuttgart, a fost nevoit să ia decizia unei evacuări de urgență. Imediat după aterizare, echipajului i s-a comunicat că din aeronavă ieșea abur/fum, fără identificarea sursei. După evacuarea de urgență și verificările de rigoare, au concluzionat că nu era niciun pericol, că

situația s-a datorat sublimării lichidului de degivrare, care nu avusese timp să se evapore treptat. Deși din fericire nu a fost niciun incendiu la bord, atunci a simțit responsabilitatea de a avea o reacție rapidă, asumată, pentru a salva viața personalului și a limita daunele.

Dacă misiunile de transport aerian se executau prin rotație, periodic, la sol avea fiecare alte responsabilități, astfel încât între zbor, planificare, ședințe de coordonare și muncă de birou, ritmul de muncă te ținea implicat non stop.

Aripa avea și un birou de Safety, la care ofițerul român și-a găsit locul cel mai bine. Pentru specializare a urmat un curs în 2016 în New Mexico, a cărui parte practică a cuprins investigarea epavelor, reproducere de accidente și alte evenimente de zbor. În urma acestor cercetări puteau stabili lucruri precum: dacă o aeronavă a ars la sol sau în zbor, dacă îi funcționa motorul normal în zbor, care a fost cauza evenimentului. Având o creștere graduală a carierei, implicat mereu în activități, în 2019 pilotul român a ajuns la conducerea acestui birou de Siguranță Aeronautică, o reușită demnă de subliniat.

În cadrul SAC erau două tipuri de funcții: unele atribuite anumitor națiuni (precum cea de lociitor la escadrilă logistică care era desemnată României) și restul care puteau fi ocupate de orice pilot, indiferent de națiune. Funcțiile de comandă (comandant și lociitor de escadrilă și ai wing-ului) precum și funcțiile de nenavigant erau atribuite anumitor națiuni pe bază de negociere la întemeierea programului. Celelalte funcții (piloți și loadmasteri) din cadrul birourilor erau ocupate pe bază de competențe și calități personale. Așadar, funcția de șef birou Safety era cea mai înaltă poziție din cadrul organizației poziție la care puteai accede venit în organizație ca pilot și nu ca șef de structură, indiferent de națiunea de proveniență. Dar cum toate etapele ajung la un final, în martie 2020, odată cu încheierea misiunii, a venit momentul să își ia la revedere de la baza care l-a găzduit timp de cinci ani. Chiar la limită, pe 24 martie, cu o zi înainte de închiderea granițelor în contextul proaspăt izbucnirii pandemiei de COVID. Reunirea cu familia a fost totuși întârziată de o carantină de două săptămâni, măsură luată pentru a se asigura că ajunge lângă ei sănătos. Revenit în țară, și-a găsit locul la Secția Siguranță Aeronautică din Statul Major al Forțelor Aeriene, unde poate fructifica pregătirea și experiența dezvoltată în Ungaria în acest domeniu. Activitatea sa acolo a crescut prestigiul și încrederea în profesionalismul militarilor români, făcându-le poate mai ușoară calea și celor care i-au urmat acolo, iar cei cinci ani de misiuni pe tot globul îi vor asigura amintiri cât pentru o viață.

FRĂȚII MIHĂILĂ

MULTIPLI CAMPIONI NAȚIONALI ȘI EUROPENI ÎN ARTE MARȚIALE MIXTE

Locotenent Laura BAȘTUREA

Frați gemeni și frați de arme, Adrian Eric MIHĂILĂ și George Eduard MIHĂILĂ sunt originari din Buzău și au demonstrat calități sportive încă de la o vârstă fragedă.

Cu ajutorul antrenorului Ion BURHALĂ au început să practice arte marțiale mixte de la vârsta de 10 ani. Rezultatele remarcabile s-au concretizat în locuri fruntașe la campionate naționale și europene: Campionatul Național de Sambo - Juniori; Campionatul European de MMA, 16-18 ani; Campionatul European de Submission, Seniori - 18+; Campionatul Național de Knockdown, Seniori - 18+; Campionatul Național de Grappling, Seniori - 18+; Campionatul Național de Full-KEMPO, Seniori - 18+.

Adrian a iubit de mic sportul. „Încă de la primul antrenament de arte marțiale am fost încântat și fascinat de atmosfera din sală. Eu și fratele meu suntem foarte mândri că încercăm să acapărăm o zonă cât mai vastă a artelor marțiale, încercând să ne perfecționăm pe cât mai multe stiluri de luptă posibile: judo, jiu-jitsu, sambo, grappling, lupte greco-romane, KEMPO, MMA, kickbox și aikido. Odată cu trecerea timpului am avansat în grad, ajungând la centura neagră 1 dan la Kempo, sportul oferindu-mi un

timp de reacție mai mic decât al persoanelor normale în situații imprevizibile, disciplină, control, posibilitatea de a mă apăra sau a apăra pe cineva la nevoie. De asemenea, persoanele apropiate mă susțin și mă încurajează să continui să evoluez, în special familia mea.

În decursul anilor am obținut rezultate naționale și europene la campionatele de Kempo la diferite probe: Semi-KEMPO, Full-KEMPO, Knockdown, MMA, Submission, Grappling, dar și rezultate naționale la campionatele naționale de Sambo. Fratele meu este principalul meu partener de antrenament, motivându-ne unul pe celălalt pentru a ajunge la un nivel cât mai avansat și pentru a obține rezultate cât mai bune”.

Datorită antrenamentelor intense, a muncii individuale și a lucrului în echipă, cei doi frați au evoluat și astfel rezultatele au venit de la sine. „Încerc să dau tot ce pot pentru a ajunge cel mai bun și pentru a obține rezultate uimitoare în acest domeniu. Pe parcursul călătoriei în învățare și perfecționare a diverselor tehnici am întâmpinat obstacole peste care am reușit să trec. Am avut onoarea de a lupta împotriva multor sportivi deosebiți, sunt dornic să mă pot confrunta și antrena cu cei mai buni. Sentimentul de a fi învingător, de a te număra printre sportivii

care au reușit să ajungă pe podium este unic. O senzație pe care o simt încă de la primul titlu obținut și de care mă bucur de fiecare dată când câștig. Acest sport a jucat un rol foarte important în formarea mea pe plan fizic și mental, sunt convins că îl voi practica toată viața și doresc ca la rândul meu să formez sportivi excepționali”, ne-a declarat George.

Toate reușitele lor pe plan sportiv se datorează celui care le-a fost alături încă de la început, respectiv antrenorul Ion Burhală, „fără de care nu am fi reușit să ajungem la nivelul la care suntem acum. Datorită dănsului am ajuns să iubim artele marțiale, reușind să ne îmbunătățim viața”, spun la unison cei doi frați.

Practicând de 11 ani arte marțiale, cei doi au deprins calitățile necesare psihice și fizice pentru o carieră militară, pentru a organiza și conduce o echipă. „Am ales să urmez studiile la Școala de Maștri Militari și Subofițeri a Forțelor Aeriene „Traian Vuia” datorită prestației, disciplinei, ordinii și seriozității de care dă dovadă această instituție și cadrele care fac parte din ea”, a spus Adrian.

Ne mândrim cu elevii noștri și le dorim să aibă în continuare succes în cariera militară și sportivă!

NEVOIA DE PERFORMANȚĂ

Plutonier-adjutant principal Lucian IRIMIA

În perioada 11-14 octombrie, în Centrul Național de Instruire pentru Apărare Antiaeriană General de brigadă Ion Bungescu de la Capu Midia, s-a desfășurat concursul **Cel mai bun dintre cei buni** pentru maiștri militari, subofițeri, soldați și gradați profesioniști, etapa finală pe Statul Major al Forțelor Aeriene.

Participarea la un concurs aduce multe lucruri benefice, atât pentru concurenți, cât și pentru sistemul ce îl organizează. Competiția nu caută doar câștigători, vârfuri, ci dorește ca în zilele în care militarii se întrec, să se dezvolte adevărați poli de cunoaștere iar militarii să aibă un schimb util de cunoștințe militare necesare în dezvoltarea unei cariere profesionale de succes. Este adevărat, câștigătorii atrag, dar nu trebuie neglijat niciun participant. Astfel, concursul **Cel mai bun dintre cei buni** aduce în prim plan militarul, cunoștințele sale, lupta cu sine și apoi cu ceilalți competitori. De asemenea, se dorește ca la întoarcerea în unitatea de proveniență, competitorii să devină mentori pentru alți militari. Da, este nevoie de o schimbare a mentalităților, de motivație, de a dori a fi... cel mai bun dintre cei buni! Este posibil ca militarul să fie câștigător, să fie cel mai bun într-o zi, dar important este ca acest lucru să dăinuie în tot ceea ce face în viața cazonă zi de zi. Și aici vorbim de toți participanții, nu doar de câștigători.

Am fost alături de cei 24 de concurenți pe întreaga perioadă de desfășurare a competiției. Ei s-au întrecut la trei categorii: maiștri militari, subofițeri și soldați/gradați profesioniști. Am văzut militari tineri, la început de drum în cariera armelor, dar și cu experiență, inclusiv a teatrelor de operații. Anul trecut, competiția nu a avut loc din cauza pandemiei cauzate de COVID-19. Anul acesta, concursul s-a desfășurat cu respectarea tuturor normelor privind prevenirea și combaterea infecției cu temutul virus. Gazdele, militarii Centrului Național de Instruire pentru Apărare Antiaeriană General de brigadă Ion Bungescu de la Capu Midia au fost din nou la înălțime cu organizarea și sprijinul logistic. Comandantul unității, **colonel Viorel-Eugen**

Testare la pregătirea fizică

Recunoașterea tipurilor de tehnică militară

BITAN și maistrul de comandă, **maistrul militar principal Valeriu MACARIE**, alături de camarazii lor, au reușit și în acest an să ofere concurenților un cadru foarte bun pentru desfășurarea concursului. Organizată și planificată de maiștrii militari și subofițerii de comandă din Statul Major al Forțelor Aeriene (SMFA), competiția a fost coordonată de o comisie condusă de subofițerul de comandă al SMFA, **plutonier-adjutant principal Daniel SÎMPETRU**.

Concursul a debutat în forță. Clipele de răgaz au fost puține. Participanții au fost evaluați la cunoașterea legilor și regulamentelor militare generale, dar și la cunoștințele de specialitate în cazul cadrelor militare. A urmat testarea la pregătire fizică, unde militarii au alergat 3000 de metri, s-au făcut flotări și abdomene. De asemenea, s-au aruncat grenade la precizie. Au parcurs o probă de recunoaștere a unor tipuri de tehnică și aeronave militare, dar au avut mari emoții la proba surpriză.

Toți participanții și-au demonstrat nivelul de pregătire la instrucția genistică, cea de front, sanitară, la comunicații și informatică, precum

Evaluarea cunoștințelor, legilor și regulamentelor militare

Militarii au alergat 3000 de metri demonstrând nivelul ridicat de pregătire fizică

și la instrucția tragerii cu armamentul de infanterie. Cu sprijinul profesorilor de la Centrul Principal pentru Învățarea Limbilor Străine de la Academia Navală competitorii au trecut un test de cunoștință a limbii engleze. A fost greu și s-a depus un efort susținut, dar nimeni nu a dat înapoi. S-a strâns din dinți și punctele s-au adunat în clasament. Ploaia și vântul și-au făcut simțită din plin prezența. Marea Neagră trimitea valuri înspumate spre țărm.

Probele teoretice și practice au alternat. Au fost emoții din plin la prezentarea în fața comisiei formată din maiștri militari și subofițeri de comandă. În spatele concursului s-au legat prietenii, s-a făcut un util schimb de experiență. A venit și premiarea. Clasamentul a fost strâns, la doi concurenți a fost nevoie chiar de o departajare, conform regulamentului competiției.

„Câștigători au fost toți participanții. Fiecare dintre ei și-a demonstrat nivelul de pregătire și, în același timp, că au cunoștințe de nivel ridicat, atât din punct de vedere teoretic, cât și practic. Sunt bine pregătiți și pot transmite colegilor lor din

unitățile de proveniență din experiența lor”, a concluzionat colonelul Viorel-Eugen Bitan.

Locul întâi la categoria maiștri militari a fost ocupat de **maistrul militar clasa a IV-a Răzvan PANTĂ** de la Baza 95 Aeriană, locul al II-lea a revenit **maistrului militar clasa a IV-a Răzvan CURELEA** din Brigada 1 Rachete Sol-Aer, iar poziția a III-a a revenit **maistrului militar clasa a II-a Eugen CIUDATU** de la Baza de Instruire și Formare a Personalului Aeronautic.

La categoria subofițeri, locul întâi a fost ocupat de **plutonierul Cristian CIOBANU** de la Brigada 76 Cercetare, Supraveghere și Recunoaștere, locul al II-lea a fost adjudecat de **plutonierul Costel VÎRLAN** de la Baza de Instruire și Formare a Personalului Aeronautic, iar poziția a III-a a revenit **sergentului Andrei DOLHASCANU** de la Baza 86 Aeriană.

„Acest concurs a fost o provocare pentru mine. Am dorit să mă autoevaluez la tot ceea ce înseamnă pregătire. În același timp, a fost și o experiență deosebit de plăcută”, a declarat plutonierul Cristian Ciobanu.

Locul întâi la categoria soldați și gradați profesioniști a fost atribuit **caporalului clasa a III-a Alexandru DRĂGULESCU** de la Baza 95 Aeriană, locul al II-lea a revenit **caporalului clasa a III-a Theodor MANU** de la Baza de Instruire și Formare a Personalului Aeronautic, iar pe poziția a III-a a urcat **fruntașul Alin IURIAN** de la Baza 71 Aeriană.

„A fost un concurs care mi-a demonstrat mie la ce sunt bun și unde mai am de lucrat. Am avut foarte multe de învățat, m-am pregătit foarte bine. Am avut parte de probe mai grele ce m-au pus în dificultate, dar am făcut față cu brio. Dacă vii pregătit, ai cunoștințe temeinice, ai șanse la podium. Sunt foarte mulțumit de ceea ce am realizat”, a spus caporalul clasa a III-a Alexandru Drăgulescu.

Cu sprijinul profesorilor de la Centrul Principal pentru Învățarea Limbilor Străine de la Academia Navală, participanții au susținut un test de cunoștințe al limbii engleze

„Concursul este unul complex. Participanții trebuie să obțină rezultate deosebite la un nivel cât mai înalt. Pe timpul derulării probelor, concurenții au fost foarte buni, motivați, dornici să învețe, să performeze și să fie, practic, cel mai bun dintre cei buni. Este un obiectiv dificil de atins pentru mulți, dar pentru noi, toți concurenții sunt câștigători. Prin astfel de competiții ne putem da seama de nivelul de pregătire al militarilor noștri”.

Plutonierul-adjutant principal Daniel SÎMPETRU

REȚETE ANTICE PENTRU ÎNLĂTURAREA FRICILOR

Psiholog Doina ALBESCU

Adoptarea unei perspective raționaliste asupra lucrurilor

De câte ori ne simțim temători, avem tendința de a ne întoarce către ceva familiar – casă, părinți, lecturi, prieteni, pasiuni, biserici, fiecare după cum a aflat că își poate alina sufletul. Unii dintre noi se întorc la autorii clasici, așa cum fac eu acum, recitind și împărtășind ceea ce îmi face mie bine, o psihologie *avant-la-lettre*, dacă vreți: scrierile lui Seneca. Găsesc în textele lui multă alinare pentru suferințele mai mari sau mai mici și nu puțini sunt aceia care cred la fel.

De ce atât de mult înapoi în timp? – mă puteți întreba. Pentru că este vorba despre perioada când filosofii începeau să se ocupe mai temeinic de sănătatea mentală - *medicina mentis* -, iar scrierile lor sunt azi cât se poate de actuale. Filosofii acestei perioade nu erau interesați de cunoștințe „de-a gata”, ci de împărtășirea, antrenarea și educarea unor abilități care să-i ajute în viața de zi cu zi, pentru a trăi o viață mai bună. Acest „antrenament” se făcea cu ajutorul unor exerciții deopotrivă intelectuale și spirituale. Exercițiile spirituale invită la autocunoaștere și încearcă nu doar să asigure un comportament în concordanță cu un cod de conduită morală, ci implică toate aspectele ființării – intelect, imaginație, sensibilitate și voință. Filosofia nu era altceva decât arta de a trăi, adică o artă a vindecării intelectuale, a cărei practică conduce la schimbări radicale către o viață mai fericită.

Filosofia antică în general este, din multe puncte de vedere, părintele psihologiei contemporane. Dar, pe lângă ideile de bază, găsim la Seneca, în special, un mod de a scrie care mi se pare, prin el însuși, terapeutic. Iar terapia cea mai de preț este legată, la stoici, de exersarea permanent a „capacității de a-ți înălța spiritul dincolo de amenințările și de promisiunile sorții”, de „capacitatea de a îndura cu înimă ușoară nenorocirile”, de a nu accepta „ca gândurile rele să ți se strecoare în minte” și de „capacitatea de a-ți înălța spiritul deasupra lucrurilor care depind de hazard”. Iar pentru a realiza toate acestea, este de făcut un singur lucru: să ne preocupăm mereu de înlăturarea fricilor noastre. Eliberarea de teamă (sau pasiuni - *apatheia*), adică de marile emoții care tulbură personalitatea, este dezideratul stoic pe care îl îmbrățișează și psihologia contemporană. Este lipsit de necesitate, spun stoicii, să experimentăm durerea, doliul, furia, chiar speranța, deoarece evenimentele nu stau în puterea noastră, ci doar reacția la ele, iar a ajunge să gândim așa ne poate aduce o viață plină de bucurie. „Accesul la o soartă mai bună” înseamnă, pentru Seneca, eliberarea de temeri. Frica stă, pentru Seneca, la baza tuturor viciilor. „Teama i-a făcut pe unii oameni să alerge dintr-un loc în altul ca smintiți și loviți de șoc” și „spiritele slabe au ajuns la o frică atât de mare încât s-au pierdut cu firea”. Teama este asemănătoare nebuniei: „oricine este cuprins de teamă se aseamănă unui nebun”. Forța sufletului este dată de lipsa de teamă, iar pentru a ne fortifica sufletul putem începe a gândi mai des la următoarele:

Această abordare (dificilă, dar eficientă) ne relevă caracterul deseori absurd al temerilor noastre: după ce ne punem viața în primejdie uneori, ne e teamă de moarte apoi, iar „pentru a trăi dobândim lucruri în schimbul cărora ne pierdem chiar viața”. Exemplul lui Seneca mi se pare foarte potrivit, și cu siguranță putem găsi exemple similare în viața noastră: „Înainte domniei lui Filip al Macedoniei au trăit oameni care căutau bani în ascunzișurile cele mai adânci ale pământului și care, după ce respirau regulat și liber, se coborau în văgăuni în care nu se simte diferența dintre noapte și zi. Ce speranță atât de mare îi făcea să lase în urmă lumina? Ce nevoie atât de apăsătoare l-a înconvoiat pe omul care își ridica ochii spre stele, l-a îngropat și l-a scufundat în adâncul pământului, ca să scoată la suprafață aurul, a cărui deținere nu e mai puțin primejdioasă decât căutarea lui? Din acest motiv omul a săpat galerii și s-a târât, pândind o pradă nesigură și plină de noroi, uitând de lumina zilei, uitând de adevărata natură, de care s-a îndepărtat. Este deci țărâna tot atât de grea pentru un mort ca și pentru cei peste care avariția a prăvălit grămezi de pământ, cărora le-a răpit cerul, pe care i-a îngropat în adâncuri, unde stă ascunsă acea otrăvă nenorocită? Ei au îndrăznit să coboare până acolo unde puteau afla o altă orânduire a naturii: pământul suspendat deasupra lor, vântul bătdând zadarnic prin întineric și răuri îngroziitoare, cu ape care nu curg în folosul cuiva, și o altfel de noapte, veșnică; apoi, după ce au făcut așa ceva, se tem de inferni!”

Învățătura/cunoașterea

Necunoașterea duce la plăsmuiri, superstiții și legende, iar acestea întrețin teama. Teama este legată de necunoscut: „pentru noi, care nu cunoaștem adevărul, toate sunt mai înspăimântătoare decât sunt mai ales acele lucruri a căror raritate ne sporește teama. Evenimentele așteptate ne lovesc mai ușor; în fața necunoscutului, spaima este mai mare. Dar din ce cauză un lucru este necunoscut pentru noi? Pentru că noi cuprindem natura cu ochii, nu cu mintea (...). Așa că ne primim pedeapsa pentru această lipsă de atenție prin spaima în fața unor fenomene pe care le credem noi, deși ele nu sunt noi, ci neobișnuite. Cum așa? Nu pătrundem superstiția în suflete, ba chiar într-un întreg popor, dacă soarele a fost văzut dispărând sau dacă luna, a cărei eclipsă se produce mai des, s-a ascuns în parte sau în întregime? Și cu atât mai mult în cazul altor fenomene (...). Nu ne mirăm de nimic din toate acestea fără să ne și temem. Și cum cauza temerii noastre este neștiința noastră, nu este oare de ajuns să știi ca să nu te mai temi?” Noutatea produce atracție, teamă și admirație. Dar „oricine a înaintat cu dificultate pe drumul învățurii și al contemplării are aceste cuvinte întipărite în inima sa: *Nu este nimic nou sub soare*”. Învățătura ne face să înțelegem manipularea, ne face să vedem

„teatrul de marionete care se desfășoară dincolo de cortină”

„A colinda printre constelații”

Pentru Seneca nu este suficient să-ți birui instinctele, căci ne luptăm cu ceva josnic. „O, cât de vrednic de dispreț este omul care nu se înalță deasupra celor omenești! Câtă vreme ne luptăm cu instinctele ce lucru mare înfăptuim? Chiar dacă le supunem, biruim ceva josnic (...). Nu-mi dau seama de ce ar fi mulțumit cel care, într-un spital, este ceva mai în putere decât ceilalți. E o mare diferență între vigoare și o sănătate robustă. Ai scăpat de patimile sufletului: nu ai chipul prefăcut, nici vorbirea alcătuită după dorințele altora, nici inima plină de ascunzișuri; nu ai văzut prada zgârceniei (...), nici desfrânării (...), nici ambiției (...). Până aici nu ai realizat nimic. Te-ai desprins de multe rele, nu și de tine însuși. (...)”. „Atunci, colindând printre constelații, el se bucură că își poate râde de pardoselile scumpe ale bogătașilor și de întreg pământul cu tot aurul său”. Îmbrățișarea unei viziuni cosmice (ridicarea deasupra tuturor,

viziunea de ansamblu, conștiința că facem parte dintr-un tot), înseamnă să ajungem să ne raportăm la ceea ce îi este mai de preț omului, iar aceasta se face prin examinarea naturii. „Căci virtutea către care năzuim este marea nu pentru faptul că absența răului ar fi o fericire în sine, ci fiindcă ea eliberează sufletul”. „Atunci și-a desăvârșit omul destinul său când, călcând în picioare toate relele, tinde către înalt și pătrunde adânc în sânul naturii”. „A cerceta aceste lucruri, a le afla, a te cufunda în ele nu înseamnă oare depășirea condiției de muritor și accesul la o soartă mai bună?”

Dacă ar fi să rezum, aş spune că toate cele trei îndrumări stoice au drept punct comun cultivarea minții prin învățătură sau cunoaștere și prin lucrul permanent cu sine. Mintea unui om, bine garnisită cu învățătură, cu principii morale și cu o raportare corectă la el însuși și natură îi va putea alunga acestuia toate spaimele. Învățătura dezvoltă abilitatea mentală de a cântări argumente și de a respinge prejudecăți, neacceptând nimic care nu este temeinic

examinat. Privind importanța învățării, Bertold Brecht nota, mult mai târziu: „Omenirea își sporește cunoștințele aproape zi de zi. Și toate cunoștințele sunt consacrate creșterii bunăstării și fericirii pe pământ. În frunte se află știința. Știința cercetează universul și tot ce există pe pământ, plantele, animalele, solul, apa, aerul pentru a trage cât mai multe foloase de pe urma lor. „Nu ceea ce se crede are însemnătate, ci ceea ce se știe”. Omul poate fi autorul propriei sale înșănătoșiri, dacă ține cont permanent de faptul că „norii erorilor sunt cei care provoacă furtunile pasiunilor și perturbărilor” (Seneca); însă doar cunoașterea în sine nu este suficientă pentru vindecare: învățătura trebuie dublată de forță sufletească, care este, la Seneca, un ingredient de natură morală. Cunoașterea naturii și valorile morale merg mereu împreună – o idee pe care ar trebui să o contemplăm mult mai des.

Notă: toate citatele sunt preluate din Seneca, 1999, Naturales quaestiones. Științele naturii în primul veac, Editura Polirom, Iași.

Căpitan Mirela VÎȚĂ

Record personal stabilit la Ștafeta Veteranilor INVICTUS: 82 de km, de la Constanța la Fetești

Să alergi 82 de kilometri în 7 ore și 24 de minute pare imposibil pentru un om obișnuit. Pare destul de dificil de atins o astfel de performanță chiar și pentru un alergător de ocazie. Dar pentru cineva care și-a propus să își testeze limitele și să își depășească propriul record este, într-adevăr, o reușită. Un ofițer al Centrului Național de Instruire pentru Apărare Antiaeriană, General de brigadă Ion Bungescu” a făcut-o cu gândul la eroii și veteranii Armatei României.

Testarea rezistenței fizice și promovarea valorilor militare, alături de atmosfera camaraderescă din echipa de atleți au făcut ca Ștafeta Veteranilor INVICTUS să fie un adevărat succes

Locotenent Anca MEDREA

Sergent Narcisa-Maria TUȚĂ

Stinean Călin ARGYLEAN

PRIMII LA ORIENTARE

În perioada 15-18 octombrie s-a desfășurat, în garnizoana Râmnicu-Vâlcea, etapa finală pe Ministerul Apărării Naționale a Campionatului Militar de Orientare pentru instituțiile militare de învățământ.

La competiție au participat 8 loturi sportive ale următoarelor instituții militare de învățământ: Institutul Medico-Militar București, Academia Forțelor Aeriene „Henri Coandă” Brașov, Școala Militară de Maiștri Militari a Forțelor Navale „Amiral Ion Murgescu”, Școala Militară de Maiștri Militari și Subofițeri pentru Comunicații, Tehnologia Informației și Apărare Cibernetică Sibiu, Școala Militară de Maiștri Militari și Subofițeri a Forțelor Aeriene „Traian Vuia” Boboc, Școala Militară de Maiștri Militari și Subofițeri a Forțelor Terestre „Basarab I” Pitești, Academia Tehnică Militară „Ferdinand I” București și Academia Navală „Mircea cel Bătrân” Constanța. Fiecare lot a avut în componență patru sportivi și trei sportive.

Echipa Școlii Militare de Maiștri Militari și Subofițeri a Forțelor Aeriene „Traian Vuia”, formată din elevii **Liviu TUDORACHE, Stinean Călin ARGYLEAN, Florin DUMITRU, Cosmin ROIBU, Costina CRĂCIUN, Mirela MACRINOIU și Ionela RICIU** s-a întors acasă cu rezultate foarte bune, clasându-se pe locul I la feminin și pe locul II în clasamentul general.

Locurile fruntașe în clasamentul final se datorează nu numai efortului echipei, ci și implicării instructorilor sportivi ai școlii, **plutonier Cornel BARBU și maistru militar clasa I Valeriu MOISE**, în etapa premergătoare

concursului. „Pregătirea de dinainte de competiție a fost foarte importantă și ne-a adus acest rezultat. Am organizat câteva ședințe de antrenament la o distanță de 30 de kilometri de municipiul Buzău, folosind cele două elemente indispensabile orientării în teren, anume harta și busola. Elevii au dovedit reale abilități încă de la început”, a afirmat plutonierul Cornel Barbu.

Pentru elevul participant Stinean Călin Argylean a fost prima dată când a participat la o competiție sportivă la nivel național. „Este o cinste și mândrie să particip la o asemenea competiție la care participă cei mai buni militari sportivi din țară. Traseul masculin a avut 19 posturi în care am alergat, atât în pădure, cât și pe beton, cu diferențe mari de nivel, fiind solicitant. Împreună cu toți colegii din lotul sportiv al școlii am reușit să ne depășim limitele, descoperind micile secrete ale sportului care pot face diferența”. Campionatul Militar de Orientare Sportivă a fost o provocare pentru toți concurenții. Eleva Costina Crăciun a declarat: „Vremea nefavorabilă și terenul accidentat au îngreunat traseul pe care l-am parcurs în cadrul concursului. Am lucrat în echipă la antrenamente, iar provocarea a venit atunci când am pornit individual de la linia de start. Posturile nu au fost ușor de găsit, dar cu ajutorul echipamentului de orientare le-am identificat cu succes. O să-mi aduc aminte cu bucurie de fiecare moment trăit la acest concurs și cu siguranță voi reveni cu entuziasm de fiecare dată când voi avea ocazia”.

Felicitări tuturor sportivilor!

Cei care au vrut să își testeze rezistența fizică și în același timp să promoveze valorile militare s-au implicat în Ștafeta Veteranilor, care anul acesta s-a desfășurat pe trei trasee:

- Traseul Albastru, start 01.10.2021 de la Mărășești;
- Traseul Galben, start 09.10.2021 de la Făgăraș;
- Traseul Roșu, start 12.10.2021 de la Chișinău.

Ștafeta a străbătut toate județele țării și s-a încheiat pe 25 octombrie, la Carei, de Ziua Armatei României.

Locotenent-colonelul Cătălin BUTNARIU-BOMPA a pornit pe 8 octombrie în cursa „Ștafeta Veteranilor INVICTUS”, alături de alți militari din Dobrogea de la cele trei categorii de forțe – Aeriene, Terestre și Navale –, pe o vreme neprietenoasă, cu vânt puternic și ploaie mărunț. Motivul de sloganul „GO INVICTUS!” și animat de atmosfera camaraderescă din echipa de atleți, printre care s-au aflat **Bogdan DRĂCNEANU, Ciprian POTNOG și Constantin IVAN**, ofițerul a alergat așa cum nu a mai făcut-o până acum nici la concursurile la care a participat de-a lungul timpului. „Pe parcurs au fost momente critice din punct de vedere fizic, dar mentalul a fost mai puternic și m-a determinat să merg înainte. Depășind cei 44 de kilometri până la Medgidia, am realizat că parcurgerea întregului traseu, până la Borcea, este posibilă”, a spus ofițerul. Recordul personal la maratoanele la care a participat în ultimii ani a fost de puțin peste 42 de km în 3 ore și 19 minute.

Cătălin Butnariu-Bompa a spus că Ștafeta le-a oferit alergătorilor și ocazia să vadă o parte din sud-estul țării în „pas alergător”. „Ne-am bucurat mult atunci când am văzut oameni care ne-au susținut cu aplauze, cu

claxoane, ceea ce ne-a motivat să continuăm”, a mai adăugat locotenent-colonelul Cătălin Butnariu-Bompa.

Ofițerul a participat și în anul 2019 la Ștafeta Veteranilor organizată cu ocazia Zilei de 25 Octombrie – Ziua Armatei României, unde a alergat 26 de kilometri de la București la Otopeni. Este nelipsit de la concursuri care îi solicită rezistența fizică, dovadă participarea încă din anul 2005 la crosuri, semimaratoane și maratoane, competiții la care, de fiecare dată, a mărit constant distanțele alergate.

Sloganul Go INVICTUS i-a motivat pe atleți să-și testeze limitele

PERICOL + RISC = SIGURANȚĂ?????

Comandor Cristian ANDRIEȘ, căpitan-comandor Alexandru BOSÂNCEANU

La prima vedere, formula prezentată în titlul acestui articol ar putea trezi mai multe semne de întrebare. Interesant ar fi de văzut în ce condiții poate fi redus numărul semnelor de întrebare, astfel încât formula să poată căpăta un sens veridic. Probabil, o cale de urmat ar fi înțelegerea exactă a variabilelor luate în calcul precum și modul în care acestea contribuie în ultimă instanță la asigurarea siguranței activităților aeronautice.

Managementul riscului reprezintă, în esență, prevenirea situațiilor deosebite prin identificarea pericolelor care pot să apară la adresa acesteia (siguranței aeronautice), iar mediul de riscurile aferente pericolelor conduce la atingerea unui nivel de risc cât mai redus posibil, asigurând desfășurarea activităților aeronautice în condiții de siguranță, în condiții de control al acesteia. Utilizarea formulelor, a diagramelor, a matricelor de risc, a instrumentelor de analiză și procesare a pericolelor și riscurilor, precum și a diferențelor dintre acestea, reprezintă un proces esențial în domeniul siguranței. Astfel, odată cu eliminarea biasurilor, a prejudecăților și erorilor cognitive, o structurare

în sensul de prioritizare a pericolelor și riscurilor este luată în considerare în diferite situații. De asemenea, utilizarea acestor instrumente procesuale permit factorilor decizionali să poată formula puncte de vedere, atât subiective, cât și obiective referitoare la elementele care pot influența siguranța, respectiv pericole și riscuri.

De menționat ar fi că aceste instrumente, deși sunt utilizate cu precădere la nivele sistemice, organizaționale, pot fi utilizate cu succes în toate activitățile care presupun un pericol, un risc sau există nevoia de a face o alegere importantă, cum ar fi achiziția unui echipament nou

sau a unui vehicul, important fiind a lua în considerare și opinii diferite, de preferat ale unor specialiști, pentru identificarea pericolelor și riscurilor.

Fără a ne propune o prezentare exhaustivă a lor, enumerăm câteva dintre cele mai cunoscute și utilizate metode: 5 Why's, Fishbone (Ishikawa), 5 M's etc. Metodele sunt flexibile, pot fi particularizate în funcție de situație și/sau organizație dar, fiecare metodă presupune un element esențial, acesta fiind capacitatea, abilitatea de a face o diferență clară între pericol și risc. Studiul acestor metode, diagrame, precum și ale altora similare, poate fi interesant și accesibil cu o simplă căutare pe internet.

CE ÎNSEAMNĂ PERICOL ÎN MANAGEMENTUL RISULUI?

Un pericol este un lucru (sau lipsa acestuia), un obiect fizic, o variabilă de mediu sau o stare umană care poate cauza

probleme. Este important aici de menționat faptul că toate pericolele reprezintă ceva static și NU o situație specifică care presupune o reacție imediată. O altă metodă de a distinge un pericol este că acesta reprezintă un lucru care are potențialul de a fi periculos ca urmare a interacțiunii cu acesta, dar, în sine, nu este periculos.

Având în vedere acest aspect, va ajuta la distingerea diferenței între pericole și riscuri când ne referim la implementările în sistemele de management ale siguranței în aviație.

Majoritatea exemplelor sunt simple, dar, menționăm câteva dintre ele pentru ilustrare:

- un munte: care poate fi izbit, pentru evitarea căruia pot fi necesare manevre de urgență, căruia îi pot fi asociate probleme meteorologice etc.;
- procedura incorectă: care poate duce la orice număr de situații periculoase;
- fauna sălbatică: care poate interfera cu operațiunile de zbor și de la sol;

- stres: (cum ar fi divorțul) o stare care poate duce la distragerea atenției, comportamente autodistructive etc.;
- lipsa de comunicare: care duce cu ușurință la orice număr de situații periculoase;
- schimbări de personal: noii angajați ar putea să nu cunoască pe deplin specificul organizației și/sau utilizarea corectă a echipamentelor, instalațiilor etc.

CE ÎNSEAMNĂ RISC, ÎN MANAGEMENTUL RISULUI?

Riscul este un/o concept/situație negativă care rezultă din pericole, reprezintă punctul la care siguranța se pierde și este necesară o reacție imediată (de control al riscului) sau, altfel, vor exista consecințe nefavorabile. Pe scurt, fără o intervenție, riscurile pot duce la consecințe negative.

Riscul este punctul în care siguranța „se pierde” și NU momentul în care s-a produs un eveniment nedorit.

Multe persoane pot fi confuze când vine vorba de riscuri și consecințe, asociind tipul de problemă cu riscul, cum ar fi, de exemplu, lovirea unor păsări.

Un risc este ceva la care se poate reacționa și atenua, dar la o consecință nu se poate interveni pentru a o atenua. Aceasta s-a întâmplat deja.

Iată câteva exemple de risc și cum diferă ele de consecințe:

- zborul prea aproape de un munte - și nu lovirea muntelui - reprezintă un risc, deoarece va necesita o reacție imediată din partea unui pilot pentru a-și recăpăta siguranța;
- o pasare în apropierea aeronavei - și nu lovirea păsării - reprezintă un risc, deoarece piloții vor trebui să ia măsuri imediate (încetinirea, evitarea etc.) pentru a recăpăta siguranța;
- incursiunea pe pistă (rezultat probabil al unei lipse de comunicare) este un risc care poate avea consecințe grave dacă piloții nu iau măsuri imediate.

CE ÎNSEAMNĂ CONSECINȚĂ, ÎN MANAGEMENTUL RISULUI?

Consecințele sunt repercusiunile unei situații și sunt caracterizate prin faptul că sunt produse daune, cum ar fi: deteriorarea echipamentelor, deteriorarea mediului, a unor bunuri etc. Astfel:

- o consecință a zborului aproape de munte ar putea fi un accident, personal rănit sau deteriorarea aeronavei;
- o consecință a prezenței unei păsări în apropierea aeronavei ar putea fi deteriorarea sau pierderea motorului, deteriorarea unui parbriz etc.;
- o consecință a unei incursiuni pe pistă ar putea fi deteriorarea aeronavei, pierderea de vieți omenești etc.

Ca un sumar scurt al acestui articol, facem un rezumat al diferențelor și propunem trei întrebări pentru a diferenția mai ușor aceste concepte:

Pericol: un lucru care este inofensiv în sine dar poate conduce la evenimente de siguranță în

funcție de interacțiunea cu el;
Risc: o situație în care siguranța este pierdută și care necesită o reacție imediată pentru a evita sau a atenua consecințele potențiale;

Consecința: daunele produse.

Iar cele trei întrebări ar fi:

1. Dacă nu reacționați imediat, există o posibilitate bună să vă confrunțați cu consecințe grave? Dacă răspunsul este Da, cel mai probabil este un risc; dacă răspunsul este Nu, cel mai probabil este un pericol;

2. Pot acțiunile cuiva să afecteze rezultatul acestei situații? Dacă răspunsul este Da, cel mai probabil este un risc; dacă răspunsul este Nu, cel mai probabil este o consecință;

3. Este vorba despre: a. un lucru/stare; b. o situație care necesită o reacție imediată; c. un rău produs? a - este un pericol; b - este un risc; c - este o consecință.

Bibliografie: <http://Asms-pro.com>

Prima escadrilă americană F-35A din Europa

Primele avioane F-35A din cadrul Escadrilei 495 „Valkyries” din cadrul USAF au sosit la Baza Aeriană RAF Lakenheath în data de 15 decembrie 2021. Baza a fost selectată pentru a găzdui primele structuri americane dotate cu avioane F-35A din Europa, pe baza legăturilor foarte strânse cu Royal Air Force, a infrastructurii existente și a oportunităților de antrenament combinate. În plus, Marea Britanie este o componentă esențială în pregătirea pentru luptă pentru forțele aeriene americane din Europa, datorită spațiului său aerian excelent și parteneriatul în cadrul programului F-35. Noua escadrilă F-35 va fi formată din 27 de avioane.
www.lakenheath.af.mil

Rubrică realizată de Adrian SULTĂNOIU

LMXT – O nouă generație de avion-cisternă strategic

„Alimentarea aeriană va fi cel mai mare deficit de mobilitate al forțelor noastre aeriene de mobilitate”, declara secretarul american al Forțelor Aeriene, Heather WILSON în timpul discursului din 2018 al Asociației Forțelor Aeriene. Timpul a confirmat evaluarea și subliniază în continuare că acest deficit de avioane de realimentare în zbor poate chiar determina cine câștigă un eventual război. Caracteristicile suplimentare ale LMXT, produs de Lockheed Martin, care îl diferențiază în mod clar de alte avioane-cisternă includ o autonomie și capacitate de descărcare a combustibilului îmbunătățite semnificativ, un boom fly-by-wire certificat în prezent și utilizat de aliați pentru a alimenta aeronavele receptor ale Forțelor Aeriene ale SUA în operațiunile din întreaga lume, primul sistem complet automat de realimentare aer-aer (A3R) din lume, cameră avansată și sistem de viziune cu capacitate operațională și de luptă îmbunătățite.
www.lockheedmartin.com

Exercițiul Blue Flag, desfășurat la Baza Aeriană Uvda din Israel, în a doua jumătate a lunii octombrie, a fost cel mai mare și mai complex exercițiu aerian din Israel. Scopul exercițiului a fost acela de a consolida cooperarea internațională strategică prin învățarea comună despre integrarea aeronavelor de generația a patra și a cincea în scenarii operaționale complexe, cu accent pe lărgirea și îmbunătățirea capacităților operaționale ale forțelor participante. Exercițiul a oferit posibilitatea de a efectua zboruri tactice comune împotriva unei varietăți de amenințări folosind tehnologie avansată. Pe parcursul exercițiului, forțele participante au executat misiuni de luptă aer-aer și aer-sol într-un mediu ostil reprezentat de amenințări cu rachete sol-aer (SAM) și alte scenarii operaționale într-un potențial teritoriu inamic. La exercițiul din acest an au participat Italia, Marea Britanie, Franța, India, Grecia și Statele Unite, într-o ediție plină de premiere: prima desfășurare a unei escadrile de luptă britanice în Israel de la înființarea țării, prima desfășurare a unei escadrile de luptă indiene cu avioane Mirage și prima desfășurare a unei escadrile de luptă franceze cu avioane Rafale pe teritoriul țării gazdă. În prima zi a exercițiului a avut loc un survol onorific pe cerul israelian. Generalul-maior Amikam NORKIN, comandantul Forțelor Aeriene Israeliene, a condus trecerea într-un avion F-15 „Baz” alături de un avion F-35I „Adir”. Generalul-locotenent Ingo GERHARTZ, comandantul Forțelor Aeriene Germane, a zburat alături de ei în avionul de luptă „Eagle Star”, care a fost vopsit pentru acest eveniment cu însemne israeliene și germane.
www.idf.il

BLUE FLAG 2021

Noi avioane pentru Forțele Speciale ale SUA

Compania aerospațială PZL Mielec, o subsidiară a Lockheed Martin din Polonia, și contractorul privat Sierra Nevada Corporation, partener pentru program, au prezentat un prototip al noului lor avion multirol pentru operațiuni speciale (SOMA) MC-145B, la începutul lunii octombrie, pe aeroportul Varșovia-Babice din Polonia. Potrivit PZL Mielec, MC-145B SOMA a fost dezvoltat special pentru a răspunde nevoilor Forțelor Speciale ale SUA și ale aliaților săi. Este o versiune semnificativ îmbunătățită și modificată a turbopropulsorului bimotor cu decolare și aterizare scurtă M28, care funcționează în prezent în unele dintre cele mai dure medii de pe glob, inclusiv în deșerturile Iordaniei, frigul extrem al Estoniei și pădurile subtropicale din Kenya. Aripa înaltă a aeronavei, motoarele puternice și echipamentul de triciclu robust și fix sunt ideale pentru operațiuni sigure și de încredere în mediile austere anticipate. Aeronava are atât o cabină, cât și o rampă de marfă din spate operabilă aerian în stil C-130. Poate fi reconfigurată rapid pentru a îndeplini rolurile de lansare de parașutiști și de evacuare a victimelor, sprijinind în

același timp și re aprovizionarea locațiilor de operare înaintate, fără a se baza pe mijloacele strategice de transport aerian. MC-145B SOMA este oferit Comandamentului pentru Operații Speciale din SUA (US SOCOM) în cadrul proiectului Armed Overwatch, lansat oficial anul trecut. În mai 2021, cinci companii, inclusiv Sierra Nevada Corporation, au primit contracte pentru construirea de prototipuri. Prototipul MC-145B a fost realizat în Polonia și finalizat în Statele Unite, unde au fost instalate echipamente suplimentare. Conversia Skytruck la MC-145 a necesitat întărirea aripilor și dezvoltarea nodurilor de montare a armelor și echipamentelor. Proiectul folosește, de asemenea, soluțiile implementate în aeronava M28B1R Bryza al Marinei Poloneze, inclusiv nasul alungit al fuselajului cu cap optoelectronic. Sub fuselaj sunt adăugate echipamente suplimentare pentru misiune, de exemplu un al doilea cap optoelectronic, radar SAR sau dispozitive electronice de recunoaștere. Toate îmbunătățirile introduse în SOMA pot fi implementate și în aeronavele M28 deja construite.
www.m28aircraft.com
foto: Lockheed Martin

F-117 Nighthawk folosit pentru misiuni de antrenament

La începutul lunii octombrie, la Baza Aeriană a Gărzii Naționale din Fresno, din California, au sosit două avioane F-117 Nighthawk pentru a participa la o serie de exerciții aeriene. Piloții F-15 de la 144th FW vor efectua misiuni de antrenament de luptă aeriană cu piloții F-117. Deși s-au retras oficial din serviciul operativ, multe avioane F-117 sunt folosite pentru a sprijini misiuni de cercetare și instruire bazate pe capacitățile sale unice. Începând cu ianuarie 2021, Forțele Aeriene ale SUA mai au 48 de avioane F-117 rămase în inventar și elimină aproximativ patru avioane în fiecare an. Pe măsură ce celulele de avioane sunt eliminate, acestea sunt oferite muzeelor prin programul USAF Strategic Basing și Muzeul Național al USAF.
www.ang.af.mil

PC-21 pentru Forțele Aeriene Spaniole

Ministerul spaniol al Apărării, prin Direcția Generală de Armament și Material (DGAM), va livra Forțelor Aeriene Spaniole, Ejército del Aire, primul său PC-21, și va integra imediat cel mai avansat sistem de antrenament al Pilatus pentru a face parte din Escadrila 792, Școala de Formare de Bază din Academia Forțelor Aeriene Spaniole. Pilatus va livra Spaniei un total de 24 de aparate PC-21 până în iunie 2022, contribuind la pregătirea piloților din Forțele Aeriene Spaniole la un nivel de ultimă generație. Forțele Aeriene Spaniole vor lansa primul curs de pregătire pentru piloți în septembrie 2022. PC-21 va oferi Spaniei nu numai cel mai avansat sistem de antrenament din punct de vedere tehnic, ci și o platformă de

antrenament ecologică și rentabilă. Experiența cu clienții existenți ai PC-21 arată că bugetul pentru pregătirea unui student pilot militar poate fi redus cu mai mult de 50% cu PC-21. Aceste turbopropulsoare cu un singur motor necesită mult mai puțin combustibil decât antrenamentele cu reacție echivalente. Pe lângă aeronava propriu-zisă, sistemul de antrenament PC-21 include simulatoare de ultimă generație, antrenament pe computer și instrumente de realitate virtuală. Pilatus oferă astfel cel mai avansat și cel mai puternic sistem de antrenament integrat disponibil în prezent pe piață.

www.pilatus-aircraft.com
www.aviacionline.com

PET-URI PENTRU FAPTE BUNE

Militari de la Baza Aeriană de Instruire și Formare a Personalului Aeronautic din Boboc au participat la o acțiune umanitară inedită, prin care au contribuit la protejarea mediului, în același timp venind și în ajutorul persoanelor vulnerabile.

Cum? Au colectat peste 10.000 de pet-uri în schimbul cărora au primit de la partenerii campaniei, „Plata cu PET” aproximativ 1 tonă de fructe și legume, pe care le-au donat apoi Centrului de Educație Incluzivă și Fundației Sf. Sava, ambele din municipiul Buzău. Prin inițiativa lor, au protejat astfel și mediul.

Inițiativa activității aparține **caporalului Alexandru DOBRE**, care ne-a relatat: „În contextul unei campanii susținute de Carrefour România, intitulată „Plata cu PET” desfășurată în mai multe hipermarketuri din țară,

între care și cel din Buzău, eu împreună cu colegii mei de la Baza Aeriană Boboc am reușit să strângem o cantitate considerabilă de materiale reciclabile plastice. Am avut posibilitatea de a colecta aproximativ 10.000 de PET-uri, cu ajutorul colegilor de la Școala Militară de Maiștrii Militari pentru care, colaborând îndeaproape cu managerii din București ai hipermarketului, am fost răsplătiți cu legume. Unitatea ne-a sprijinit cu mijlocul de transport în care am încărcat, împreună cu un număr mare de colegi, circa o tonă de fructe și legume. Toate aceste produse au fost direcționate, în cantități egale, spre un centru de ajutor pentru copiii cu handicap (Centrul de Educație Incluzivă) și spre Centrul de îngrijire a bătrânilor Sf. Sava din Buzău”.

Felicitări tuturor pentru implicare!

DARURI DE SĂRBĂTORI

Data de 6 decembrie este ziua care marchează începutul sărbătorilor de iarnă și perioada cadourilor, dar pe lângă dulciurile din ghetă, Moș Nicolae reprezintă bucurie și generozitate.

Militarii din cadrul Bazei Aeriene de Instruire și Formare a Personalului Aeronautic Boboc au vizitat pentru a doua oară Centrul de Educație Incluzivă din Buzău, și au reușit să redea zâmbetul pe fața copiilor adăpostiți acolo, dându-le pachetele-cadou de la Moș Nicolae. Ne-au asigurat că niciunul dintre copii nu a primit vestita nuielușă!

Nota redacției: Îi felicităm pe colegii noștri pentru inițiativă și ne dorim ca asemenea activități să devină tradiție în cât mai multe unități.

În ajun de Moș Nicolae, militarii Bazei 57 Aeriană Mihail Kogălniceanu, împreună cu Asociația United Hands Romania, au adus zâmbete pe fețele a 100 de copii din localitățile Negru Vodă, Comana, Tâtaru și Pelinu din județul Constanța. Aceștia au primit pachete cu rechizite, dulciuri și îmbrăcăminte. Efortul depus a fost răsplătit prin bucuria și inocența din ochii copiilor.

OMAGIU ADUS EROILOR

Maior Laura ANTIHE

Istoria și-a strigat eroii pe nume, eroi de care ne amintesc cele 24 de cruci ridicate în memoria lor de familiile supraviețuitoare din satul Dăița, comuna Daia, județul Giurgiu, în cimitirul care le poartă numele. Sunt morminte fără de oseminte, familiile fiind împiedicate să aducă acasă trupurile neînsuflețite ale oamenilor dragi decedați pe Frontul de Est.

Pe data de 25 noiembrie 2021, militarii Grupului 210 Sprijin „General de divizie Ioan Macri” au adus un omagiu eroismului țăranilor români care și-au jertfit viața pentru țară ca soldați în timpul celui de-al Doilea Război Mondial.

Eroii noștri erau tineri, atât de tineri încât îți vine să strigi, și azi, cu neputință, în fața destinului lor. Dar orice lucru măreț se realizează

cu sacrificii, cu lacrimi, cu sudoare, cu credință puternică, cu un curaj imens în fața destinului. Și cine are acest curaj aproape sfidător? Tineretea care nu ține cont de limite, de riscuri, de efort, iar acești tineri au pus pe altarul istoriei lumii tot ce aveau mai de preț: viața lor crudă și sângele clocotitor. Și idealul suprem că această țară trebuie să fie liberă, independentă, suverană!

Prin sacrificiul de care au dat dovadă ne-au spus, celor de acum, că nu trebuie să fim înghenuncheați de nicio forță externă, că trebuie să stăm drepti în fața provocărilor! Să avem credința noastră ancestrală și de nestrămutat, că Dumnezeu a binecuvântat aceste pământuri românești, că iubirea față de toate aceste minuni ne va fi mereu salvare și crez.

Dumnezeu să-i odihnească!

FINAL DE CARIERĂ PREOTEASCĂ, LA CAPU MIDIA

La jumătatea lunii noiembrie ne-am luat la revedere de la preotul unității, Cristian BICHER, cel care ne-a fost nu numai duhovnic, ci și prieten și sprijin moral aproape 20 de ani. A părăsit unitatea noastră în aplauzele camarazilor care au participat la ceremonia de pensionare organizată în Centrul Național de Instruire pentru Apărare Antiaeriană (CNIAPAA).

Preotul Cristian Bicher și-a început cariera ca militar. A urmat Școala Militară de Parașutiști din Sibiu și din promoție, în anul 1994, a fost repartizat la Brigada 2 Parașutiști. Ulterior, s-a mutat la Baza 60 Elicoptere din Tecuci ca subofițer de stat major unde a lucrat până în anul 2002. „Probabil că în această perioadă s-a gândit că apropierea de Dumnezeu e mult mai importantă și a luat decizia să urmeze Facultatea de Teologie, o decizie care i-a adus mai multe satisfacții”, a spus comandantul CNIAPAA, colonelul Viorel-Eugen BITAN, care i-a oferit și o diploma de merit pentru activitatea sa preotească.

Din anul 2003 până astăzi a slujit la Capu Midia, iar în urma sa a lăsat o biserică pe care a văzut-o cum se înalță cu mari eforturi și pe care a sfințit-o anul acesta Înalt Prea Sfințitul Teodosie, Arhiepiscopul Tomisului. „Îi mulțumesc lui Dumnezeu că m-a învrednicit să ajung până aici, să fac ce am putut să fac și eu ca om, în al doilea rând vă mulțumesc dumneavoastră că

m-ați acceptat și că m-ați primit în viața dumneavoastră. Rămân cu mulțumirea sufletească pentru că am clădit această biserică. Am fost atipic, v-am considerat mai mult prieteni și vă rog să mă iertați dacă v-am greșit, dar nu am avut intenție”, le-a spus colegilor din unitate preotul Cristian Bicher, la final de carieră.

La ceremonia de rămas bun a participat, din partea Statului Major al Forțelor Aeriene Române, **comandorul Cristian MANOLACHI**, șeful Serviciului Personal și Mobilizare, care i-a oferit placheta de onoare a Forțelor Aeriene pentru o viață în slujba armiei. „Îl cunosc pe părinte din anul 1995, de la începutul carierei mele, când m-am prezentat din promoție la Baza 60 Aeriană Elicoptere, unde, pe atunci, sergentul major Cristian Bicher își desfășura activitatea ca administrator de subunitate. Mulți dintre noi, bărbați, ne dorim să devenim preoți. Pentru aceasta trebuie să ai trei calități: talent, har și chemare. Dacă unii avem talent și har, chemare au mai puțini. Printre cei norocoși a fost și

Comandorul Cristian MANOLACHI i-a oferit preotului Cristian BICHER placheta de onoare a Forțelor Aeriene pentru o viață în slujba armiei

părintele Bicher, care a avut chemare și acest lucru s-a observat în eforturile depuse, fiind printre puținii preoți din Forțele Aeriene care au reușit să clădească și să sfințească un lăcaș de cult care poartă hramul Sfântului Ilie Tesviteanul, ocrotitorul Forțelor Aeriene Române”.

ZIUA NAȚIONALĂ

triplă semnificație istorică la Baza 95 Aeriană

În urmă cu 15 ani, de Ziua Națională a României, unitatea militară de aviație de la Bacău a primit și i s-a încredințat numele eroului căpitan aviator Alexandru Șerbănescu. Am ținut să sărbătorim împreună cu unitatea și filiala Bacău a fundației această zi deosebită, așa că am participat la ceremonia militară și religioasă cu depuneri de coroane organizată în unitate.

În slujba aripilor românești, povestea Bazei 95 Aeriană „Erou căpitan aviator Alexandru Șerbănescu” din Bacău se află la intersecția perfectă dintre tradiție și modernitate. Este continuatoarea **Centrului de Instrucție al Aviației**, înființat la 16 iunie 1920, pe aerodromul Tecuci. Peste ani, în timpul celui de al Doilea Război Mondial, de pe aerodromul Tecuci eroicul Grup 9 Vânătoare, sub comanda căpitanului Alexandru Șerbănescu, a acționat pentru apărarea teritoriului național din Moldova.

Triplă semnificație istorică

La 1 Decembrie 1918 s-a împlinit desăvârșirea unității naționale și a statului român, visul de veacuri al românilor. De Ziua Națională a României, sărbătoarea tuturor românilor, ne manifestăm recunoștința și cinstim eroii români din toate timpurile care au pus pe altarul datoriei față de țară tot ce aveau mai de preț: viața și sângele lor tânăr pentru idealul suprem ca această țară să fie liberă, independentă, suverană și indivizibilă.

La 1 Decembrie 1968 în baza Ordinului Marelui Stat Major nr. CL 001442 din 16.11.1968, se reînființează pe aerodromul Bacău Centrul de Instrucție al Aviației, subordonat Comandamentului Apărării Antiaeriene a Teritoriului, unitate militară care **a renăscut**, după mai bine de un deceniu și jumătate în care Bacăul nu a mai avut aerodrom militar, reluându-se o bogată tradiție a învățământului militar aeronautic.

La 1 Decembrie 2006, conform aprobării ministrului apărării naționale, Bazei 95 Aeriană

i se conferă denumirea onorifică „Erou Căpitan Aviator Alexandru Șerbănescu” se dezvălește bustul aviatorului amplasat în incinta unității, „La Monument”, un loc special devenit deja tradiție în fața căruia ne înclinăm cu onoare și respect ori de câte ori avem privilegiul de a participa la ceremonia militară specifică fiecărui eveniment important pentru unitate și din calendarul militar de importanță națională.

Fundația „Erou căpitan aviator Alexandru Șerbănescu” a participat activ la numeroase evenimente și activități comune specifice, atât la Baza 95 Aeriană, cât și în Garnizoana Bacău (de Ziua Națională, Ziua Armatei, Ziua Porților Deschise, Ziua Eroilor, 17 mai și 18 august, centenar). Am avut onoarea de a organiza și câteva expoziții într-o frumoasă colaborare cu Cercul Militar Bacău și Baza 95 Aeriană, marcând momente istorice „spre neuitare”. Un asemenea eveniment istoric a fost în 17 mai 2009, când fundația a adus pentru prima oară în unitate pe veteranii de război, domnii **generali Ion DOBRAN** (lt.av. în Grupul 9 Vânătoare) și **Dan STOIAN** (slt. av. Grupul 5 Bombardament Greu în picaj). Apoi, în iunie 2014 din nou domnul general Ion Dobran a venit cu noi în unitate pentru a onora, 70 ani de la ultima luptă aeriană a cpt.cdt.Alexandru Șerbănescu”.

Frumoasa colaborare pe care am avut-o de-a lungul timpului cu toți comandanții și

eșalonul aferent din această unitate cu tradiție și de prestigiu a Armatei României ne-a creat sentimentul că într-un fel facem parte din această minunată familie a unității și a Forțelor Aeriene. Aducem mulțumiri tuturor, asigurându-i că păstrăm în cartea de aur a fundației toate evenimentele la care am avut onoarea să participăm și să fim parte activă începând cu 1 Decembrie 2006.

La ceremonia organizată în acest an în unitate de Ziua Națională, fundația a fost reprezentată de președinte și următorii membri ai fundației: **comandorii aviatori (r.) Ion Nelu BREAZU și Ștefan CALCIȘCĂ; comandor av (r.) Victor BERCA, comandor av. (r.) Bogdan COLȚĂNEL și căpitan-comandor Cristian ANDRIEȘ** din partea filialei Bacău a fundației noastre, ofițeri activi care au fost parte la scrierea în pagina istorică a unității din urmă cu 15 ani.

Am avut marea bucurie ca anul acesta la 1 Decembrie să depunem împreună câte o coroană de flori la bustul eroului și la edificiul comemorativ al eroilor aviatori băcăuani. Respectul nostru și mulțumiri reprezentanților Asociației Militarilor Veterani și Veteranilor cu Dizabilități, filiala Bacău pentru ținuta morală, dăruirea și sacrificiul dumnealor în teatrele de operații. Iubim România și Armata României în fiecare zi!

Text realizat de Eleonora ARBĂNAȘ

Le mulțumim colaboratorilor și celor care sprijină activitatea Revistei Forțelor Aeriene!

CERSENIN!

“Today I have received to my address the copies of the magazine. I desired to thank you, I am very proud of these publications. Thanks of heart! Best regards! Giancarlo”

